

Συλλογή της Νομολογίας

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 14ης Ιουλίου 2021*

«Ασφαλιστικά μέτρα – Άρθρο 279 ΣΛΕΕ – Αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων – Άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ – Ανεξαρτησία του Izba Dyscyplinarna (πειθαρχικού τμήματος) του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου, Πολωνία) – Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Άρθρο 47 – Αποτελεσματική δικαστική προστασία – Ανεξαρτησία των δικαστών – Πειθαρχικό καθεστώς των δικαστών – Εξέταση των νομικών ζητημάτων που αφορούν την έλλειψη ανεξαρτησίας των δικαστών – Αποκλειστική αρμοδιότητα του Izba Kontroli Nadzyczajnej i Spraw Publicznych Sądu Najwyższego (τμήματος εκτάκτου ελέγχου και δημοσίων υποθέσεων) του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου)»

Στην υπόθεση C-204/21 R,

με αντικείμενο αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων δυνάμει του άρθρου 279 ΣΛΕΕ, η οποία υποβλήθηκε την 1η Απριλίου 2021,

Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τον P. J. O. Van Nuffel και την K. Herrmann,

αιτούσα,

κατά

Δημοκρατίας της Πολωνίας, εκπροσωπούμενης από τον B. Majczyna,

καθής,

Η ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα G. W. Hogan,

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

- 1 Με την αίτησή της ασφαλιστικών μέτρων, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο να υποχρεώσει τη Δημοκρατία της Πολωνίας, εν αναμονή της αποφάσεως του Δικαστηρίου επί της ουσίας της υποθέσεως, να αναστείλει την εφαρμογή πλειόνων διατάξεων του *ustawa o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych*

* Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική.

innych ustaw (νόμου περί τροποποιήσεως του νόμου περί οργανώσεως των τακτικών δικαστηρίων, του νόμου περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου και ορισμένων άλλων νόμων), της 20ής Δεκεμβρίου 2019 (Dz. U. του 2020, θέση 190, στο εξής: τροποποιητικός νόμος).

2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο προσφυγής λόγω παραβάσεως δυνάμει του άρθρου 258 ΣΛΕΕ, την οποία άσκησε η Επιτροπή την 1η Απριλίου 2021 (στο εξής: κύρια προσφυγή), με αίτημα να διαπιστωθεί ότι:

- η Δημοκρατία της Πολωνίας, θεσπίζοντας και διατηρώντας σε ισχύ το άρθρο 42a, παράγραφοι 1 και 2, και το άρθρο 55, παράγραφος 4, του ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych (νόμου περί οργανώσεως των τακτικών δικαστηρίων), της 27ης Ιουλίου 2001 (Dz. U. του 2001, αριθ. 98, θέση 1070), όπως τροποποιήθηκε με τον τροποποιητικό νόμο (στο εξής: τροποποιηθείς νόμος περί των τακτικών δικαστηρίων), το άρθρο 26, παράγραφος 3, και το άρθρο 29, παράγραφοι 2 και 3, του ustawy o Sądzie Najwyższym (νόμου περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου), της 8ης Δεκεμβρίου 2017 (Dz. U. του 2018, θέση 5), όπως τροποποιήθηκε με τον τροποποιητικό νόμο (στο εξής: τροποποιηθείς νόμος περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου), το άρθρο 5, παράγραφοι 1a και 1b, του ustawy – Prawo o ustroju sądów administracyjnych (νόμου περί οργανώσεως των διοικητικών δικαστηρίων), της 25ης Ιουλίου 2002 (Dz. U. του 2002, θέση 1269), όπως τροποποιήθηκε με τον τροποποιητικό νόμο (στο εξής: τροποποιηθείς νόμος περί των διοικητικών δικαστηρίων), καθώς και το άρθρο 8 του τροποποιητικού νόμου, βάσει του οποίου απαγορεύεται σε οποιοδήποτε εθνικό δικαστήριο να ελέγχει την τήρηση των απαιτήσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης περί ανεξάρτητου και αμερόληπτου δικαστηρίου που έχει προηγουμένως συσταθεί νομίμως, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις συνδυασμένες διατάξεις του άρθρου 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ και του άρθρου 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης), ερμηνευόμενες υπό το πρίσμα της νομολογίας του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου όσον αφορά το άρθρο 6, παράγραφος 1, της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, που υπογράφηκε στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950 (στο εξής: ΕΣΔΑ), καθώς και από το άρθρο 267 ΣΛΕΕ και την αρχή της υπεροχής του δικαίου της Ένωσης·
- η Δημοκρατία της Πολωνίας, θεσπίζοντας και διατηρώντας σε ισχύ το άρθρο 26, παράγραφοι 2 και 4 έως 6, και το άρθρο 82, παράγραφοι 2 έως 5, του τροποποιηθέντος νόμου περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου, καθώς και το άρθρο 10 του τροποποιητικού νόμου, το οποίο προβλέπει την αποκλειστική αρμοδιότητα του Izba Kontroli Nadzyczajnej i Spraw Publicznych Sądu Najwyższego (τμήματος εκτάκτου ελέγχου και δημοσίων υποθέσεων) του Sądu Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου, Πολωνία) (στο εξής: τμήμα εκτάκτου ελέγχου και δημοσίων υποθέσεων) να εξετάζει τις αιτιάσεις και τα νομικά ζητήματα όσον αφορά την έλλειψη ανεξαρτησίας ορισμένου δικαστηρίου ή δικαστή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις συνδυασμένες διατάξεις του άρθρου 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ και του άρθρου 47 του Χάρτη, καθώς και από το άρθρο 267 ΣΛΕΕ και την αρχή της υπεροχής του δικαίου της Ένωσης·
- η Δημοκρατία της Πολωνίας, θεσπίζοντας και διατηρώντας σε ισχύ το άρθρο 107, παράγραφος 1, σημεία 2 και 3, του τροποποιηθέντος νόμου περί των τακτικών δικαστηρίων και το άρθρο 72, παράγραφος 1, σημεία 1 έως 3, του τροποποιηθέντος νόμου περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου, βάσει των οποίων μπορεί να χαρακτηριστεί ως πειθαρχικό παράπτωμα η εξέταση της τηρήσεως των απαιτήσεων της Ένωσης περί ανεξάρτητου και αμερόληπτου δικαστηρίου που έχει προηγουμένως συσταθεί νομίμως, παρέβη τις υποχρεώσεις

που υπέχει από τις συνδυασμένες διατάξεις του άρθρου 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ και του άρθρου 47 του Χάρτη, καθώς και από το άρθρο 267 ΣΛΕΕ·

- η Δημοκρατία της Πολωνίας, εξουσιοδοτώντας το Izba Dyscyplinarna (πειθαρχικό τμήμα) του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου) (στο εξής: πειθαρχικό τμήμα), του οποίου δεν διασφαλίζονται η ανεξαρτησία και αμεροληψία, να αποφαινεται επί υποθέσεων που έχουν άμεση επίπτωση στο καθεστώς και την άσκηση των καθηκόντων δικαστή και βοηθού δικαστή, όπως είναι, αφενός, οι αιτήσεις παροχής αδειάς για την άσκηση ποινικής διώξεων κατά δικαστών και βοηθών δικαστών ή για την παύση της διώξεως αυτής, καθώς και, αφετέρου, οι υποθέσεις εργατικού δικαίου και δικαίου κοινωνικών ασφαλίσεων οι οποίες αφορούν τους δικαστές του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου) και οι υποθέσεις περί συνταξιοδότησεως των εν λόγω δικαστών, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ·
  - η Δημοκρατία της Πολωνίας, θεσπίζοντας και διατηρώντας σε ισχύ το άρθρο 88a του τροποποιηθέντος νόμου περί των τακτικών δικαστηρίων, το άρθρο 45, παράγραφος 3, του τροποποιηθέντος νόμου περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου και το άρθρο 8, παράγραφος 2, του τροποποιηθέντος νόμου περί των διοικητικών δικαστηρίων, παραβίασε το δικαίωμα στον σεβασμό της ιδιωτικής ζωής και το δικαίωμα προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που κατοχυρώνονται με το άρθρο 7 και το άρθρο 8, παράγραφος 1, του Χάρτη, καθώς και με το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχεία γ' και ε', το άρθρο 6, παράγραφος 3, και το άρθρο 9, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων) (ΕΕ 2016, L 119, σ. 1).
- 3 Στις 6 Μαΐου 2021 η Δημοκρατία της Πολωνίας υπέβαλε τις γραπτές παρατηρήσεις της επί της αιτήσεως λήψεως προσωρινών μέτρων.

Το νομικό πλαίσιο

Ο τροποποιηθείς νόμος περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου

- 4 Βάσει του νόμου περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου συστάθηκαν, εντός του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου), δύο νέα τμήματα, συγκεκριμένα δε, αφενός, το πειθαρχικό τμήμα και, αφετέρου, το τμήμα εκτάκτου ελέγχου και δημοσίων υποθέσεων.
- 5 Με τον τροποποιητικό νόμο τροποποιήθηκε ο νόμος περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου, μεταξύ άλλων διά της προσθήκης στο άρθρο 26 των παραγράφων 2 έως 6 και στο άρθρο 27, παράγραφος 1, του σημείου 1a, διά της τροποποίησης του άρθρου 29 και του άρθρου 72, παράγραφος 1, και διά της προσθήκης των παραγράφων 2 έως 5 στο άρθρο 82.
- 6 Το άρθρο 26, παράγραφοι 2 έως 6, του τροποποιηθέντος νόμου περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου ορίζει τα εξής:

«2. Το τμήμα εκτάκτου ελέγχου και δημοσίων υποθέσεων είναι αρμόδιο να αποφαινεται επί αιτήσεων ή δηλώσεων σχετικά με την εξαίρεση δικαστή ή τον ορισμό του δικαστηρίου ενώπιον του οποίου πρέπει να διεξαχθεί διαδικασία, περιλαμβανομένων των αιτιάσεων περί ελλείψεως

ανεξαρτησίας του δικαστηρίου ή του δικαστή. Το δικαστήριο που επιλαμβάνεται της υποθέσεως υποβάλλει αμέσως αίτηση στον πρόεδρο του τμήματος εκτάκτου ελέγχου και δημοσίων υποθέσεων προκειμένου αυτή να εξετασθεί σύμφωνα με τους κανόνες που καθορίζονται από χωριστές διατάξεις. Η υποβολή αιτήσεως στον πρόεδρο του τμήματος εκτάκτου ελέγχου και δημοσίων υποθέσεων δεν αναστέλλει την εκκρεμή διαδικασία.

3. Η διαλαμβανόμενη στην παράγραφο 2 αίτηση δεν εξετάζεται εάν αφορά τη διαπίστωση ή την εκτίμηση της νομιμότητας του διορισμού δικαστή ή της νομιμοποίησής του για την άσκηση δικαιοδοτικών καθηκόντων.

4. Το τμήμα εκτάκτου ελέγχου και δημοσίων υποθέσεων είναι αρμόδιο να αποφαινεται επί ενδίκων βοηθημάτων και μέσων με τα οποία ζητείται να διαπιστωθεί ή έλλειψη νομιμότητας οριστικών αποφάσεων του [Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου)], των τακτικών δικαστηρίων, των στρατοδικείων και των διοικητικών δικαστηρίων, περιλαμβανομένου του [Naczelny Sąd Administracyjny (Ανωτάτου Διοικητικού Δικαστηρίου, Πολωνία)], εφόσον η έλλειψη νομιμότητας συνίσταται στην αμφισβήτηση του καθεστώτος του προσώπου το οποίο διορίστηκε σε θέση δικαστή που αποφάνθηκε επί της υποθέσεως.

5. Οι διατάξεις σχετικά με τη διαπίστωση της ελλείψεως νομιμότητας οριστικής δικαστικής αποφάσεως έχουν εφαρμογή τηρουμένων των αναλογιών στη διαδικασία επί των υποθέσεων που διαλαμβάνονται στην παράγραφο 4, οι δε διατάξεις σχετικά με την εκ νέου κίνηση ένδικης διαδικασίας περατωθείσας με αμετάκλητη απόφαση έχουν εφαρμογή επί των ποινικών υποθέσεων. Δεν απαιτείται εκ των προτέρων να πιθανολογηθεί ή να αποδειχθεί η επέλευση ζημίας οφειλομένης στην έκδοση της αποφάσεως κατά της οποίας ασκείται το ένδικο βοήθημα ή μέσο.

6. Ένδικο βοήθημα ή μέσο με αίτημα να διαπιστωθεί η έλλειψη νομιμότητας οριστικής αποφάσεως, κατά την έννοια της παραγράφου 4, δύναται να ασκηθεί ενώπιον του τμήματος εκτάκτου ελέγχου και δημοσίων υποθέσεων χωρίς να επιληφθεί της υποθέσεως το δικαστήριο που εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση, ακόμη και όταν ένας διάδικος δεν έχει εξαντλήσει τα ένδικα μέσα που έχει στη διάθεσή του, συμπεριλαμβανομένης της έκτακτης προσφυγής ενώπιον του [Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου)].»

7 Το άρθρο 27, παράγραφος 1, του εν λόγω νόμου ορίζει τα ακόλουθα:

«Στη δικαιοδοσία του πειθαρχικού τμήματος υπάγονται:

[...]

1a) οι υποθέσεις οι οποίες αφορούν τη χορήγηση αδείας για την άσκηση ποινικής διώξεως κατά δικαστών, βοηθών δικαστών, εισαγγελέων και βοηθών εισαγγελέων ή την προσωρινή κράτηση των εν λόγω προσώπων.

2) οι υποθέσεις εργατικού δικαίου και δικαίου κοινωνικής ασφαλίσεως οι οποίες αφορούν τους δικαστές του [Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου)].

3) οι υποθέσεις συνταξιοδοτήσεως δικαστή του [Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου)].»

- 8 Το άρθρο 29 του τροποποιηθέντος νόμου περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου ορίζει τα εξής:
- «2. Στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων του [Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου)] ή των οργάνων του, δεν επιτρέπεται να τεθεί υπό αμφισβήτηση η νομιμότητα των δικαστηρίων, των συνταγματικών οργάνων του κράτους ή των οργάνων ελέγχου και διασφάλισης του δικαίου.
3. Το [Sąd Najwyższy (Ανώτατο Δικαστήριο)] ή άλλο όργανο της εξουσίας δεν δύναται να διαπιστώσει ή να εκτιμήσει τη νομιμότητα του διορισμού δικαστή ή της εξουσίας ασκήσεως των δικαιοδοτικών καθηκόντων που απορρέει από αυτόν.»
- 9 Το άρθρο 72, παράγραφος 1, του εν λόγω νόμου έχει ως ακολούθως:
- «Ο δικαστής του [Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου)] υπέχει πειθαρχική ευθύνη για τα επαγγελματικά παραπτώματα (πειθαρχικά παραπτώματα) που διαπράττει, μεταξύ άλλων σε περίπτωση:
- 1) πρόδηλης και κατάφωρης παραβάσεως των κανόνων δικαίου·
  - 2) πράξεων ή παραλείψεων δυνάμενων να παρακωλύσουν ή να θέσουν σε σοβαρό κίνδυνο τη λειτουργία δικαστικής αρχής·
  - 3) πράξεων που θέτουν υπό αμφισβήτηση την ύπαρξη σχέσεως εργασίας δικαστή, το κύρος του διορισμού δικαστή ή τη νομιμότητα συνταγματικού οργάνου της Δημοκρατίας της Πολωνίας.»
- 10 Κατά το άρθρο 73, παράγραφος 1, του ως άνω νόμου, το πειθαρχικό τμήμα συνιστά το πειθαρχικό δικαστήριο το οποίο αποφαινεται σε δεύτερο και τελευταίο βαθμό επί υποθέσεων που αφορούν τους δικαστές των τακτικών δικαστηρίων, καθώς και το πρωτοβάθμιο και δευτεροβάθμιο πειθαρχικό δικαστήριο για τους δικαστές του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου).
- 11 Το άρθρο 82 του τροποποιηθέντος νόμου του 2017 περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου ορίζει τα εξής:
- «1. Εάν, κατά την εξέταση αιτήσεως αναιρέσεως ή άλλου ενδίκου μέσου, το [Sąd Najwyższy (Ανώτατο Δικαστήριο)] διατηρεί σοβαρές αμφιβολίες ως προς την ερμηνεία των νομικών διατάξεων στις οποίες στηρίζεται η υπό κρίση απόφαση, δύναται να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει νομικό ερώτημα σε σχηματισμό αποτελούμενο από επτά εκ των δικαστών του.
2. Οσάκις εξετάζει υπόθεση η οποία εγείρει νομικό ζήτημα σχετικό με την ανεξαρτησία δικαστή ή δικαστηρίου, το [Sąd Najwyższy (Ανώτατο Δικαστήριο)] αναστέλλει την ενώπιόν του διαδικασία και υποβάλλει το ζήτημα αυτό σε σχηματισμό αποτελούμενο από το σύνολο των μελών του τμήματος εκτάκτου ελέγχου και δημοσίων υποθέσεων.
3. Εάν, κατά την εξέταση αιτήσεως του άρθρου 26, παράγραφος 2, το [Sąd Najwyższy (Ανώτατο Δικαστήριο)] διατηρεί σοβαρές αμφιβολίες ως προς την ερμηνεία των νομικών διατάξεων στις οποίες πρέπει να στηριχθεί η απόφαση, δύναται να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει νομικό ερώτημα σε σχηματισμό αποτελούμενο από το σύνολο των μελών του τμήματος εκτάκτου ελέγχου και δημοσίων υποθέσεων.

4. Οσάκις εκδίδει απόφαση κατά την παράγραφο 2 ή 3, το τμήμα εκτάκτου ελέγχου και δημοσίων υποθέσεων δεν δεσμεύεται από την απόφαση άλλου δικαστικού σχηματισμού του [Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου)], εκτός εάν αυτή έχει περιβληθεί την ισχύ αρχής του δικαίου.

5. Απόφαση που εκδίδεται από το σύνολο των μελών του τμήματος εκτάκτου ελέγχου και δημοσίων υποθέσεων βάσει της παραγράφου 2 ή 3 είναι δεσμευτική για το σύνολο των δικαστικών σχηματισμών του [Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου)]. Οποιαδήποτε απόκλιση από απόφαση που έχει περιβληθεί την ισχύ αρχής του δικαίου προϋποθέτει την έκδοση αποφάσεως της ολομέλειας του [Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου)], για την οποία απαιτείται η παρουσία τουλάχιστον των δύο τρίτων των δικαστών κάθε τμήματος. Το άρθρο 88 δεν έχει εφαρμογή.»

Ο τροποποιηθείς νόμος περί των τακτικών δικαστηρίων

12 Ο τροποποιητικός νόμος τροποποίησε τον νόμο περί των τακτικών δικαστηρίων, μεταξύ άλλων, διά της προσθήκης του άρθρου 42a και της παραγράφου 4 στο άρθρο 55, καθώς και διά της τροποποίησης του άρθρου 107, παράγραφος 1, και του άρθρου 110, παράγραφος 2a.

13 Το άρθρο 42a του τροποποιηθέντος νόμου περί των τακτικών δικαστηρίων ορίζει τα εξής:

«1. Στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων των δικαστηρίων ή των οργάνων τους, δεν επιτρέπεται να τεθεί υπό αμφισβήτηση η νομιμότητα των δικαστηρίων, των συνταγματικών οργάνων του κράτους ή των οργάνων ελέγχου και διασφάλισης του δικαίου.

2. Τακτικό δικαστήριο ή άλλο όργανο της εξουσίας δεν δύναται να διαπιστώσει ή να εκτιμήσει τη νομιμότητα του διορισμού δικαστή ή της εξουσίας ασκήσεως των δικαιοδοτικών καθηκόντων που απορρέει από αυτόν.»

14 Το άρθρο 55, παράγραφος 4, του νόμου αυτού προβλέπει τα ακόλουθα:

«Οι δικαστές μπορούν να αποφαίνονται επί όλων των υποθέσεων στον τόπο υπηρεσίας τους καθώς και σε άλλα δικαστήρια στις περιπτώσεις που ορίζει ο νόμος (αρμοδιότητα του δικαστή). Οι διατάξεις σχετικά με την ανάθεση των υποθέσεων, καθώς και τον ορισμό και την τροποποίηση του δικαστικού σχηματισμού δεν περιορίζουν την αρμοδιότητα δικαστή και δεν μπορούν να προβληθούν για να διαπιστωθεί ότι δικαστικός σχηματισμός αντίκειται στον νόμο, ότι δικαστήριο δεν έχει την προσήκουσα σύνθεση ή ότι στον σχηματισμό μετέχει πρόσωπο το οποίο δεν είναι εξουσιοδοτημένο ή αρμόδιο να αποφανθεί επί της υπό κρίση υποθέσεως.»

15 Το άρθρο 80 του εν λόγω νόμου ορίζει τα εξής:

«1. Η σύλληψη δικαστή ή η εις βάρος του άσκηση ποινικής δίωξης επιτρέπεται μόνον κατόπιν αδείας του αρμόδιου πειθαρχικού δικαστηρίου. Η διάταξη αυτή δεν αφορά τη σύλληψη σε περίπτωση αυτοφώρου εγκλήματος, εφόσον η σύλληψη αυτή είναι απαραίτητη για τη διασφάλιση της ομαλής διεξαγωγής της διαδικασίας. Μέχρι την έκδοση αποφάσεως επιτρέπουσας την άσκηση ποινικής δίωξης κατά δικαστή, μπορούν να διενεργούνται μόνον οι πράξεις επείγοντος χαρακτήρα.

[...]

- 2c. Το πειθαρχικό δικαστήριο εκδίδει απόφαση με την οποία επιτρέπει την άσκηση ποινικής δίωξης κατά δικαστή εφόσον οι υπόνοιες που τον βαρύνουν είναι αρκούντως τεκμηριωμένες. Με την απόφαση αυτή το δικαστήριο αποφαινεται σχετικά με την άδεια ασκήσεως ποινικής δίωξης κατά του δικαστή και εκθέτει τους σχετικούς λόγους.
- 2d. Το πειθαρχικό δικαστήριο εξετάζει την αίτηση παροχής αδειάς για την άσκηση ποινικής δίωξης κατά δικαστή εντός προθεσμίας δεκατεσσάρων ημερών από την παραλαβή της.»
- 16 Το άρθρο 107, παράγραφος 1, του ίδιου νόμου προβλέπει τα εξής:
- «Ο δικαστής υπέχει πειθαρχική ευθύνη για τα επαγγελματικά παραπτώματα (πειθαρχικά παραπτώματα) που διαπράττει, μεταξύ άλλων σε περίπτωση:
- [...]
- 2) πράξεων ή παραλείψεων δυνάμενων να παρακωλύσουν ή να θέσουν σε σοβαρό κίνδυνο τη λειτουργία δικαστικής αρχής·
- 3) πράξεων που θέτουν υπό αμφισβήτηση την ύπαρξη σχέσεως εργασίας δικαστή, το κύρος του διορισμού δικαστή ή τη νομιμότητα συνταγματικού οργάνου της Δημοκρατίας της Πολωνίας·
- [...]».
- 17 Το άρθρο 110, παράγραφος 2a, του τροποποιηθέντος νόμου περί των τακτικών δικαστηρίων έχει ως ακολούθως:
- «Το πειθαρχικό δικαστήριο στην περιφέρεια του οποίου ασκεί τα καθήκοντά του ο πειθαρχικά διωκόμενος δικαστής είναι καθ' ύλην αρμόδιο να επιλαμβάνεται των υποθέσεων που διαλαμβάνονται στο άρθρο 37, παράγραφος 5, και στο άρθρο 75, παράγραφος 2, σημείο 3. Στις υποθέσεις που διαλαμβάνονται στο άρθρο 80 και στο άρθρο 106zd, αρμόδιο δικαστήριο σε πρώτο βαθμό είναι το [Sąd Najwyższy (Ανώτατο Δικαστήριο)] σε μονομελή σχηματισμό απαρτιζόμενο από δικαστή του πειθαρχικού τμήματος, και σε δεύτερο βαθμό το [Sąd Najwyższy (Ανώτατο Δικαστήριο)] σε σχηματισμό απαρτιζόμενο από τρεις δικαστές του πειθαρχικού τμήματος.»
- 18 Το άρθρο 129 του ως άνω νόμου ορίζει τα εξής:
- «1. Το πειθαρχικό δικαστήριο δύναται να θέσει σε αργία δικαστή κατά του οποίου κινήθηκε πειθαρχική διαδικασία ή διαδικασία απαλλαγής από τα καθήκοντά του, τούτο δε και οσάκις εκδίδει απόφαση επιτρέπουσα την άσκηση ποινικής δίωξης κατά του οικείου δικαστή.
2. Εάν εκδώσει απόφαση με την οποία επιτρέπει την άσκηση ποινικής δίωξης κατά δικαστή για εκ προθέσεως αδίκημα το οποίο διώκεται από την εισαγγελική αρχή, το πειθαρχικό δικαστήριο θέτει αυτομάτως τον συγκεκριμένο δικαστή σε αργία.
3. Όταν θέτει τον δικαστή σε αργία, το πειθαρχικό δικαστήριο μειώνει κατά ποσοστό από 25 έως 50 % τις αποδοχές του για το χρονικό διάστημα που ισχύει η αργία· η διάταξη αυτή δεν αφορά τα πρόσωπα κατά των οποίων κινείται διαδικασία απαλλαγής από τα καθήκοντά τους.

4. Εάν η πειθαρχική διαδικασία τεθεί στο αρχείο ή περατωθεί με απαλλαγή, καταβάλλεται πλήρης αποζημίωση όσον αφορά όλες τις συνιστώσες των μισθολογικών αποδοχών ή των επιδομάτων.»

Ο τροποποιηθείς νόμος περί των διοικητικών δικαστηρίων

- 19 Με τον τροποποιητικό νόμο ο νόμος περί των διοικητικών δικαστηρίων τροποποιήθηκε, μεταξύ άλλων, διά της προσθήκης των παραγράφων 1a και 1b στο άρθρο 5, καθώς και διά της τροποποίησης του άρθρου 29, παράγραφος 1, και του άρθρου 49, παράγραφος 1.
- 20 Το άρθρο 5, παράγραφοι 1a και 1b, του τροποποιηθέντος νόμου περί των διοικητικών δικαστηρίων ορίζει τα εξής:
- «1a. Στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων των διοικητικών δικαστηρίων ή των οργάνων τους, δεν επιτρέπεται να τεθεί υπό αμφισβήτηση η νομιμότητα των δικαστηρίων, των συνταγματικών οργάνων του κράτους ή των οργάνων ελέγχου και διασφάλισης του δικαίου.
- 1b. Διοικητικό δικαστήριο ή άλλο όργανο της εξουσίας δεν δύναται να διαπιστώσει ή να εκτιμήσει τη νομιμότητα του διορισμού δικαστή ή της εξουσίας ασκήσεως των δικαιοδοτικών καθηκόντων που απορρέει από αυτόν.»
- 21 Δυνάμει του άρθρου 29, παράγραφος 1, του εν λόγω νόμου, τα πειθαρχικά παραπτώματα που προβλέπονται στο άρθρο 107, παράγραφος 1, σημεία 2 και 3, του τροποποιηθέντος νόμου περί των τακτικών δικαστηρίων έχουν εφαρμογή και στην περίπτωση των δικαστών των διοικητικών δικαστηρίων.
- 22 Κατά το άρθρο 49, παράγραφος 1, του τροποποιηθέντος νόμου περί των διοικητικών δικαστηρίων, τα πειθαρχικά παραπτώματα που προβλέπονται στο άρθρο 72, παράγραφος 1, του τροποποιηθέντος νόμου περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου έχουν εφαρμογή και στην περίπτωση των δικαστών του Naczelny Sąd Administracyjny (Ανωτάτου Διοικητικού Δικαστηρίου).

Ο τροποποιητικός νόμος

- 23 Τα άρθρα 8 και 10 του τροποποιητικού νόμου περιλαμβάνουν μεταβατικές διατάξεις.
- 24 Κατά το άρθρο 8 του τροποποιητικού νόμου, το άρθρο 55 παράγραφος 4, του τροποποιηθέντος νόμου περί των τακτικών δικαστηρίων τυγχάνει επίσης εφαρμογής και επί υποθέσεων οι οποίες κινήθηκαν ή περατώθηκαν πριν από τη θέση σε ισχύ του τροποποιητικού νόμου, ήτοι πριν από τις 14 Φεβρουαρίου 2020.
- 25 Το άρθρο 10 του τροποποιητικού νόμου έχει ως εξής:
- «1. Οι διατάξεις του [νόμου περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου], όπως τροποποιήθηκε με τον παρόντα νόμο, έχουν εφαρμογή και στις υποβληθείσες προς εξέταση στο τμήμα εκτάκτου ελέγχου και δημοσίων υποθέσεων υποθέσεις οι οποίες κινήθηκαν και δεν περατώθηκαν με αμετάκλητη δικαστική ή άλλη απόφαση πριν από την ημερομηνία θέσεως σε ισχύ του παρόντος νόμου.

2. Το δικαστήριο που επιλαμβάνεται υποθέσεως διαλαμβανομένης στην παράγραφο 1 την παραπέμπει αμελλητί, το αργότερο δε επτά ημέρες κατόπιν της θέσεως σε ισχύ του παρόντος νόμου, στο τμήμα εκτάκτου ελέγχου και δημοσίων υποθέσεων, το οποίο δύναται να ανακαλέσει τις προγενέστερες πράξεις, καθόσον αυτές παρακωλύουν τη συνέχιση της εξετάσεως της υποθέσεως σύμφωνα με τον νόμο.

3. Οι πράξεις των δικαστηρίων και των διαδικών ή των μετεχόντων στη διαδικασία στις υποθέσεις της παραγράφου 1 οι οποίες διενεργήθηκαν κατόπιν της θέσεως σε ισχύ του παρόντος νόμου κατά παράβαση της παραγράφου 2 δεν παράγουν δικονομικά αποτελέσματα.»

Το ιστορικό της διαφοράς και η προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασία

26 Απαντώντας σε τρεις αιτήσεις προδικαστικής αποφάσεως που είχε υποβάλει το Sąd Najwyższy (Izba Pracy i Ubezpieczeń Społecznych) [Ανώτατο Δικαστήριο (τμήμα εργατικών διαφορών και διαφορών κοινωνικής ασφάλισης), Πολωνία] (στο εξής: τμήμα εργατικών διαφορών), το Δικαστήριο, στη σκέψη 171 της αποφάσεως της 19ης Νοεμβρίου 2019, Α. Κ. κ.λπ. (Ανεξαρτησία του πειθαρχικού τμήματος του Ανωτάτου Δικαστηρίου) (C-585/18, C-624/18 και C-625/18, στο εξής: απόφαση Α. Κ. EU:C:2019:982), έκρινε ότι το άρθρο 47 του Χάρτη και το άρθρο 9, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/78/EK του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία (ΕΕ 2000, L 303, σ. 16), έχουν την έννοια ότι δεν επιτρέπεται διαφορές σχετικές με την εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης να εμπίπτουν στην αποκλειστική αρμοδιότητα οργάνου που δεν αποτελεί ανεξάρτητο και αμερόληπτο δικαστήριο, κατά την πρώτη εκ των διατάξεων αυτών. Με την ίδια σκέψη το Δικαστήριο διευκρίνισε ότι τούτο συμβαίνει οσάκις οι αντικειμενικές συνθήκες της συστάσεως του οικείου οργάνου και τα χαρακτηριστικά γνωρίσματά του, καθώς και ο τρόπος διορισμού των μελών του, δύνανται να προκαλέσουν στους πολίτες εύλογες αμφιβολίες ως προς τη στεγανότητα του οργάνου αυτού έναντι εξωτερικών στοιχείων, ειδικότερα δε έναντι της άμεσης ή έμμεσης ασκήσεως επιρροής εκ μέρους της νομοθετικής και της εκτελεστικής εξουσίας, και ως προς την ουδετερότητά του έναντι των αντιπαρατιθέμενων συμφερόντων και, ως εκ τούτου, δύνανται να έχουν ως αποτέλεσμα να μη δίδει το εν λόγω όργανο εντύπωση ανεξαρτησίας ή αμεροληψίας, στοιχείο που μπορεί να θίξει την εμπιστοσύνη την οποία πρέπει να εμπνέει η δικαιοσύνη στους πολίτες στο πλαίσιο μιας δημοκρατικής κοινωνίας. Στην ίδια, πάντοτε, σκέψη, το Δικαστήριο επισήμανε επίσης ότι απόκειται στο αιτούν δικαστήριο να καθορίσει, λαμβάνοντας υπόψη όλα τα κρίσιμα στοιχεία που έχει στη διάθεσή του, αν τούτο συμβαίνει στην περίπτωση οργάνου όπως είναι το πειθαρχικό τμήμα και ότι, σε τέτοια περίπτωση, η αρχή της υπεροχής του δικαίου της Ένωσης έχει την έννοια ότι επιβάλλει στο αιτούν δικαστήριο να μην εφαρμόσει τη διάταξη του εθνικού δικαίου βάσει της οποίας αποκλειστικώς αρμόδιο να επιληφθεί των διαφορών των κύριων δικών είναι το εν λόγω όργανο, ώστε οι διαφορές αυτές να μπορούν να εξετασθούν από δικαιοδοτικό όργανο το οποίο πληροί τις απαιτήσεις περί ανεξαρτησίας και αμεροληψίας και το οποίο θα ήταν αρμόδιο στον οικείο τομέα, εάν η αρμοδιότητά του δεν αποκλειόταν βάσει της εν λόγω διατάξεως.

27 Κατόπιν της εκδόσεως της αποφάσεως Α. Κ., το τμήμα εργατικών διαφορών, αποφαινόμενο επί της διαφοράς στο πλαίσιο της οποίας είχε υποβληθεί η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως στην υπόθεση C-585/18, έκρινε, με την απόφασή του της 5ης Δεκεμβρίου 2019, ότι το Krajowa Rada Sądownictwa (Εθνικό Δικαστικό Συμβούλιο, Πολωνία) (στο εξής: KRS), δεν αποτελούσε όργανο αμερόληπτο και ανεξάρτητο από τη νομοθετική και εκτελεστική εξουσία. Ομοίως, το δικαστήριο αυτό έκρινε ότι το πειθαρχικό τμήμα δεν μπορεί να θεωρηθεί δικαστήριο κατά την έννοια του άρθρου 47 του Χάρτη και του άρθρου 6 της ΕΣΔΑ.

- 28 Στις 12 Δεκεμβρίου 2019, ομάδα βουλευτών κατέθεσε στη Sejm Rzeczypospolitej Polskiej [Δίαιτα (Κάτω Βουλή) της Δημοκρατίας της Πολωνίας] το σχέδιο του τροποποιητικού νόμου. Ο νόμος αυτός θεσπίστηκε στις 20 Δεκεμβρίου 2019 και τέθηκε σε ισχύ στις 14 Φεβρουαρίου 2020.
- 29 Η Επιτροπή, εκτιμώντας ότι η Δημοκρατία της Πολωνίας, θεσπίζοντας τον τροποποιητικό νόμο, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις συνδυασμένες διατάξεις του άρθρου 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ, του άρθρου 7, του άρθρου 8, παράγραφος 1, και του άρθρου 47 του Χάρτη, καθώς και του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχεία γ' και ε', του άρθρου 6, παράγραφος 3, και του άρθρου 9 του κανονισμού 2016/679, απηύθυνε προειδοποιητική επιστολή στο κράτος μέλος αυτό, στις 29 Απριλίου 2020. Το εν λόγω κράτος μέλος απάντησε στην προειδοποιητική επιστολή με έγγραφο της 29ης Ιουνίου 2020, αντικρούοντας όλες τις αιτιάσεις περί παραβάσεως του δικαίου της Ένωσης.
- 30 Στις 30 Οκτωβρίου 2020, η Επιτροπή εξέδωσε αιτιολογημένη γνώμη στην οποία ενέμεινε στην άποψη ότι το καθεστώς που θεσπίστηκε με τον τροποποιητικό νόμο αντέβαινε στις διατάξεις του δικαίου της Ένωσης οι οποίες μνημονεύθηκαν στην προηγούμενη σκέψη.
- 31 Την 1η Νοεμβρίου 2020, η Επιτροπή, λαμβανομένης υπόψη της αυξήσεως του αριθμού των εκκρεμών υποθέσεων ενώπιον του πειθαρχικού τμήματος σχετικά με αιτήσεις παροχής άδειας για την άσκηση ποινικής διώξεως κατά δικαστών, βάσει του άρθρου 27, παράγραφος 1, σημείο 1α, του τροποποιηθέντος νόμου περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου, έθεσε στις πολωνικές αρχές πλείονες ερωτήσεις. Οι αρχές αυτές απάντησαν στις εν λόγω ερωτήσεις στις 13 Νοεμβρίου 2020.
- 32 Στις 3 Δεκεμβρίου 2020, η Επιτροπή απηύθυνε στη Δημοκρατία της Πολωνίας συμπληρωματική προειδοποιητική επιστολή λόγω της δικαιοδοτικής δραστηριότητας του πειθαρχικού τμήματος, βάσει του άρθρου 27, παράγραφος 1, σημεία 1α, 2 και 3, του τροποποιηθέντος νόμου περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου, επί υποθέσεων που έχουν άμεση επίπτωση στο καθεστώς και στην άσκηση των καθηκόντων δικαστή και βοηθού δικαστή.
- 33 Με έγγραφο της 30ής Δεκεμβρίου 2020, η Δημοκρατία της Πολωνίας απάντησε στην από 30 Οκτωβρίου 2020 αιτιολογημένη γνώμη της Επιτροπής, αμφισβητώντας την ύπαρξη των προσαπτομένων παραβάσεων και ζητώντας την περάτωση της διαδικασίας λόγω παραβάσεως.
- 34 Με έγγραφο της 4ης Ιανουαρίου 2021, η Δημοκρατία της Πολωνίας απάντησε στην από 3 Δεκεμβρίου 2020 συμπληρωματική προειδοποιητική επιστολή, υποστηρίζοντας ότι οι αιτιάσεις της Επιτροπής περί ελλείψεως ανεξαρτησίας του πειθαρχικού τμήματος ήταν αβάσιμες.
- 35 Στις 27 Ιανουαρίου 2021, η Επιτροπή απηύθυνε στη Δημοκρατία της Πολωνίας συμπληρωματική αιτιολογημένη γνώμη σχετικά με τη δικαιοδοτική δραστηριότητα του πειθαρχικού τμήματος επί υποθέσεων που αφορούσαν το καθεστώς των δικαστών και των βοηθών δικαστών.
- 36 Με έγγραφο της 26ης Φεβρουαρίου 2021, η Δημοκρατία της Πολωνίας απάντησε στη συμπληρωματική αιτιολογημένη γνώμη, υποστηρίζοντας ότι η αιτίαση που διατύπωσε με αυτήν η Επιτροπή ήταν αβάσιμη και ζητώντας την περάτωση της διαδικασίας.
- 37 Θεωρώντας μη ικανοποιητικές τις απαντήσεις της Δημοκρατίας της Πολωνίας, η Επιτροπή άσκησε, στις 31 Μαρτίου 2021, προσφυγή λόγω παραβάσεως και υπέβαλε την υπό κρίση αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.

Αιτήματα των διαδίκων

38 Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

- να υποχρεώσει τη Δημοκρατία της Πολωνίας, εν αναμονή της αποφάσεως του Δικαστηρίου επί της ουσίας της υποθέσεως:
  - α) να αναστείλει, αφενός, την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 27, παράγραφος 1, σημείο 1a, του τροποποιηθέντος νόμου περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου, βάσει των οποίων το πειθαρχικό τμήμα είναι αρμόδιο να αποφαινεται, τόσο σε πρώτο όσο και σε δεύτερο βαθμό, επί των αιτήσεων παροχής αδειας για την άσκηση ποινικής δίωξης κατά δικαστών ή βοηθών δικαστών, για την προσωρινή κράτησή τους, τη σύλληψη ή την κλήτευσή τους, καθώς και, αφετέρου, τα αποτελέσματα των αποφάσεων τις οποίες έχει ήδη εκδώσει το πειθαρχικό τμήμα βάσει του εν λόγω άρθρου και βάσει των οποίων επιτρέπεται η άσκηση ποινικής δίωξης κατά δικαστή ή η σύλληψή του, και να μην παραπέμψει τις διαλαμβανόμενες στο ως άνω άρθρο υποθέσεις ενώπιον δικαστηρίου το οποίο δεν πληροί τις απαιτήσεις περί ανεξαρτησίας, όπως αυτές καθορίζονται, ιδίως, στην απόφαση Α. Κ.·
  - β) να αναστείλει την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 27, παράγραφος 1, σημεία 2 και 3, του τροποποιηθέντος νόμου περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου, βάσει των οποίων το πειθαρχικό τμήμα είναι αρμόδιο να αποφαινεται επί υποθέσεων σχετικών με το καθεστώς και την άσκηση καθηκόντων των δικαστών του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου), ιδίως δε επί υποθέσεων εργατικού δικαίου και δικαίου κοινωνικών ασφαλίσεων, καθώς και επί υποθέσεων που αφορούν τη συνταξιοδότηση των δικαστών αυτών, και να μην παραπέμψει τις συγκεκριμένες υποθέσεις ενώπιον δικαστηρίου το οποίο δεν πληροί τις απαιτήσεις περί ανεξαρτησίας, όπως αυτές καθορίζονται, ιδίως, στην απόφαση Α. Κ.·
  - γ) να αναστείλει την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 107, παράγραφος 1, σημεία 2 και 3, του τροποποιηθέντος νόμου περί των τακτικών δικαστηρίων, καθώς και του άρθρου 72, παράγραφος 1, σημεία 1 έως 3, του τροποποιηθέντος νόμου περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου, βάσει των οποίων είναι δυνατή η στοιχειοθέτηση της πειθαρχικής ευθύνης των δικαστών λόγω του ότι εξέτασαν την τήρηση των απαιτήσεων περί ανεξαρτησίας και αμεροληψίας δικαστηρίου που έχει προηγουμένως συσταθεί νομίμως, κατά την έννοια των συνδυασμένων διατάξεων του άρθρου 19, παράγραφος 1, ΣΕΕ και του άρθρου 47 του Χάρτη·
  - δ) να αναστείλει την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 42a, παράγραφοι 1 και 2, και του άρθρου 55, παράγραφος 4, του τροποποιηθέντος νόμου περί των τακτικών δικαστηρίων, του άρθρου 26, παράγραφος 3, και του άρθρου 29, παράγραφοι 2 και 3, του τροποποιηθέντος νόμου περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου, του άρθρου 5, παράγραφοι 1a και 1b, του τροποποιηθέντος νόμου περί των διοικητικών δικαστηρίων και του άρθρου 8 του τροποποιητικού νόμου, καθόσον απαγορεύουν στα εθνικά δικαστήρια να ελέγχουν την τήρηση των απαιτήσεων της Ένωσης σχετικά με ανεξάρτητο και αμερόληπτο δικαστήριο που έχει προηγουμένως συσταθεί νομίμως, κατά την έννοια των συνδυασμένων διατάξεων του άρθρου 19, παράγραφος 1, ΣΕΕ και του άρθρου 47 του Χάρτη·
  - ε) να αναστείλει την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 26, παράγραφοι 2 και 4 έως 6, και του άρθρου 82, παράγραφοι 2 έως 5, του τροποποιηθέντος νόμου περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου, καθώς και του άρθρου 10 του τροποποιητικού νόμου, βάσει των οποίων το τμήμα εκτάκτου ελέγχου και δημοσίων υποθέσεων έχει αποκλειστική αρμοδιότητα να εξετάζει τις αιτιάσεις περί ελλείψεως ανεξαρτησίας δικαστή ή δικαστηρίου, και

στ) να γνωστοποιήσει στην Επιτροπή, το αργότερο ένα μήνα μετά την κοινοποίηση της διατάξεως του Δικαστηρίου περί της λήψεως των προσωρινών μέτρων που ζητήθηκαν, όλα τα μέτρα τα οποία θα έχει λάβει προκειμένου να συμμορφωθεί πλήρως προς τη διάταξη αυτή·

– να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Πολωνίας στα δικαστικά έξοδα.

39 Η Επιτροπή ζητεί επίσης από το Δικαστήριο, βάσει του άρθρου 160, παράγραφος 7, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, τη λήψη των μνημονευθέντων στην προηγούμενη σκέψη προσωρινών μέτρων πριν ακόμη η Δημοκρατία της Πολωνίας υποβάλει τις παρατηρήσεις του.

40 Η Δημοκρατία της Πολωνίας ζητεί από το Δικαστήριο:

– να απορρίψει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων ως προδήλως απαράδεκτη·

– επικουρικώς, να απορρίψει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων ως αβάσιμη, και

– να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Επί του αιτήματος εκδικάσεως *inaudita altera parte*

41 Σύμφωνα με το άρθρο 160, παράγραφος 7, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων μπορεί να δεχθεί την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων πριν ακόμη ο αντίδικος υποβάλει τις παρατηρήσεις του, το δε μέτρο αυτό μπορεί μεταγενέστερα να μεταρρυθμισθεί ή να ανακληθεί, ακόμη και αυτεπαγγέλτως.

42 Κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, ιδίως οσάκις είναι προς το συμφέρον της ορθής απονομής της δικαιοσύνης να αποτραπεί το ενδεχόμενο η διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων να καταστεί εντελώς άνευ περιεχομένου και αποτελέσματος, το άρθρο 160, παράγραφος 7, του Κανονισμού Διαδικασίας επιτρέπει στον δικαστή που επιλαμβάνεται αιτήσεως λήψεως προσωρινών μέτρων να λαμβάνει, προσωρινά, τέτοια μέτρα, είτε μέχρι να εκδοθεί η διάταξη με την οποία περατώνεται η διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων είτε μέχρι την περάτωση της κύριας διαδικασίας, εάν αυτή περατωθεί νωρίτερα. Κατά την εξέταση της ανάγκης εκδόσεως διατάξεως *inaudita alte parte*, ο εν λόγω δικαστής οφείλει να εξετάσει τις περιστάσεις της συγκεκριμένης υποθέσεως (διάταξη της Αντιπροέδρου του Δικαστηρίου της 19ης Οκτωβρίου 2018, Επιτροπή κατά Πολωνίας, C-619/18 R, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2018:852, σκέψεις 13 και 14 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

43 Εν προκειμένω, από την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων που υπέβαλε η Επιτροπή δεν προκύπτουν περιστάσεις δυνάμενες να καταδείξουν την αναγκαιότητα προσωρινής λήψεως των ζητηθέντων μέτρων μέχρι να εκδοθεί η διάταξη με την οποία περατώνεται η διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων χωρίς προηγούμενη ακρόαση της Δημοκρατίας της Πολωνίας.

44 Κατά συνέπεια, η Αντιπρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε να μη δεχθεί το αίτημα της Επιτροπής περί εκδικάσεως της υπό κρίση αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων *inaudita altera parte*.

Επί της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων

Επί του παραδεκτού

- 45 Η Δημοκρατία της Πολωνίας υποστηρίζει ότι η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων είναι προδήλως απαράδεκτη.
- 46 Κατά πρώτον, η Δημοκρατία της Πολωνίας υποστηρίζει ότι οι εθνικές διατάξεις κατά των οποίων βάλλει η Επιτροπή με την κύρια προσφυγή δεν εμπίπτουν στον τομέα αρμοδιοτήτων της Ένωσης. Συγκεκριμένα, η Ένωση δεν έχει καμία αρμοδιότητα στον τομέα της οργάνωσης της δικαιοσύνης των κρατών μελών, ούτε, κατά μείζονα λόγο, στο να καθορίζει το πολιτικό καθεστώς των κρατών αυτών, να καθορίζει τις αρμοδιότητες των διάφορων οργάνων τους, να παρεμβαίνει στην εσωτερική τους οργάνωση ή να αναστέλλει τη δραστηριότητά τους. Ειδικότερα, το ζήτημα της χορηγήσεως και της άρσεως της ασυλίας των δικαστών και των βοηθών δικαστών, ο καθορισμός τόσο των πειθαρχικών διαδικασιών κατά των προσώπων που ασκούν τα καθήκοντα αυτά όσο και του εύρους της πειθαρχικής ευθύνης τους και ο ορισμός των οργάνων που είναι αρμόδια για τη διεξαγωγή των διαδικασιών στις εν λόγω υποθέσεις διέπονται αποκλειστικώς από το εθνικό δίκαιο. Επομένως, το Δικαστήριο είναι προδήλως αναρμόδιο να λάβει τα ζητούμενα από την Επιτροπή προσωρινά μέτρα.
- 47 Εξάλλου, όσον αφορά, μεταξύ άλλων, τα προσωρινά μέτρα σχετικά με τις διατάξεις περί άρσεως της ασυλίας των δικαστών, η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων παραβιάζει κατάφωρα την αρχή της ίσης μεταχείρισεως μεταξύ των κρατών μελών. Συγκεκριμένα, μολονότι ορισμένα κράτη μέλη ουδόλως παρέχουν, κατά το εσωτερικό τους δίκαιο, ασυλία στους δικαστές, με συνέπεια οι δικαστές αυτοί να υπόκεινται διαρκώς σε πίεση και να τελούν σε κατάσταση διαρκούς αβεβαιότητας, εντούτοις η Επιτροπή ουδέποτε προέβαλε αιτιάσεις κατά των εν λόγω κρατών μελών.
- 48 Επιπλέον, η εν λόγω αίτηση παραβιάζει την αρχή της ισοβιότητας των δικαστών. Συγκεκριμένα, τόσο η αναστολή της λειτουργίας του πειθαρχικού τμήματος όσο και εκείνη της εφαρμογής των διατάξεων που μνημονεύονται στη σκέψη 38, πρώτη περίπτωση, στοιχεία γ' και δ', της παρούσας διατάξεως συνιστούν παρέμβαση στην ανεξαρτησία των δικαστών στο πλαίσιο της ασκήσεως των δικαιοδοτικών καθηκόντων τους.
- 49 Τα επιχειρήματα αυτά δεν μπορούν να γίνουν δεκτά.
- 50 Πράγματι, κατ' αρχάς, μολονότι, βεβαίως, όπως ορθώς επισημαίνει η Δημοκρατία της Πολωνίας, η οργάνωση της δικαιοσύνης εντός των κρατών μελών εμπίπτει στην αρμοδιότητά τους, εντούτοις, κατά την άσκηση της αρμοδιότητας αυτής, τα κράτη μέλη οφείλουν να τηρούν τις υποχρεώσεις που υπέχουν από το δίκαιο της Ένωσης και, ειδικότερα, από το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ (απόφαση της 26ης Μαρτίου 2020, *Miasto Łowicz και Prokurator Generalny*, C-558/18 και C-563/18, EU:C:2020:234, σκέψη 36 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 51 Βάσει της διατάξεως αυτής, κάθε κράτος μέλος οφείλει να διασφαλίζει, μεταξύ άλλων, ότι τα όργανα τα οποία εντάσσονται, ως «δικαστήρια», υπό την έννοια του δικαίου της Ένωσης, στο εθνικό σύστημα ενδίκων βοηθημάτων στους τομείς που διέπονται από το δίκαιο της Ένωσης και τα οποία, ως εκ τούτου, δύνανται να αποφαινούνται, υπό την ιδιότητα αυτή, επί της εφαρμογής ή της ερμηνείας του δικαίου της Ένωσης πληρούν τις απαιτήσεις περί αποτελεσματικής δικαστικής

- προστασίας [απόφαση της 2ας Μαρτίου 2021, Α. Β. κ.λπ. (Διορισμός δικαστών στο Ανώτατο Δικαστήριο – Προσφυγές), C-824/18, στο εξής: απόφαση Α. Β., EU:C:2021:153, σκέψη 112 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].
52. Εν προκειμένω, όμως, δεν αμφισβητείται ότι τόσο το Sąd Najwyższy (Ανώτατο Δικαστήριο), περιλαμβανομένου του πειθαρχικού τμήματος το οποίο αποτελεί μέρος του συγκεκριμένου δικαστηρίου, όσο και τα τακτικά δικαστήρια ενδέχεται να κληθούν να αποφανθούν επί ζητημάτων που συνδέονται με την εφαρμογή και την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης και ότι, ως «δικαστήρια», κατά την οριζόμενη από το δίκαιο αυτό έννοια, εντάσσονται στο πολωνικό σύστημα ενδίκων βοηθημάτων στους τομείς που διέπονται από το δίκαιο της Ένωσης, κατά το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ, και, συνεπώς, τα δικαστήρια αυτά πρέπει να πληρούν τις απαιτήσεις περί αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας [απόφαση της 24ης Ιουνίου 2019, Επιτροπή κατά Πολωνίας, (Ανεξαρτησία του Ανωτάτου Δικαστηρίου), C-619/18, EU:C:2019:531, σκέψη 56].
53. Εξάλλου, οι εθνικές διατάξεις κατά των οποίων βάλλει η Επιτροπή με τις τέσσερις πρώτες αιτιάσεις της κύριας προσφυγής (στο εξής: επίμαχες εθνικές διατάξεις) διέπουν την αρμοδιότητα του πειθαρχικού τμήματος, το πειθαρχικό καθεστώς των δικαστών του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου), των τακτικών δικαστηρίων και των διοικητικών δικαστηρίων, καθώς και τους δικονομικούς κανόνες περί του ελέγχου των προϋποθέσεων ανεξαρτησίας των δικαστών αυτών.
54. Κατά συνέπεια, οι διατάξεις αυτές μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο ελέγχου με γνώμονα το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ, στο πλαίσιο προσφυγής λόγω παραβάσεως, καθώς και, κατά συνέπεια, αντικείμενο προσωρινών μέτρων με σκοπό, μεταξύ άλλων, την αναστολή τους, τα οποία θα διατάξει το Δικαστήριο, δυνάμει του άρθρου 279 ΣΛΕΕ, εντός του ίδιου πλαισίου.
55. Υπό τις συνθήκες αυτές, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η Δημοκρατία της Πολωνίας, το Δικαστήριο είναι αρμόδιο να διατάξει τη λήψη προσωρινών μέτρων όπως αυτών που ζητεί η Επιτροπή.
56. Εν συνεχεία, όσον αφορά το επιχείρημα της Δημοκρατίας της Πολωνίας ότι η Επιτροπή δεν αμφισβήτησε το ισχύον σε άλλα κράτη μέλη καθεστώς σχετικά με την ασυλία των δικαστών, ως προς το οποίο η καθής υποστηρίζει ότι προβλέπει επίπεδο προστασίας της δικαστικής ανεξαρτησίας χαμηλότερο από εκείνο που διασφαλίζει το πολωνικό σύστημα, αρκεί η διαπίστωση ότι τόσο η υποτιθέμενη ύπαρξη κανόνων ανάλογων προς τις επίμαχες εθνικές διατάξεις, ενδεχομένως δε και λιγότερο προστατευτικών της ανεξαρτησίας των δικαστών σε σχέση με τις συγκεκριμένες διατάξεις, όσο και η εκ μέρους της Επιτροπής μη αμφισβήτηση των εν λόγω κανόνων στερούνται σημασίας όσον αφορά την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων (βλ., κατ' αναλογία, διάταξη της 17ης Δεκεμβρίου 2018, Επιτροπή κατά Πολωνίας, C-619/18 R, EU:C:2018:1021, σκέψη 58).
57. Τέλος, ο ισχυρισμός της Δημοκρατίας της Πολωνίας ότι η λήψη των προσωρινών μέτρων που ζητεί η Επιτροπή αντιβαίνει στην αρχή της ισοβιότητας των δικαστών δεν μπορεί να γίνει δεκτός. Πράγματι, αρκεί η διαπίστωση ότι, σε περίπτωση που διατασσόταν η λήψη των μέτρων αυτών, τούτο δεν θα είχε ως αποτέλεσμα την παύση των δικαστών των πολωνικών δικαστηρίων από τα καθήκοντά τους, ιδίως δε των δικαστών του πειθαρχικού τμήματος και του τμήματος εκτάκτου ελέγχου και δημοσίων υποθέσεων, αλλά την προσωρινή αναστολή της εφαρμογής των επίμαχων εθνικών διατάξεων μέχρι την έκδοση της αποφάσεως του Δικαστηρίου επί της ουσίας της υποθέσεως (στο εξής: οριστική απόφαση).

- 58 Κατά δεύτερον, η Δημοκρατία της Πολωνίας υποστηρίζει ότι η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων που υπέβαλε η Επιτροπή είναι απαράδεκτη καθόσον τα ζητούμενα προσωρινά μέτρα δεν αποσκοπούν στη διασφάλιση της πλήρους αποτελεσματικότητας της οριστικής απόφασης.
- 59 Συγκεκριμένα, αφενός, η Δημοκρατία της Πολωνίας, επαναλαμβάνοντας ότι η Ένωση δεν έχει καμία αρμοδιότητα να παρεμβαίνει στις δραστηριότητες των συνταγματικών οργάνων των κρατών μελών, περιλαμβανομένων των ανωτάτων εθνικών δικαστηρίων, και, κατά μείζονα λόγο, να αναστέλλει τη λειτουργία τους, υποστηρίζει ότι τα ζητούμενα από την Επιτροπή προσωρινά μέτρα αποσκοπούν στην προσβολή της κυριαρχίας του εν λόγω κράτους μέλους.
- 60 Αφετέρου, η Δημοκρατία της Πολωνίας υποστηρίζει ότι μέρος των ζητούμενων προσωρινών μέτρων αποσκοπεί στην εκτέλεση της οριστικής απόφασης την οποία επιδιώκει η Επιτροπή πριν ακόμη εκδοθεί η απόφαση αυτή.
- 61 Ειδικότερα, η Δημοκρατία της Πολωνίας υποστηρίζει, κατ' αρχάς, ότι δεν υφίσταται κανένας κίνδυνος ως προς την εκτέλεση μιας τέτοιας απόφασης. Επισημαίνει συναφώς ότι, σε περίπτωση κατά την οποία με την οριστική απόφαση γίνουν δεκτές οι αιτιάσεις της κύριας προσφυγής, τούτο θα την υποχρεώσει να καταστήσει το εθνικό της δίκαιο σύμφωνο με τις απαιτήσεις εκ του δικαίου της Ένωσης. Η Επιτροπή, όμως, δεν απέδειξε τη σχέση μεταξύ των προσωρινών μέτρων που ζητήθηκαν και της ικανότητας της Δημοκρατίας της Πολωνίας να εκπληρώσει την υποχρέωση που υπέχει από το άρθρο 260, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.
- 62 Εν συνεχεία, η Δημοκρατία της Πολωνίας παρατηρεί ότι η ανωτέρω συμμόρφωση των επίμαχων εθνικών διατάξεων απαιτεί την ίδια ακριβώς νομοθετική διαδικασία, ανεξαρτήτως αν οι διατάξεις αυτές είναι εφαρμοστέες ή όχι έως την ημερομηνία εκδόσεως της οριστικής απόφασης, οπότε η λήψη των προσωρινών μέτρων που ζητήθηκαν δεν έχει καμία σημασία για τη διασφάλιση της αποτελεσματικότητας της οριστικής απόφασης.
- 63 Τέλος, η Δημοκρατία της Πολωνίας υποστηρίζει ότι το προσωρινό μέτρο που αποσκοπεί στην αναστολή των αποτελεσμάτων των αποφάσεων τις οποίες εκδίδει το πειθαρχικό τμήμα βάσει του άρθρου 27, παράγραφος 1, σημείο 1α, του τροποποιηθέντος νόμου περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου, και με τις οποίες επιτρέπεται η άσκηση ποινικής δίωξης κατά δικαστή ή η προσωρινή κράτησή του, πρέπει να θεωρηθεί προδήλως αντίθετο προς τον σκοπό προσωρινού μέτρου, καθόσον αποσκοπεί στην παραγωγή αποτελεσμάτων που βαίνουν πέραν των υποχρεώσεων οι οποίες απορρέουν, σύμφωνα με το άρθρο 260, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, από την ενδεχόμενη οριστική απόφαση.
- 64 Ούτε αυτά τα επιχειρήματα μπορούν να γίνουν δεκτά.
- 65 Πράγματι, αφενός, από όσα προεκτέθηκαν στις σκέψεις 50 έως 55 της παρούσας διατάξεως προκύπτει ότι το Δικαστήριο δεν είναι μόνον αρμόδιο να αποφαινεται επί προσφυγής λόγω παραβάσεως, όπως είναι η κύρια προσφυγή, με την οποία αμφισβητείται ο σύμφωνος με το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ χαρακτήρας των εθνικών διατάξεων περί οργανώσεως της δικαιοσύνης εντός των κρατών μελών, όπως είναι οι σχετικές με το πειθαρχικό καθεστώς των δικαστών που καλούνται να αποφανθούν επί ζητημάτων που άπτονται του δικαίου της Ένωσης, καθώς και εκείνες που διέπουν την άρση της ασυλίας των εν λόγω δικαστών, αλλά και να διατάσσει, στο πλαίσιο τέτοιας προσφυγής, τα προσωρινά μέτρα που αποσκοπούν στην αναστολή της εφαρμογής εθνικών διατάξεων, βάσει του άρθρου 279 ΣΛΕΕ.

- 66 Συνεπώς, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η Δημοκρατία της Πολωνίας, η λήψη των προσωρινών μέτρων που ζητεί η Επιτροπή δεν μπορεί να θίξει την κυριαρχία του εν λόγω κράτους μέλους, ούτε, κατά συνέπεια, να επιδιώκει τέτοιο σκοπό.
- 67 Αφετέρου, τα επιχειρήματα τα οποία προβάλλει η Δημοκρατία της Πολωνίας και τα οποία εκτίθενται στις σκέψεις 60 έως 63 της παρούσας διατάξεως στηρίζονται σε παρανόηση του σκοπού της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων και, ειδικότερα, του χαρακτήρα και των αποτελεσμάτων των προσωρινών μέτρων που ζήτησε η Επιτροπή, καθώς και σε σύγχυση μεταξύ του σκοπού αυτού και του περιεχομένου των μέτρων που συνεπάγεται η εκτέλεση αποφάσεως διαπιστώνουσας παράβαση βάσει του άρθρου 258 ΣΛΕΕ.
- 68 Πράγματι, πρέπει να επισημανθεί ότι σκοπός της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων είναι η διασφάλιση της πλήρους αποτελεσματικότητας της αποφάσεως που πρόκειται να εκδοθεί στην κύρια δίκη με την οποία συνδέεται η διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων, προκειμένου να αποφεύγονται τα κενά στην έννομη προστασία που παρέχει το Δικαστήριο. Επομένως, όσον αφορά, μεταξύ άλλων, προσωρινό μέτρο με το οποίο ζητείται η αναστολή εθνικής διατάξεως, το συγκεκριμένο μέτρο αποσκοπεί, ιδίως, στο να αποτραπεί το ενδεχόμενο η άμεση εφαρμογή της επίμαχης εθνικής διατάξεως να προκαλέσει σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία ως προς τα συμφέροντα που επικαλείται ο αιτών. Ως εκ τούτου, η ανάγκη λήψεως του εν λόγω μέτρου πρέπει να εκτιμάται αποκλειστικώς σε σχέση με την πιθανή επέλευση σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας οφειλομένης, ενδεχομένως, στην απόρριψη του αιτήματος λήψεως τέτοιου προσωρινού μέτρου σε περίπτωση κατά την οποία ευδοκιμήσει εν συνεχεία η κύρια προσφυγή (πρβλ. διάταξη της 17ης Δεκεμβρίου 2018, Επιτροπή κατά Πολωνίας, C-619/18 R, EU:C:2018:1021, σκέψεις 60, 61 και 64 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 69 Ως εκ τούτου, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η Δημοκρατία της Πολωνίας, ακόμη και αν θεωρηθεί αποδεδειγμένο ότι, σε περίπτωση που η κύρια προσφυγή γίνει τελικά δεκτή, δεν υφίσταται κανένας κίνδυνος να μην εκτελέσει το εν λόγω κράτος μέλος την οριστική απόφαση, τούτο δεν έχει καμία σχέση με τον σκοπό της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων, όσον αφορά, μεταξύ άλλων, προσωρινό μέτρο για την αναστολή εθνικής διατάξεως, όπως είναι αυτά που ζητεί η Επιτροπή, και, ως εκ τούτου, στερείται σημασίας ως προς το παραδεκτό της υπό κρίση αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων.
- 70 Το αυτό ισχύει και για την περίπτωση την οποία επικαλείται η Δημοκρατία της Πολωνίας ότι η εκτέλεση της οριστικής αποφάσεως, σε περίπτωση που γίνει δεκτή η κύρια προσφυγή, θα συνεπαγόταν για το εν λόγω κράτος μέλος τις ίδιες υποχρεώσεις ανεξαρτήτως αν θα ληφθούν τα προσωρινά μέτρα που ζητεί η Επιτροπή.
- 71 Πράγματι, η περίπτωση αυτή δεν είναι μόνον ξένη προς τον σκοπό της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων, όπως αυτός εκτέθηκε στη σκέψη 68 της παρούσας διατάξεως, αλλά προκύπτει από το άρθρο 260, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, κατά το οποίο, εάν το Δικαστήριο διαπιστώσει ότι κράτος μέλος έχει παραβεί υποχρέωσή του εκ των Συνθηκών, το κράτος μέλος αυτό οφείλει να λάβει τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της αποφάσεως του Δικαστηρίου.
- 72 Επομένως, ανεξαρτήτως αν το Δικαστήριο διατάξει τη λήψη των προσωρινών μέτρων που ζητεί η Επιτροπή, σε περίπτωση κατά την οποία ευδοκιμήσει η κύρια προσφυγή, η Δημοκρατία της Πολωνίας θα υποχρεούται, σύμφωνα με το άρθρο 260, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, προκειμένου να εκτελέσει την οριστική απόφαση, να προσαρμόσει το εθνικό της δίκαιο και να λάβει τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να διασφαλίσει ότι τα εθνικά δικαστήρια τα οποία εντάσσονται στο σύστημα

της ενδίκων βοηθημάτων και μέσω των τομέων που διέπονται από το δίκαιο της Ένωσης πληρούν τις απαιτήσεις περί αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, κατά την έννοια του άρθρου 19, παράγραφος 1, της ΣΕΕ.

- 73 Τέλος, μολονότι, βεβαίως, όπως επισημαίνει κατ' ουσίαν η Δημοκρατία της Πολωνίας, το ζήτημα του ποια είναι τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση αποφάσεως διαπιστώνουσας παράβαση δεν έχει σχέση με το αντικείμενο αποφάσεως εκδοθείσας δυνάμει του άρθρου 258 ΣΛΕΕ (απόφαση της 8ης Απριλίου 2014, Επιτροπή κατά Ουγγαρίας, C-288/12, EU:C:2014:237, σκέψη 33 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία), το στοιχείο αυτό δεν συνεπάγεται, εντούτοις, αντιθέτως προς ό,τι διατείνεται το εν λόγω κράτος μέλος, ότι η λήψη συγκεκριμένου προσωρινού μέτρου, όπως αυτού που αποσκοπεί στην αναστολή εφαρμογής του άρθρου 27, παράγραφος 1, σημείο 1α, του τροποποιηθέντος νόμου περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου, καθώς και των αποτελεσμάτων των αποφάσεων που εκδίδει το πειθαρχικό τμήμα βάσει της διατάξεως αυτής, θα παρήγε αποτελέσματα τα οποία βαίνουν πέραν των υποχρεώσεων που απορρέουν από τη συγκεκριμένη απόφαση, όπως εκείνων εκ του άρθρου 260, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, και ότι θα αντέβαινε, ως εκ τούτου, στον σκοπό προσωρινού μέτρου.
- 74 Πράγματι, αρκεί η διαπίστωση ότι τα επιχειρήματα της Δημοκρατίας της Πολωνίας, σε περίπτωση κατά την οποία γίνονταν δεκτά, θα καθιστούσαν άνευ περιεχομένου τη διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων στο πλαίσιο προσφυγής λόγω παραβάσεως δυνάμει του άρθρου 258 ΣΛΕΕ, καθόσον το Δικαστήριο δεν μπορεί, με την απόφαση με την οποία διαπιστώνεται η παράβαση, να διατάξει το οικείο κράτος μέλος να λάβει συγκεκριμένα μέτρα προς εκτέλεση της αποφάσεως αυτής (διάταξη της Αντιπροέδρου του Δικαστηρίου της 21ης Μαΐου 2021, Τσεχική Δημοκρατία κατά Πολωνίας, C-121/21 R, EU:C:2021:420, σκέψη 30).
- 75 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, η αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων είναι παραδεκτή.

Επί της ουσίας

- 76 Το άρθρο 160, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας ορίζει ότι οι αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να προσδιορίζουν «το αντικείμενο της διαφοράς, τα περιστατικά από τα οποία προκύπτει το επείγον της υποθέσεως, καθώς και τους πραγματικούς και νομικούς ισχυρισμούς που δικαιολογούν, εκ πρώτης όψεως, τη λήψη του προσωρινού μέτρου το οποίο ζητείται».
- 77 Επομένως, προσωρινό μέτρο μπορεί να διαταχθεί από τον δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων μόνον εφόσον αποδειχθεί ότι η λήψη του δικαιολογείται εκ πρώτης όψεως βάσει των προβαλλομένων πραγματικών και νομικών ισχυρισμών (*fumus boni juris*) και ότι το μέτρο αυτό είναι επείγον, υπό την έννοια ότι είναι αναγκαίο, προκειμένου να αποτραπεί σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία των συμφερόντων του αιτούντος, να διαταχθεί και να παραγάγει τα αποτελέσματά του πριν από την έκδοση της αποφάσεως επί της κυρίας δίκης. Ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων προβαίνει επίσης, κατά περίπτωση, στη στάθμιση των εμπλεκόμενων συμφερόντων. Οι προϋποθέσεις αυτές πρέπει να πληρούνται σωρευτικώς, οπότε η αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων απορρίπτεται σε περίπτωση κατά την οποία δεν πληρούται μία εκ των προϋποθέσεων αυτών (διάταξη της 8ης Απριλίου 2020, Επιτροπή κατά Πολωνίας, C-791/19 R, EU:C:2020:277, σκέψη 51 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

78 Ως εκ τούτου, πρέπει να διακριβωθεί αν πληρούνται οι μνημονευθείσες στην προηγούμενη σκέψη προϋποθέσεις όσον αφορά τα ζητούμενα προσωρινά μέτρα. Συναφώς, πρέπει να εκτιμηθεί διαδοχικώς το βάσιμο των αιτημάτων λήψεως προσωρινών μέτρων που μνημονεύονται στη σκέψη 38, πρώτη περίπτωση, στοιχεία α' και β', δ', ε' και γ', της παρούσας διατάξεως.

Επί των προσωρινών μέτρων τα οποία μνημονεύονται στη σκέψη 38, πρώτη περίπτωση, στοιχεία α' και β', της παρούσας διατάξεως

– *Επί του fumus boni juris*

79 Κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, η προϋπόθεση περί *fumus boni juris* πληρούται εφόσον ένας τουλάχιστον από τους λόγους που προβάλλει ο αιτών τη λήψη προσωρινών μέτρων διάδικος προς στήριξη της κύριας προσφυγής του δεν στερείται, εκ πρώτης όψεως, σοβαρού ερείσματος. Τούτο συμβαίνει, ιδίως, οσάκις ένας από τους προβληθέντες λόγους καταδεικνύει την ύπαρξη σύνθετων νομικών ζητημάτων των οποίων η επίλυση δεν είναι προφανής και απαιτεί, ως εκ τούτου, ενδελεχή εξέταση στην οποία δεν μπορεί να προβεί ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων, αλλά πρέπει να αποτελέσει το αντικείμενο της επί της ουσίας κύριας διαδικασίας, ή οσάκις η μεταξύ των διαδίκων κατ' αντιμωλία διαδικασία αναδεικνύει την ύπαρξη σοβαρής νομικής διαμάχης της οποίας η επίλυση δεν είναι προφανής (διάταξη της 8ης Απριλίου 2020, Επιτροπή κατά Πολωνίας, C-791/19 R, EU:C:2020:277, σκέψη 52 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

80 Εν προκειμένω, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η τέταρτη αιτίαση της κύριας προσφυγής, η οποία αφορά τις εθνικές διατάξεις που αποτελούν αντικείμενο των προσωρινών μέτρων τα οποία μνημονεύονται στη σκέψη 38, πρώτη περίπτωση, στοιχεία α' και β', της παρούσας διατάξεως, δεν στερείται, εκ πρώτης όψεως, σοβαρού ερείσματος, δεδομένου ότι με την εν λόγω αιτίαση προβάλλεται συγκεκριμένα ότι η Δημοκρατία της Πολωνίας, αναθέτοντας στο πειθαρχικό τμήμα, του οποίου δεν διασφαλίζονται η ανεξαρτησία και η αμεροληψία, την αρμοδιότητα να αποφαινεται επί των υποθέσεων σχετικά με τη χορήγηση άδειας για την άσκηση ποινικής δίωξης κατά δικαστών ή βοηθών δικαστών ή την προσωρινή κράτησή τους, των υποθέσεων εργατικού δικαίου ή δικαίου κοινωνικών ασφαλίσεων που αφορούν τους δικαστές του *Sąd Najwyższy* (Ανωτάτου Δικαστηρίου), καθώς και επί των υποθέσεων συνταξιοδότησεως των δικαστών αυτών, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ.

81 Συναφώς, η Επιτροπή στηρίζεται, αφενός, στο ότι οι υποθέσεις που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του πειθαρχικού τμήματος βάσει του άρθρου 27, παράγραφος 1, σημεία 1α, 2 και 3, του τροποποιηθέντος νόμου περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου έχουν άμεση επίπτωση επί του καθεστώτος και των συνθηκών ασκήσεως των καθηκόντων των δικαστών, και, αφετέρου, στις εκτιμήσεις που παρατίθενται στις σκέψεις 52 έως 81 της διατάξεως της 8ης Απριλίου 2020, Επιτροπή κατά Πολωνίας (C-791/19 R, EU:C:2020:277), και στα ερμηνευτικά στοιχεία που παρέσχε το Δικαστήριο με την απόφαση Α. Κ., από τα οποία προκύπτει ότι η αιτίαση περί ελλείψεως ανεξαρτησίας και αμεροληψίας του πειθαρχικού τμήματος δεν στερείται, εκ πρώτης όψεως, σοβαρού ερείσματος.

82 Προκειμένου να διακριβωθεί ότι πληρούται η προϋπόθεση περί *fumus boni juris* όσον αφορά τη λήψη των προσωρινών μέτρων που διαλαμβάνονται στη σκέψη 38, πρώτη περίπτωση, στοιχεία α' και β', της παρούσας διατάξεως, επισημαίνεται ότι, όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 51 της παρούσας διατάξεως, βάσει του άρθρου 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ, κάθε κράτος

- μέλος οφείλει να διασφαλίζει, μεταξύ άλλων, ότι τα όργανα τα οποία εντάσσονται ως «δικαστήρια», υπό την έννοια του δικαίου της Ένωσης, στο εθνικό σύστημα ενδίκων βοηθημάτων στους τομείς που διέπονται από το δίκαιο της Ένωσης και τα οποία, ως εκ τούτου, δύνανται να αποφαινούνται, υπό την ιδιότητα αυτή, επί της εφαρμογής ή της ερμηνείας του δικαίου της Ένωσης πληρούν τις απαιτήσεις περί αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας (απόφαση Α. Β., σκέψη 112 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 83 Προκειμένου, όμως, να διασφαλισθεί η προστασία αυτή, η διαφύλαξη της ανεξαρτησίας των ως άνω οργάνων έχει πρωταρχική σημασία, όπως επιβεβαιώνεται και από το άρθρο 47, δεύτερο εδάφιο, του Χάρτη, το οποίο μνημονεύει την πρόσβαση σε «ανεξάρτητο» δικαστήριο ως μία από τις απαιτήσεις που συνδέονται με το θεμελιώδες δικαίωμα πραγματικής προσφυγής (πρβλ. απόφαση της 18ης Μαΐου 2021, *Asociația «Forumul Judecătorilor Din România» κ.λπ.*, C-83/19, C-127/19, C-195/19, C-291/19, C-355/19 και C-397/19, EU:C:2021:393, σκέψη 194 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 84 Η απαίτηση αυτή περί ανεξαρτησίας των δικαιοδοτικών οργάνων, η οποία είναι άμεσα συνυφασμένη με την αποστολή του δικαστή, αποτελεί ουσιώδες στοιχείο του δικαιώματος αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας και του θεμελιώδους δικαιώματος σε δίκαιη δίκη, που είναι κεφαλαιώδους σημασίας για τη διασφάλιση της προστασίας του συνόλου των δικαιωμάτων των οποίων απολαύουν οι πολίτες βάσει του δικαίου της Ένωσης και για την προάσπιση των κοινών αξιών των κρατών μελών οι οποίες μνημονεύονται στο άρθρο 2 ΣΕΕ, ιδίως δε της αξίας του κράτους δικαίου. Σύμφωνα με την αρχή της διακρίσεως των εξουσιών που χαρακτηρίζει τη λειτουργία ενός κράτους δικαίου, η ανεξαρτησία των δικαστηρίων πρέπει ιδίως να διασφαλίζεται έναντι της νομοθετικής και της εκτελεστικής εξουσίας (απόφαση της 18ης Μαΐου 2021, *Asociația «Forumul Judecătorilor Din România» κ.λπ.*, C-83/19, C-127/19, C-195/19, C-291/19, C-355/19 και C-397/19, EU:C:2021:393, σκέψη 195 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 85 Κατά πάγια νομολογία, οι εγγυήσεις περί ανεξαρτησίας και αμεροληψίας τις οποίες επιτάσσει το δίκαιο της Ένωσης απαιτούν την ύπαρξη κανόνων, ιδίως όσον αφορά τη σύνθεση του οικείου οργάνου, τον διορισμό των μελών του, τη διάρκεια της θητείας τους και τους λόγους εξαιρέσεως ή παύσεώς τους, ώστε οι πολίτες να μην έχουν καμία εύλογη αμφιβολία ως προς τη στεγανότητα του εν λόγω οργάνου έναντι των εξωτερικών στοιχείων και ως προς την ουδετερότητά του έναντι των αντιπαρατιθέμενων συμφερόντων (απόφαση της 20ής Απριλίου 2021, *Repubblika*, C-896/19, EU:C:2021:311, σκέψη 53 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 86 Συναφώς, επιβάλλεται οι δικαστές να προφυλάσσονται από εξωτερικές παρεμβάσεις ή πιέσεις δυνάμενες να θέσουν σε κίνδυνο την ανεξαρτησία τους. Οι κανόνες οι οποίοι διέπουν το καθεστώς των δικαστών και την άσκηση του λειτουργήματός τους πρέπει, ειδικότερα, να καθιστούν δυνατό να αποκλεισθεί όχι μόνον οποιαδήποτε άμεση άσκηση επιρροής, υπό τη μορφή εντολών, αλλά και πιο έμμεσες μορφές ασκήσεως επιρροής δυνάμενες να κατευθύνουν τις αποφάσεις των οικείων δικαστών, και, ως εκ τούτου, να αποκλείουν το ενδεχόμενο να μη δίδουν οι εν λόγω δικαστές εντύπωση ανεξαρτησίας ή αμεροληψίας, στοιχείο που μπορεί να θίξει την εμπιστοσύνη την οποία πρέπει να εμπνέει η δικαιοσύνη στους πολίτες στο πλαίσιο μιας δημοκρατικής κοινωνίας και ενός κράτους δικαίου (απόφαση της 18ης Μαΐου 2021, *Asociația «Forumul Judecătorilor Din România» κ.λπ.*, C-83/19, C-127/19, C-195/19, C-291/19, C-355/19 και C-397/19, EU:C:2021:393, σκέψη 197 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 87 Στο πλαίσιο αυτό, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι η απαίτηση περί ανεξαρτησίας των δικαστών επιτάσσει οι κανόνες που διέπουν το ισχύον για τους ασκούντες δικαιοδοτικά καθήκοντα πειθαρχικό καθεστώς να παρέχουν τις αναγκαίες εγγυήσεις ώστε να αποτρέπεται κάθε κίνδυνος

χρήσεως του καθεστώτος αυτού ως συστήματος πολιτικού ελέγχου του περιεχομένου των δικαστικών αποφάσεων. Συναφώς, η θέσπιση κανόνων οι οποίοι καθορίζουν, ιδίως, τόσο τις συμπεριφορές που συνιστούν πειθαρχικά παραπτώματα όσο και τις εφαρμοστέες επ' αυτών κυρώσεις, προβλέπουν την παρέμβαση ανεξάρτητου οργάνου βάσει διαδικασίας που εγγυάται πλήρως τα δικαιώματα τα οποία κατοχυρώνονται στα άρθρα 47 και 48 του Χάρτη, ιδίως τα δικαιώματα άμυνας, και παρέχουν τη δυνατότητα προσβολής των αποφάσεων των πειθαρχικών οργάνων ενώπιον των δικαστηρίων αποτελεί σύνολο ουσιωδών εγγυήσεων για τη διαφύλαξη της ανεξαρτησίας της δικαστικής εξουσίας (απόφαση της 18ης Μαΐου 2021, *Asociația «Forumul Judecătorelor Din România»* κ.λπ., C-83/19, C-127/19, C-195/19, C-291/19, C-355/19 και C-397/19, EU:C:2021:393, σκέψη 198 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

- 88 Ομοίως, σε περίπτωση κατά την οποία κράτος μέλος προβλέπει ειδικούς κανόνες που διέπουν τις ποινικές διαδικασίες κατά δικαστών, μεταξύ άλλων την άρση της ασυλίας τους προς τον σκοπό της ασκήσεως ποινικής δίωξης, η απαίτηση περί ανεξαρτησίας επιτάσσει, προκειμένου να μην προκαλείται στους πολίτες καμία εύλογη αμφιβολία, όπως η μνημονευόμενη στις σκέψεις 85 και 86 της παρούσας διατάξεως, οι ειδικοί αυτοί κανόνες να δικαιολογούνται από αντικειμενικές και επαληθεύσιμες επιτακτικές ανάγκες που άπτονται της ορθής απονομής της δικαιοσύνης και, όπως οι κανόνες περί πειθαρχικής ευθύνης των δικαστών αυτών να παρέχουν τις αναγκαίες εγγυήσεις ώστε τόσο η ίδια η διαδικασία άρσεως της ασυλίας των δικαστών όσο και η ποινική διαδικασία να μην είναι δυνατόν να χρησιμοποιούνται ως σύστημα πολιτικού ελέγχου του έργου των εν λόγω δικαστών και να διασφαλίζουν πλήρως τον σεβασμό των δικαιωμάτων που κατοχυρώνονται στα άρθρα 47 και 48 του Χάρτη (πρβλ. απόφαση της 18ης Μαΐου 2021, *Asociația «Forumul Judecătorelor Din România»* κ.λπ., C-83/19, C-127/19, C-195/19, C-291/19, C-355/19 και C-397/19, EU:C:2021:393, σκέψη 213 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Τούτο ισχύει κατά μείζονα λόγο οσάκις οι αποφάσεις που επιτρέπουν την άρση της ασυλίας των δικαστών προς τον σκοπό της ασκήσεως ποινικής δίωξης κατά αυτών έχουν οι ίδιες συνέπειες όσον αφορά το καθεστώς ή τις συνθήκες ασκήσεως των δικαιοδοτικών καθηκόντων των οικείων δικαστών.
- 89 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι τα κράτη μέλη, προκειμένου να εγγυώνται ότι τα εθνικά δικαστήρια που εντάσσονται στο σύστημά τους ενδίκων βοηθημάτων και μέσω των τομέων που διέπονται από το δίκαιο της Ένωσης πληρούν τις απαιτήσεις περί αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, μεταξύ των οποίων καταλέγεται η απαίτηση περί ανεξαρτησίας, και να τηρούν τις υποχρεώσεις που υπέχουν από το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ, οφείλουν να διασφαλίζουν ότι το καθεστώς σχετικά με την ιδιότητα του δικαστικού λειτουργού και την άσκηση των καθηκόντων των δικαστών των εν λόγω δικαστηρίων, ιδίως δε το ισχύον για τους δικαστές αυτούς καθεστώς άρσεως της ασυλίας, τηρεί την αρχή της ανεξαρτησίας των δικαστών, διασφαλίζοντας ιδίως ότι οι αποφάσεις οι οποίες εκδίδονται στο πλαίσιο του συγκεκριμένου καθεστώτος λαμβάνονται ή ελέγχονται από όργανο το οποίο παρέχει το ίδιο τα συμφυή με την αποτελεσματική δικαστική προστασία εχέγγυα (βλ., κατ' αναλογία, διάταξη της 8ης Απριλίου 2020, Επιτροπή κατά Πολωνίας, C-791/19 R, EU:C:2020:277, σκέψη 35).
- 90 Εν προκειμένω, όμως, διαπιστώνεται ότι, αφενός, οι υποθέσεις εργατικού δικαίου και δικαίου κοινωνικών ασφαλίσεων που αφορούν τους δικαστές του *Sąd Najwyższy* (Ανωτάτου Δικαστηρίου) και οι υποθέσεις συνταξιοδοτήσεως των δικαστών αυτών, οι οποίες εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του πειθαρχικού τμήματος βάσει του άρθρου 27, παράγραφος 1, σημεία 2 και 3, του τροποποιηθέντος νόμου περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου, δεν προϋποθέτουν απλώς την εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης, αλλά αφορούν επίσης, όπως επισήμανε η Επιτροπή, το καθεστώς και τις συνθήκες ασκήσεως των καθηκόντων των συγκεκριμένων δικαστών.

- 91 Αφετέρου, όπως επισήμανε η Επιτροπή, χωρίς να αντικρουσθεί από τη Δημοκρατία της Πολωνίας, οι αποφάσεις περί άρσεως της ασυλίας των δικαστών του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου) και των τακτικών δικαστηρίων προς τον σκοπό της ασκήσεως ποινικής διώξεως κατά των δικαστών αυτών έχουν ως αποτέλεσμα την αναστολή ασκήσεως των καθηκόντων τους για χρονικό διάστημα που μπορεί να είναι αόριστης διάρκειας, καθώς και τη μείωση κατά 25 έως 50 % των αποδοχών τους για το ίδιο χρονικό διάστημα. Κατά συνέπεια, οι υποθέσεις που αφορούν την παροχή άδειας για την άσκηση ποινικής διώξεως κατά δικαστών και βοηθών δικαστών ή την προσωρινή κράτησή τους, οι οποίες εμπíπτουν στην αρμοδιότητα του πειθαρχικού τμήματος βάσει του άρθρου 27, παράγραφος 1, σημείο 1a, του τροποποιηθέντος νόμου περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου, αφορούν το καθεστώς και τις συνθήκες ασκήσεως των καθηκόντων των δικαστών του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου) και των τακτικών δικαστηρίων.
- 92 Ως εκ τούτου, σύμφωνα με τη νομολογία που μνημονεύθηκε στη σκέψη 87 της παρούσας διατάξεως, προκειμένου να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ, η Δημοκρατία της Πολωνίας οφείλει να διασφαλίζει ότι η αρμοδιότητα επί των υποθέσεων που διαλαμβάνονται στο άρθρο 27, παράγραφος 1, σημεία 1a, 2 και 3, του τροποποιηθέντος νόμου περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου ανατίθεται σε όργανο το οποίο πληροί τις συμφυείς με την αποτελεσματική δικαστική προστασία απαιτήσεις, μεταξύ των οποίων καταλέγεται, ιδίως, η απαίτηση περί ανεξαρτησίας.
- 93 Επομένως, η τέταρτη αιτίαση της κύριας προσφυγής εγείρει το ζήτημα αν το πειθαρχικό τμήμα πληροί τις απαιτήσεις αυτές.
- 94 Πρέπει να υπομνησθεί συναφώς ότι, στην απόφαση Α. Κ., το Δικαστήριο προσδιόρισε το περιεχόμενο των απαιτήσεων περί ανεξαρτησίας και αμεροληψίας στο πλαίσιο ακριβώς οργάνου, όπως είναι το πειθαρχικό τμήμα.
- 95 Όσον αφορά, αφενός, τις συνθήκες υπό τις οποίες διορίστηκαν τα μέλη του πειθαρχικού τμήματος, το Δικαστήριο, αφού επισήμανε ότι οι δικαστές του εν λόγω τμήματος διορίζονται από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας της Πολωνίας κατόπιν προτάσεως του KRS, έκρινε, στις σκέψεις 137 και 138 της αποφάσεως Α. Κ., στηριζόμενο ιδίως στις σκέψεις 115 και 116 της αποφάσεως της 24ης Ιουνίου 2019, Επιτροπή κατά Πολωνίας (Ανεξαρτησία του Ανωτάτου Δικαστηρίου) (C-619/18, EU:C:2019:531), ότι, μολονότι η παρέμβαση του KRS, στο πλαίσιο της συγκεκριμένης διαδικασίας διορισμού, δύναται να συμβάλει προκειμένου η διαδικασία αυτή να καταστεί αντικειμενική, οριοθετώντας τη διακριτική ευχέρεια που διαθέτει ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας της Πολωνίας κατά την άσκηση της ανατεθείσας σε αυτόν αρμοδιότητας, εντούτοις, τούτο ισχύει μόνον εφόσον, μεταξύ άλλων, το ίδιο το KRS είναι αρκούντως ανεξάρτητο έναντι της νομοθετικής και της εκτελεστικής εξουσίας, καθώς και έναντι του Προέδρου της Δημοκρατίας της Πολωνίας. Ως προς το ζήτημα αυτό, το Δικαστήριο, στις σκέψεις 142 έως 145 της αποφάσεως Α. Κ., προσδιόρισε, βάσει των ενδείξεων που είχε παράσχει το αιτούν δικαστήριο, στοιχεία τα οποία, θεωρούμενα συνολικώς, μπορούν να προκαλέσουν αμφιβολίες ως προς την ανεξαρτησία οργάνου όπως είναι το KRS (βλ., επίσης, διάταξη της 8ης Απριλίου 2020, Επιτροπή κατά Πολωνίας, C-791/19 R, EU:C:2020:277, σκέψεις 68 και 69).
- 96 Αφετέρου, ανεξαρτήτως των συνθηκών διορισμού των δικαστών του πειθαρχικού τμήματος και της αποστολής που επιτελεί συναφώς το KRS, το Δικαστήριο προσδιόρισε, στις σκέψεις 147 έως 151 της αποφάσεως Α. Κ., άλλα στοιχεία τα οποία χαρακτηρίζουν κατά τρόπο πλέον άμεσο το πειθαρχικό τμήμα και διαπίστωσε, στη σκέψη 152 της εν λόγω αποφάσεως, ότι, μολονότι καθένα από τα στοιχεία αυτά δεν δύναται, αφ' εαυτού και θεωρούμενο μεμονωμένα, να προκαλέσει αμφιβολίες ως προς την ανεξαρτησία του συγκεκριμένου οργάνου, ο συνδυασμός τους μπορεί,

- αντιθέτως, να οδηγεί σε διαφορετικό αποτέλεσμα, τούτο δε κατά μείζονα λόγο εάν ο έλεγχος όσον αφορά το KRS καταδείξει έλλειψη ανεξαρτησίας του έναντι της νομοθετικής και της εκτελεστικής εξουσίας (βλ., επίσης, διάταξη της 8ης Απριλίου 2020, Επιτροπή κατά Πολωνίας, C-791/19 R, EU:C:2020:277, σκέψη 71).
- 97 Με γνώμονα, όμως, τα ερμηνευτικά στοιχεία που παρέσχε το Δικαστήριο με την απόφαση Α. Κ., καθώς και την απόφαση της 5ης Δεκεμβρίου 2019 την οποία εξέδωσε το τμήμα εργατικών διαφορών κατόπιν της εκδόσεως της αποφάσεως Α. Κ., δεν μπορεί, εκ πρώτης όψεως, να αποκλεισθεί το ενδεχόμενο να μην πληροί το πειθαρχικό τμήμα την απαίτηση περί ανεξαρτησίας των δικαστών η οποία απορρέει από το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ (πρβλ. διάταξη της 8ης Απριλίου 2020, Επιτροπή κατά Πολωνίας, C-791/19 R, EU:C:2020:277, σκέψη 77).
- 98 Κατά συνέπεια, χωρίς να κριθεί στο παρόν στάδιο το βάσιμο των επιχειρημάτων που προέβαλαν οι διάδικοι στο πλαίσιο της τέταρτης αιτιάσεως της κύριας προσφυγής, κρίση που εμπίπτει στην αποκλειστική αρμοδιότητα του δικαστή της υποθέσεως επί της ουσίας, συνάγεται το συμπέρασμα ότι, λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων που προέβαλε η Επιτροπή, της νομολογίας που μνημονεύεται στις σκέψεις 82 έως 89 της παρούσας διατάξεως, και των ερμηνευτικών στοιχείων που παρασχέθηκαν, μεταξύ άλλων, με την απόφαση Α. Κ., τα επιχειρήματα που προβάλλει το θεσμικό αυτό όργανο στο πλαίσιο της συγκεκριμένης αιτιάσεως δεν στερούνται, εκ πρώτης όψεως, σοβαρού ερείσματος, κατά την έννοια της νομολογίας που μνημονεύθηκε στη σκέψη 79 της ίδιας διατάξεως.
- 99 Η κρίση αυτή δεν δύναται να κλονισθεί από τα επιχειρήματα που προβάλλει η Δημοκρατία της Πολωνίας.
- 100 Συγκεκριμένα, κατά πρώτον, η Δημοκρατία της Πολωνίας υποστηρίζει ότι, λαμβανομένης υπόψη της πλέον πρόσφατης νομολογίας του Δικαστηρίου όσον αφορά τις απαιτήσεις σχετικά με το δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας κατά την έννοια του άρθρου 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ, η οποία διατυπώθηκε, ειδικότερα, με τις αποφάσεις της 9ης Ιουλίου 2020, Land Hessen (C-272/19, EU:C:2020:535), και της 20ής Απριλίου 2021, Republika (C-896/19, EU:C:2021:311), καθώς και από τη διάταξη της Αντιπροέδρου του Δικαστηρίου της 10ης Σεπτεμβρίου 2020, Συμβούλιο κατά Sharpston [C-424/20 P(R), μη δημοσιευθείσα, EU:C:2020:705], και τη διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 6ης Οκτωβρίου 2020, Sharpston κατά Συμβουλίου και Συνδιάσκεψης των αντιπροσώπων των κυβερνήσεων των κρατών μελών (T-180/20, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2020:473), η τέταρτη αιτίαση της κύριας προσφυγής πρέπει να απορριφθεί. Συγκεκριμένα, από τη νομολογία αυτή προκύπτει ότι η υποχρέωση των κρατών μελών να διασφαλίζουν την ανεξαρτησία της δικαστικής εξουσίας, η οποία απορρέει από την ως άνω διάταξη της Συνθήκης ΛΕΕ, δεν αντιτίθεται σε διαδικασίες διορισμού δικαστών από πολιτικούς, διαδικασίες στις οποίες δεν μετέχουν εκπρόσωποι των δικαστών και οι οποίες δεν υπόκεινται σε δικαστικό έλεγχο.
- 101 Αντιθέτως, όμως, προς τους ισχυρισμούς της Δημοκρατίας της Πολωνίας, αφενός, με τις αποφάσεις της 9ης Ιουλίου 2020, Land Hessen (C-272/19, EU:C:2020:535), και της 20ής Απριλίου 2021, Republika (C-896/19, EU:C:2021:311) απλώς εφαρμόστηκε προγενέστερη νομολογία του Δικαστηρίου, ιδίως δε οι νομικές αρχές που διατυπώθηκαν με την απόφαση Α. Κ. Αφετέρου, με τη διάταξη της 10ης Σεπτεμβρίου 2020, Συμβούλιο κατά Sharpston [C-424/20 P(R), μη δημοσιευθείσα, EU:C:2020:705], απλώς διαπιστώθηκε ότι προσφυγή κατά αποφάσεως εκδοθείσας από τη Συνδιάσκεψη των αντιπροσώπων των κυβερνήσεων των κρατών μελών ήταν, εκ πρώτης όψεως, προδήλως απαράδεκτη, δεδομένου ότι μια τέτοια απόφαση, ως μη εκδοθείσα

από θεσμικό ή άλλο όργανο ή από υπηρεσία της Ένωσης, εκφεύγει του εκ μέρους του Δικαστηρίου ελέγχου νομιμότητας βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, διαπίστωση η οποία επικυρώθηκε από τη διάταξη της 16ης Ιουνίου 2021, *Sharpston* κατά Συμβουλίου και Συνδιάσκεψης των αντιπροσώπων των κυβερνήσεων των κρατών μελών (C-684/20 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2021:486), η οποία εκδόθηκε επί αιτήσεως αναιρέσεως κατά της διατάξεως του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Οκτωβρίου 2020, *Sharpston* κατά Συμβουλίου και Συνδιάσκεψης των αντιπροσώπων των κυβερνήσεων των κρατών μελών (T-180/20, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2020:473).

- 102 Ως εκ τούτου, η μνημονευθείσα στη σκέψη 100 της παρούσας διατάξεως νομολογία δεν μπορεί να θέσει εν αμφιβόλω την ύπαρξη *fumus boni juris* όσον αφορά την τέταρτη αιτίαση της κύριας προσφυγής.
- 103 Κατά δεύτερον, η Δημοκρατία της Πολωνίας υποστηρίζει ότι η απόφαση Α. Κ. δεν ασκεί επιρροή επί του ζητήματος αν η τέταρτη αιτίαση της κύριας προσφυγής δεν στερείται, εκ πρώτης όψεως, σοβαρού ερείσματος, για τον λόγο ότι η συγκεκριμένη απόφαση εκδόθηκε εντός ιδιαίτερου πραγματικού πλαισίου.
- 104 Συναφώς, μολονότι, βεβαίως, το Δικαστήριο δεν διαπίστωσε, στην απόφαση Α. Κ., ότι η επίμαχη πολωνική νομοθεσία δεν είναι σύμφωνη με το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ, καταλείποντας στο αιτούν δικαστήριο τη μέριμνα να προβεί στις σχετικές εκτιμήσεις, πρέπει, εντούτοις, να υπομνησθεί ότι η διαδικασία προδικαστικής παραπομπής του άρθρου 267 ΣΛΕΕ αποτελεί διαδικασία άμεσης συνεργασίας μεταξύ του Δικαστηρίου και των δικαστηρίων των κρατών μελών. Στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής, η οποία στηρίζεται σε σαφή διάκριση των καθηκόντων μεταξύ των εθνικών δικαστηρίων και του Δικαστηρίου, κάθε εκτίμηση περί των πραγματικών περιστατικών της υποθέσεως εμπίπτει στην αρμοδιότητα του εθνικού δικαστηρίου, στο οποίο απόκειται να εκτιμήσει, λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιομορφίες της υποθέσεως, τόσο αν η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως είναι αναγκαία για την έκδοση της δικής του αποφάσεως όσο και το λυσιτελές των ερωτημάτων που υποβάλλει στο Δικαστήριο, ενώ το Δικαστήριο είναι αποκλειστικώς αρμόδιο να αποφαινεται επί της ερμηνείας ή του κύρους νομοθετήματος της Ένωσης βάσει των πραγματικών περιστατικών που του επισημαίνονται από το εθνικό δικαστήριο (αποφάσεις της 25ης Οκτωβρίου 2017, *Polbud – Wykonawstwo*, C-106/16, EU:C:2017:804, σκέψη 27, της 30ής Μαΐου 2018, *Dell’Acqua*, C-370/16, EU:C:2018:344, σκέψη 31, και της 20ής Απριλίου 2021, *Repubblika*, C-896/19, EU:C:2021:311, σκέψη 28).
- 105 Όσον αφορά την αποστολή του Δικαστηρίου, πρέπει, στο πλαίσιο αυτό, να γίνει διάκριση μεταξύ της περιπτώσεως κατά την οποία το Δικαστήριο επιλαμβάνεται προδικαστικής παραπομπής και εκείνης κατά την οποία επιλαμβάνεται προσφυγής λόγω παραβάσεως. Πράγματι, ενώ στο πλαίσιο προσφυγής λόγω παραβάσεως το Δικαστήριο εξετάζει, εν γένει και χωρίς να απαιτείται σχετικώς η ύπαρξη ένδικης διαφοράς αχθείσας ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων, εάν το αμφισβητούμενο από την Επιτροπή ή από άλλο κράτος μέλος, εκτός του καθού, εθνικό μέτρο ή πρακτική είναι αντίθετο προς το δίκαιο της Ένωσης, στο πλαίσιο διαδικασίας προδικαστικής αποφάσεως, αντιθέτως, αποστολή του Δικαστηρίου είναι να συνδράμει το αιτούν δικαστήριο στην επίλυση συγκεκριμένης διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του δευτέρου (αποφάσεις της 26ης Μαρτίου 2020, *Miasto Łowicz και Prokurator Generalny*, C-558/18 και C-563/18, EU:C:2020:234, σκέψη 47, και της 20ής Απριλίου 2021, *Repubblika*, C-896/19, EU:C:2021:311, σκέψη 29 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

- 106 Υπενθυμίζεται, επίσης, ότι, μολονότι δεν απόκειται σε αυτό να αποφανθεί, στο πλαίσιο της διαδικασίας προδικαστικής παραπομπής, επί του συμβατού διατάξεων του εθνικού δικαίου με τους κανόνες του δικαίου της Ένωσης, το Δικαστήριο είναι, αντιθέτως, αρμόδιο να παράσχει στο αιτούν δικαστήριο όλα τα ερμηνευτικά στοιχεία που αφορούν το τελευταίο αυτό δίκαιο και τα οποία μπορούν να παράσχουν στο δικαστήριο αυτό τη δυνατότητα να εκτιμήσει τη ζήτηση του συμβατού χαρακτήρα για την εκδίκαση της υποθέσεως της οποίας έχει επιληφθεί (αποφάσεις της 26ης Ιανουαρίου 2010, *Transportes Urbanos y Servicios Generales*, C-118/08, EU:C:2010:39, σκέψη 23, και της 20ής Απριλίου 2021, *Repubblika*, C-896/19, EU:C:2021:311, σκέψη 30).
- 107 Κατ' εφαρμογήν της νομολογίας αυτής, στη σκέψη 132 της αποφάσεως Α. Κ. το Δικαστήριο διευκρίνισε ότι περιορίστηκε στην εξέταση των διατάξεων του δικαίου της Ένωσης, παρέχοντας ερμηνεία που θα ήταν χρήσιμη για το αιτούν δικαστήριο, στο οποίο απέκειτο να εκτιμήσει, υπό το πρίσμα των ερμηνευτικών στοιχείων που παρέσχε το Δικαστήριο, τον συμβατό χαρακτήρα της επίμαχης πολωνικής νομοθεσίας με το δίκαιο της Ένωσης, προκειμένου το δεύτερο να αποφανθεί επί των διαφορών που εκκρεμούν ενώπιόν του (βλ., επίσης, διάταξη της 8ης Απριλίου 2020, *Επιτροπή κατά Πολωνίας*, C-791/19 R, EU:C:2020:277, σκέψη 75).
- 108 Όσον αφορά, συγκεκριμένα, τα στοιχεία αυτά, στο μέτρο που αφορούν κατ' ουσίαν τις αρμοδιότητες του πειθαρχικού τμήματος, τη σύνθεσή του, τις συνθήκες και τη διαδικασία διορισμού των μελών του, καθώς και τον βαθμό αυτονομίας του εντός του *Sąd Najwyższy* (Ανωτάτου Δικαστηρίου), ο κρίσιμος χαρακτήρας τους δεν μπορεί να περιοριστεί στα πραγματικά περιστατικά που αφορούσε η απόφαση του *Sąd Najwyższy* (Ανωτάτου Δικαστηρίου) της 5ης Δεκεμβρίου 2019 (διάταξη της 8ης Απριλίου 2020, *Επιτροπή κατά Πολωνίας*, C-791/19 R, EU:C:2020:277, σκέψη 76).
- 109 Επομένως, το επιχείρημα της Δημοκρατίας της Πολωνίας ότι η απόφαση Α. Κ. δεν ασκεί καμία επιρροή προκειμένου να εκτιμηθεί αν, εκ πρώτης όψεως, η τέταρτη αιτίαση της κύριας προσφυγής στερείται σοβαρού ερείσματος δεν μπορεί να ευδοκιμήσει.
- 110 Κατά τρίτον, η Δημοκρατία της Πολωνίας προβάλλει την ύπαρξη, σε άλλα κράτη μέλη, κανόνων παρεμφερών με εκείνους της Δημοκρατίας της Πολωνίας όσον αφορά τη διαδικασία διορισμού δικαστών στα ανώτατα δικαστήρια. Στο πλαίσιο αυτό, η Δημοκρατία της Πολωνίας μνημονεύει, αφενός, τα ισχύοντα στην Τσεχική Δημοκρατία, στη Γερμανία, στην Ιρλανδία, στη Λιθουανία, στη Μάλτα και στην Αυστρία καθεστώς, βάσει των οποίων η επιλογή των δικαστών αυτών ανατίθεται αποκλειστικώς ή πρωτίστως σε πρόσωπα που ασκούν την εκτελεστική ή τη νομοθετική εξουσία, καθώς και, αφετέρου, τα ισχύοντα στο Βέλγιο, στη Δανία και στη Γαλλία καθεστώς, βάσει των οποίων εκπρόσωποι της δικαστικής εξουσίας μετέχουν στη διαδικασία διορισμού των δικαστών των ανωτάτων δικαστηρίων, χωρίς ωστόσο να ασκούν καθοριστικής σημασίας επιρροή στην επιλογή των συγκεκριμένων δικαστών. Εξάλλου, όσον αφορά, ειδικότερα, τη διαδικασία διορισμού στο KRS, η Δημοκρατία της Πολωνίας μνημονεύει επίσης το ισπανικό καθεστώς, παραπέμποντας στις συνθήκες διορισμού των μελών του *Consejo General del Poder Judicial* (Εθνικού Δικαστικού Συμβουλίου, Ισπανία). Κατά τη Δημοκρατία της Πολωνίας, το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν αμφισβήτησε τα ως άνω εθνικά καθεστώτα καταδεικνύει ότι η αιτίαση του εν λόγω θεσμικού οργάνου περί ελλείψεως ανεξαρτησίας του πειθαρχικού τμήματος είναι αβάσιμη.
- 111 Ωστόσο, αρκεί να επισημανθεί συναφώς, όσον αφορά την παρούσα διαδικασία, ότι η Δημοκρατία της Πολωνίας δεν δύναται να επικαλεστεί την προβαλλόμενη ύπαρξη κανόνων παρεμφερών των εθνικών διατάξεων που αμφισβητούνται με την τέταρτη αιτίαση της κύριας προσφυγής

προκειμένου να αποδείξει ότι δεν πληρούται η προϋπόθεση περί *fumus boni juris* όσον αφορά τη συγκεκριμένη αιτίαση (διάταξη της 17ης Δεκεμβρίου 2018, Επιτροπή κατά Πολωνίας, C-619/18 R, EU:C:2018:1021, σκέψη 58).

- 112 Τέλος, κατά τέταρτον, η Δημοκρατία της Πολωνίας παραπέμπει στα χαρακτηριστικά γνωρίσματα του καθεστώτος διορισμού των δικαστών του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου), καθώς και σε εκείνα της διαδικασίας διορισμού των μελών του KRS, οργάνου που συμμετέχει στη διαδικασία διορισμού των δικαστών αυτών, προκειμένου να καταδείξει ότι το εν λόγω καθεστώς πληροί την απαίτηση περί ανεξαρτησίας των συγκεκριμένων δικαστών.
- 113 Λαμβανομένων όμως υπόψη, ιδίως, των ερμηνευτικών στοιχείων που παρέσχε το Δικαστήριο με την απόφαση Α. Κ., από τα ως άνω επιχειρήματα δεν συνάγεται ότι η τέταρτη αιτίαση της κύριας προσφυγής στερείται, εκ πρώτης όψεως, σοβαρού ερείσματος.
- 114 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, επιβάλλεται το συμπέρασμα ότι η προϋπόθεση περί *fumus boni juris* πληρούται όσον αφορά τη λήψη των προσωρινών μέτρων που μνημονεύονται στη σκέψη 38, πρώτη περίπτωση, στοιχεία α' και β', της παρούσας διατάξεως.

– *Επί του επείγοντος χαρακτήρα*

- 115 Όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 68 της παρούσας διατάξεως, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, σκοπός της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων είναι η διασφάλιση της πλήρους αποτελεσματικότητας της μελλοντικής οριστικής αποφάσεως, προκειμένου να αποφεύγονται τα κενά στην έννομη προστασία που παρέχει το Δικαστήριο. Προς επίτευξη του σκοπού αυτού, ο επείγων χαρακτήρας πρέπει να εκτιμάται σε σχέση με την ανάγκη εκδόσεως προσωρινής αποφάσεως, προκειμένου να αποτραπεί η πρόκληση σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας στον διάδικο που ζητεί την προσωρινή προστασία. Στον διάδικο αυτόν απόκειται να αποδείξει ότι δεν είναι δυνατό να αναμείνει την έκβαση της κύριας δίκης χωρίς να υποστεί ζημία τέτοιου χαρακτήρα. Για να αποδειχθεί η ύπαρξη τέτοιας σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας δεν απαιτείται να αποδειχθεί με απόλυτη βεβαιότητα η επέλευση της ζημίας. Αρκεί η επέλευση αυτή να πιθανολογηθεί επαρκώς (διάταξη της 8ης Απριλίου 2020, Επιτροπή κατά Πολωνίας, C-791/19 R, EU:C:2020:277, σκέψη 82 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 116 Εξάλλου, ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να εξετάσει, αποκλειστικώς και μόνον προς εκτίμηση του επείγοντος χαρακτήρα και χωρίς τούτο να συνεπάγεται οποιαδήποτε εκ μέρους του λήψη θέσεως ως προς το βάσιμο των αιτιάσεων που προβάλλει επί της ουσίας ο αιτών τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων, αν οι αιτιάσεις αυτές είναι δυνατόν να γίνουν δεκτές. Πράγματι, η σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία της οποίας πρέπει να αποδεικνύεται η ιδιαίτερος πιθανή επέλευση είναι η ζημία που οφείλεται, ενδεχομένως, στην απόρριψη της αιτήματος λήψεως των προσωρινών μέτρων σε περίπτωση κατά την οποία ευδοκιμήσει εν συνεχεία η κύρια προσφυγή (διάταξη της 8ης Απριλίου 2020, Επιτροπή κατά Πολωνίας, C-791/19 R, EU:C:2020:277, σκέψη 83 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 117 Κατά συνέπεια, εν προκειμένω, το Δικαστήριο πρέπει να εξετάσει, προς εκτίμηση του επείγοντος χαρακτήρα, εάν βάσει των εθνικών διατάξεων που μνημονεύονται στην τέταρτη αιτίαση της κύριας προσφυγής δύναται να ανατεθεί η αρμοδιότητα εκδικάσεως των υποθέσεων εργατικού δικαίου και δικαίου κοινωνικών ασφαλίσεων που αφορούν τους δικαστές του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου), των υποθέσεων συνταξιοδοτήσεως των εν λόγω δικαστών και των υποθέσεων περί παροχής αδειάς για την άσκηση ποινικής δίωξης κατά των δικαστών ή των βοηθών δικαστών ή την προσωρινή κράτησή τους σε όργανο του οποίου η ανεξαρτησία

- ενδέχεται να μη διασφαλίζεται και εάν, επομένως, οι επίμαχες διατάξεις αντιβαίνουν στην υποχρέωση που υπέχει η Δημοκρατία της Πολωνίας από το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ να διασφαλίζει ότι τα εθνικά δικαστήρια τα οποία εντάσσονται στο εθνικό σύστημα της ενδίκων βοηθημάτων και μέσω των οποίων στους τομείς που διέπονται από το δίκαιο της Ένωσης πληρούν τις απαιτήσεις περί αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας.
- 118 Για την εκτίμηση αυτή πρέπει, εξάλλου, να ληφθεί υπόψη ότι το πειθαρχικό τμήμα έχει ήδη αρχίσει να ασκεί τις αρμοδιότητές του στο πλαίσιο των υποθέσεων που διαλαμβάνονται στο άρθρο 27, παράγραφος 1, σημεία 1α, 2 και 3, του τροποποιηθέντος νόμου περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου.
- 119 Επιπλέον, όσον αφορά, ειδικότερα, τις υποθέσεις επί αιτημάτων παροχής αδειάς για την άσκηση ποινικής δίωξης κατά δικαστών ή βοηθών δικαστών ή την προσωρινή κράτησή τους, πρέπει επίσης να ληφθεί υπόψη ότι, όπως επισήμανε η Επιτροπή, χωρίς να αντικρουσθεί από τη Δημοκρατία της Πολωνίας, πρώτον, κατά το χρονικό διάστημα από τις 14 Φεβρουαρίου 2020, ημερομηνία θέσεως σε ισχύ του τροποποιητικού νόμου, έως τις 15 Μαρτίου 2021, το πειθαρχικό τμήμα επελήφθη περισσότερων από 40 αιτήσεων, εκ των οποίων η μία αφορούσε τον πρόεδρο του τμήματος εργατικών διαφορών, και ότι, από τις 5 Νοεμβρίου 2020, εξετάστηκαν περισσότερες από 20. Δεύτερον, ο αριθμός των αιτήσεων που αφορούν τους δικαστές του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου) αυξήθηκε κατά τις εβδομάδες πριν από την άσκηση της κύριας προσφυγής, δεδομένου, ιδίως, ότι, στις 16 Μαρτίου 2021, η Prokuratura Krajowa (εθνική εισαγγελία, Πολωνία), υπέβαλε αιτήσεις παροχής αδειάς για την άσκηση ποινικής δίωξης κατά τριών δικαστών του ποινικού τμήματος του εν λόγω δικαστηρίου. Τρίτον, το πειθαρχικό τμήμα εξέδωσε περισσότερες από 12 αποφάσεις που επιτρέπουν την άσκηση ποινικής δίωξης κατά δικαστών, καθώς και τη θέση τους σε αργία και τη μείωση των αποδοχών τους κατά ποσοστό 25 % έως 50 % κατά τη διάρκεια του χρονικού διαστήματος της αργίας.
- 120 Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να εξετασθεί αν, όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, η εφαρμογή των εθνικών διατάξεων τις οποίες αφορά η τέταρτη αιτίαση της κύριας προσφυγής και η διατήρηση σε ισχύ των αποτελεσμάτων των αποφάσεων που εκδίδει το πειθαρχικό τμήμα βάσει του άρθρου 27, παράγραφος 1, σημείο 1α, του τροποποιηθέντος νόμου περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου δύναται να προκαλέσουν σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία ως προς την έννομη τάξη της Ένωσης.
- 121 Συναφώς, όπως προκύπτει από τη νομολογία που μνημονεύεται στις σκέψεις 88 και 89 της παρούσας διατάξεως, το γεγονός ότι, λόγω της εφαρμογής των εθνικών διατάξεων τις οποίες αφορά η τέταρτη αιτίαση της κύριας προσφυγής, η εξέταση των υποθέσεων εργατικού δικαίου και δικαίου κοινωνικών ασφαλίσεων οι οποίες αφορούν δικαστές του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου), των υποθέσεων συνταξιοδότησεως των δικαστών αυτών και των υποθέσεων περί παροχής αδειάς για την άσκηση ποινικής δίωξης κατά των δικαστών ή των βοηθών δικαστών ή την προσωρινή κράτησή τους εμπίπτει, μέχρι την έκδοση της οριστικής αποφάσεως, στην αρμοδιότητα οργάνου του οποίου μπορεί να μη διασφαλίζεται η ανεξαρτησία, συγκεκριμένα δε του πειθαρχικού τμήματος, δύναται να θέσει σε κίνδυνο, κατά το ίδιο χρονικό διάστημα, την ανεξαρτησία του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου) και των τακτικών δικαστηρίων.
- 122 Πράγματι, όπως επισήμανε η Επιτροπή και όπως προκύπτει, εξάλλου, από τη νομολογία του Δικαστηρίου, απλώς και μόνον το ενδεχόμενο οι δικαστές του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου) και των τακτικών δικαστηρίων να διατρέξουν τον κίνδυνο οι αιτήσεις άρσεως της ασυλίας τους προς τον σκοπό της ασκήσεως ποινικής δίωξης εις βάρος τους να εξετάζονται από όργανο του οποίου η ανεξαρτησία ενδέχεται να μη διασφαλίζεται δύναται να θίγει την

- ανεξαρτησία τους, λαμβανομένων υπόψη των συνεπειών της άρσεως της ασυλίας για τους οικείους δικαστές, ήτοι τη θέση τους σε αργία για αόριστης διάρκειας χρονικό διάστημα και της μείωσης των αποδοχών τους κατά 25 % έως 50 % επίσης για αόριστης διάρκειας χρονικό διάστημα (βλ., κατ' αναλογία, διάταξη της 8ης Απριλίου 2020, Επιτροπή κατά Πολωνίας, C-791/19 R, EU:C:2020:277, σκέψη 90).
- 123 Ομοίως, απλώς και μόνον το ότι η εξέταση των υποθέσεων που ασκούν επιρροή στο καθεστώς και τις συνθήκες εργασίας των δικαστών του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου), όπως αυτών που αφορούν το εργατικό δίκαιο και το δίκαιο κοινωνικών ασφαλίσεων, καθώς και των υποθέσεων συνταξιοδότησεως, ανατίθεται σε όργανο του οποίου η ανεξαρτησία ενδέχεται να μην διασφαλίζεται δύναται να προκαλέσει στους πολίτες αμφιβολίες ως προς την ανεξαρτησία των συγκεκριμένων δικαστών.
- 124 Όπως, όμως, προκύπτει από τη νομολογία του Δικαστηρίου, το ενδεχόμενο, λόγω της εφαρμογής εθνικής διατάξεως κατά της οποίας έχει ασκηθεί προσφυγή λόγω παραβάσεως, να μη διασφαλίζεται η ανεξαρτησία του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου) έως την έκδοση της οριστικής αποφάσεως επί της προσφυγής δύναται να προκαλέσει σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία ως προς την έννομη τάξη της Ένωσης και, ως εκ τούτου, ως προς τα δικαιώματα που παρέχονται στους πολίτες βάσει του δικαίου της Ένωσης, καθώς και ως προς τις αξίες, κατά το άρθρο 2 ΣΕΕ, στις οποίες βασίζεται η Ένωση αυτή, ιδίως δε εκείνη του κράτους δικαίου (πρβλ. διάταξη της 8ης Απριλίου 2020, Επιτροπή κατά Πολωνίας, C-791/19 R, EU:C:2020:277, σκέψη 92 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 125 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι, όπως υποστήριξε η Επιτροπή, η εφαρμογή των εθνικών διατάξεων τις οποίες αφορά η τέταρτη αιτίαση της κύριας προσφυγής επί της ουσίας, καθόσον βάσει των διατάξεων αυτών ανατίθεται στο πειθαρχικό τμήμα, του οποίου η ανεξαρτησία ενδέχεται να μη διασφαλίζεται, η αρμοδιότητα να αποφαινεται, αφενός, επί υποθέσεων εργατικού δικαίου και δικαίου κοινωνικών ασφαλίσεων που αφορούν τους δικαστές του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου), επί υποθέσεων συνταξιοδότησεως των δικαστών αυτών και επί υποθέσεων που αφορούν την παροχή αδείας για την άσκηση ποινικής διώξεως κατά των δικαστών ή των βοηθών δικαστών του πολωνικού δικαστικού συστήματος ή την προσωρινή κράτησή τους, δύναται να προκαλέσει σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία ως προς την έννομη τάξη της Ένωσης.
- 126 Τέλος, εάν απλώς και μόνον το ενδεχόμενο οι δικαστές του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου) και των τακτικών δικαστηρίων να διατρέχουν τον κίνδυνο οι αιτήσεις άρσεως της ασυλίας τους προς τον σκοπό της ασκήσεως ποινικής διώξεως εις βάρος τους να εξετάζονται από όργανο του οποίου η ανεξαρτησία ενδέχεται να μη διασφαλίζεται, όπως είναι το πειθαρχικό τμήμα, δύναται να θέτει σε κίνδυνο την ανεξαρτησία των συγκεκριμένων δικαστών, η εκ μέρους του εν λόγω οργάνου έκδοση αποφάσεων επί της άρσεως της ασυλίας των δικαστών, με συνέπεια τη θέση σε αργία και τη μείωση των αποδοχών των οικείων δικαστών, δύναται κατά μείζονα λόγο να αυξήσει τις αμφιβολίες ως προς το ανεπηρέαστο των δικαστών του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου) και των τακτικών δικαστηρίων εις βάρος των οποίων δεν έχουν εκδοθεί τέτοιες αποφάσεις έναντι της ασκήσεως οποιασδήποτε επιρροής και έναντι παντός εξωτερικού στοιχείου που μπορεί να κατευθύνει τις αποφάσεις τους, και να έχει ως αποτέλεσμα να μη δίδεται εντύπωση περί ανεξαρτησίας και αμεροληψίας των δικαστών αυτών, κάτι που μπορεί να θίξει την εμπιστοσύνη την οποία πρέπει να εμπνέει η δικαιοσύνη στους πολίτες στο πλαίσιο μιας δημοκρατικής κοινωνίας και ενός κράτους δικαίου.

- 127 Ως εκ τούτου, το γεγονός ότι, λόγω της διατηρήσεως σε ισχύ των αποτελεσμάτων των αποφάσεων του πειθαρχικού τμήματος βάσει των οποίων επιτρέπεται η κίνηση ποινικής διώξεως κατά δικαστή, η ανεξαρτησία των δικαστών του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου) και των τακτικών δικαστηρίων εις βάρος των οποίων δεν έχουν εκδοθεί τέτοιες αποφάσεις ενδέχεται να μη διασφαλίζεται μέχρι την έκδοση της οριστικής απόφασεως δύναται να προκαλέσει σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία ως προς το δίκαιο της Ένωσης, κατά μείζονα λόγο αν ληφθεί υπόψη ότι η άσκηση του δικαστικού λειτουργήματος κατά τη διάρκεια του συγκεκριμένου χρονικού διαστήματος καταλείπεται αποκλειστικώς στους δικαστές αυτούς.
- 128 Όπως επισήμανε η Επιτροπή, ο κίνδυνος αυτός μπορεί να αποτραπεί μόνο με τη διασφάλιση, όσον αφορά τους δικαστές τους οποίους αφορούν οι ως άνω αποφάσεις, της αποκαταστάσεως της υπηρεσιακής τους καταστάσεως, καθώς και των δικαιωμάτων και των συνθηκών ασκήσεως των δικαστικών καθηκόντων τους, ως αυτά είχαν πριν από την έκδοση των εν λόγω αποφάσεων.
- 129 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η Επιτροπή απέδειξε ότι, σε περίπτωση απορρίψεως του αιτήματος για τη λήψη των προσωρινών μέτρων που διαλαμβάνονται στη σκέψη 38, πρώτη περίπτωση, στοιχεία α' και β', της παρούσας διατάξεως, η εφαρμογή των εθνικών διατάξεων τις οποίες αφορά η τέταρτη αιτίαση της κύριας προσφυγής, αφενός, και η διατήρηση σε ισχύ των αποτελεσμάτων των αποφάσεων βάσει των οποίων επιτρέπεται η κίνηση ποινικής διώξεως κατά δικαστών του πολωνικού δικαστικού συστήματος, αφετέρου, δύναται να προκαλέσουν σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία ως προς την έννομη τάξη της Ένωσης.
- 130 Τα επιχειρήματα που προβάλλει η Δημοκρατία της Πολωνίας προκειμένου να αποδείξει την έλλειψη επείγοντος χαρακτήρα δεν μπορούν να κλονίσουν την εκτίμηση αυτή.
- 131 Κατά πρώτον, η Δημοκρατία της Πολωνίας υποστηρίζει ότι η Επιτροπή καθυστέρησε να προβεί στις διαδοχικές ενέργειες προκειμένου να τεθεί τέρμα στην προβαλλόμενη στο πλαίσιο της τέταρτης αιτιάσεως της προσφυγής παράβαση, δεδομένου ότι το πειθαρχικό τμήμα είναι αρμόδιο να αποφαινεται επί υποθέσεων όπως είναι οι διαλαμβανόμενες στο άρθρο 27, παράγραφος 1, σημεία 1α, 2 και 3, του τροποποιηθέντος νόμου περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου, από της θέσεως σε ισχύ του νόμου περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου και όχι από της θεσπίσεως του τροποποιητικού νόμου.
- 132 Συγκεκριμένα, όσον αφορά τα σημεία 2 και 3 του άρθρου 27, παράγραφος 1, του τροποποιηθέντος νόμου περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου, αυτά περιλαμβάνονταν ήδη στον νόμο περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Όσον αφορά δε το σημείο 1α, με τη διάταξη αυτή απλώς διευρύνθηκαν οι αρμοδιότητες του πειθαρχικού τμήματος να αποφαινεται επί υποθέσεων σχετικών με την παροχή αδείας για την άσκηση ποινικής διώξεως κατά δικαστών ή βοηθών δικαστών ή την προσωρινή κράτησή τους, οι οποίες απέρρεαν από άλλες διατάξεις του νόμου περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου, έτσι ώστε οι αρμοδιότητες αυτές να περιλαμβάνουν και τη διαδικασία σε πρώτο βαθμό όσον αφορά τους δικαστές των τακτικών δικαστηρίων και τους βοηθούς δικαστές.
- 133 Επιπλέον, όσον αφορά την αρμοδιότητα του πειθαρχικού τμήματος επί των υποθέσεων που διαλαμβάνονται στο άρθρο 27, παράγραφος 1, σημεία 2 και 3, του τροποποιηθέντος νόμου περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου, τα ερμηνευτικά στοιχεία που παρέσχε το Δικαστήριο με την απόφαση Α. Κ. καθιστούν δυνατή, κατά την καθής, την αποτροπή κάθε κινδύνου σοβαρής και ανεπανόρθωτης βλάβης λόγω της εφαρμογής της διατάξεως αυτής. Συγκεκριμένα, εάν γίνει δεκτό, με γνώμονα τα συγκεκριμένα ερμηνευτικά στοιχεία, ότι η εκ μέρους του πειθαρχικού τμήματος εξέταση κάποιας εκ των υποθέσεων αυτών δεν διασφαλίζει το δικαίωμα σε ανεξάρτητο

- δικαστήριο, οι συνδυασμένες διατάξεις του άρθρου 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ και του άρθρου 47 του Χάρτη καθιστούν δυνατή, κατά την καθής, τη μη εφαρμογή των διατάξεων βάσει των οποίων ανατίθεται στο πειθαρχικό τμήμα η αρμοδιότητα να αποφαινεται επί τέτοιας υποθέσεως και την παραπομπή της σε άλλο δικαστήριο που θα ήταν αρμόδιο ελλείψει των τελευταίων αυτών διατάξεων.
- 134 Συναφώς, επισημαίνεται κατ' αρχάς ότι, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 29 έως 37 της παρούσας διατάξεως, η Επιτροπή απηύθυνε στη Δημοκρατία της Πολωνίας την πρώτη προειδοποιητική επιστολή σχετικά με τον τροποποιητικό νόμο στις 29 Απριλίου 2020, ήτοι τέσσερις μήνες μετά τη θέσπισή του κατόπιν νομοθετικής διαδικασίας διάρκειας μόλις οκτώ ημερών. Λαμβανομένου, όμως, υπόψη του γεγονότος ότι ο τροποποιητικός νόμος τροποποίησε όχι μόνον τον νόμο περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου, αλλά και άλλους, όπως, μεταξύ άλλων, τον νόμο περί των τακτικών δικαστηρίων και τον νόμο περί διοικητικών δικαστηρίων, χρονικό διάστημα τεσσάρων μηνών για την εξέταση του συνόλου των τροποποιήσεων που επέφερε ο τροποποιητικός νόμος και του συμβατού χαρακτήρα τους με το δίκαιο της Ένωσης, καθώς και για την εκτίμηση των αποτελεσμάτων τους, δεν μπορεί να θεωρηθεί μη εύλογο. Εξάλλου, η χρονολογική ακολουθία της αλληλογραφίας μεταξύ της Επιτροπής και της Δημοκρατίας της Πολωνίας, κατά το διάστημα από την αποστολή της προειδοποιητικής επιστολής έως την άσκηση της κύριας προσφυγής, ουδόλως καταδεικνύει ιδιαίτερη αδράνεια εκ μέρους του θεσμικού αυτού οργάνου όσον αφορά τις ενέργειες για τη διαπίστωση της προβαλλομένης παραβάσεως.
- 135 Εν συνεχεία, όσον αφορά την αρμοδιότητα που ανατίθεται στο πειθαρχικό τμήμα βάσει του άρθρου 27, παράγραφος 1, σημείο 1α, του τροποποιηθέντος νόμου περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου, πέραν του ότι δεν αμφισβητείται ότι η διάταξη αυτή θεσπίστηκε για πρώτη φορά με τον τροποποιητικό νόμο, η Δημοκρατία της Πολωνίας επιβεβαίωσε, με τις γραπτές παρατηρήσεις της, τα στοιχεία που προσκόμισε η Επιτροπή όσον αφορά τόσο τον αριθμό των αιτήσεων άρσεως της δικαστικής ασυλίας των οποίων επιλήφθηκε το πειθαρχικό τμήμα, κατά το χρονικό διάστημα από τις 14 Φεβρουαρίου 2020 έως τις 15 Μαρτίου 2021, όσο και τον αριθμό των αιτήσεων που εξέτασε το συγκεκριμένο τμήμα από τις 5 Νοεμβρίου 2020, όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 119 της παρούσας διατάξεως.
- 136 Βεβαίως, η Δημοκρατία της Πολωνίας αμφισβητεί το συμπέρασμα το οποίο συνάγει η Επιτροπή από τα στοιχεία αυτά, δηλαδή την εντατικοποίηση των δραστηριοτήτων του πειθαρχικού τμήματος βάσει του άρθρου 27, παράγραφος 1, σημείο 1α, του τροποποιηθέντος νόμου περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου κατά τη διάρκεια των τελευταίων μηνών πριν από την άσκηση της κύριας προσφυγής και της υποβολής της υπό κρίση αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων, εντατικοποίηση η οποία καταδεικνύει, κατά το εν λόγω θεσμικό όργανο, την ύπαρξη επείγοντος. Συγκεκριμένα, το καθού κράτος μέλος παρατηρεί ότι, σε περίπτωση κατά την οποία βάσει νόμου ανατίθεται σε συγκεκριμένο δικαστήριο η αρμοδιότητα για την εκδίκαση νέας κατηγορίας υποθέσεων, το δικαστήριο αυτό πρέπει κατ' αρχάς να προβεί σε έρευνες σχετικά με τις συγκεκριμένες υποθέσεις, με συνέπεια ο αριθμός των αποφάσεων που εκδίδονται επί τέτοιων υποθέσεων να είναι αρχικώς κατ' ανάγκην μικρός. Το εν λόγω κράτος μέλος συμπεραίνει εξ αυτού ότι δεν μπορεί να υποστηριχθεί ευλόγως ότι το πειθαρχικό τμήμα εντατικοποίησε τις δραστηριότητές του απλώς και μόνον επειδή, κατόπιν της θεσπίσεως του τροποποιητικού νόμου, το εν λόγω τμήμα εξέδωσε, κατά το χρονικό διάστημα από τις 5 Νοεμβρίου 2020 έως τις 15 Μαρτίου 2021, περισσότερες αποφάσεις απ' ό,τι κατά το διάστημα από τις 14 Φεβρουαρίου 2020 έως τις 5 Νοεμβρίου 2020.

- 137 Με το επιχείρημα αυτό, εντούτοις, η Δημοκρατία της Πολωνίας δεν αντιφάσκει μόνον ως προς τον ισχυρισμό της ότι το πειθαρχικό τμήμα αποφαινεται επί των υποθέσεων που διαλαμβάνονται στο άρθρο 27, παράγραφος 1, σημείο 1a, του τροποποιηθέντος νόμου περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου επί τρία και πλέον έτη, αλλά καταδεικνύει επίσης ότι η δραστηριότητα του πειθαρχικού τμήματος, όσον αφορά την έκδοση αποφάσεων βάσει της διατάξεως αυτής, ήταν, κατά το χρονικό διάστημα που προηγήθηκε της ασκήσεως της προσφυγής λόγω παραβάσεως, σημαντικότερη σε όγκο απ' ό,τι κατά το χρονικό διάστημα αμέσως μετά τη θέση σε ισχύ του τροποποιητικού νόμου.
- 138 Τέλος, η Δημοκρατία της Πολωνίας δεν μπορεί να επικαλεστεί βασίμως, προκειμένου να αποδείξει την έλλειψη επείγοντος, το γεγονός ότι το άρθρο 27, παράγραφος 1, σημεία 2 και 3, του τροποποιηθέντος νόμου περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου περιλαμβανόταν ήδη στον νόμο περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου ούτε ότι η απόφαση Α. Κ. θα μπορούσε να καταστήσει δυνατή την άμβλυση του κινδύνου προκλήσεως σοβαρής και ανεπανόρθωτης βλάβης λόγω της εφαρμογής της διατάξεως αυτής. Πράγματι, με τον τροποποιητικό νόμο εισήχθησαν ορισμένες διατάξεις κατά των οποίων βάλλει η Επιτροπή στο πλαίσιο της κύριας προσφυγής για τον λόγο, μεταξύ άλλων, ότι παρακωλύουν τα εθνικά δικαστήρια να εφαρμόζουν τις αρχές που διατυπώθηκαν με την εν λόγω απόφαση και, ως εκ τούτου θέτουν σε κίνδυνο, από της θέσεως σε ισχύ του τροποποιητικού νόμου, την πρακτική αποτελεσματικότητα της εν λόγω αποφάσεως όσον αφορά τους επισημαινόμενους σκοπούς.
- 139 Κατά δεύτερον, η Δημοκρατία της Πολωνίας υποστηρίζει ότι ουδόλως θίγεται η απονομή της δικαιοσύνης λόγω του ότι ήρθη η ασυλία δικαστή για τον οποίον υπάρχουν αποδείξεις τελέσεως αξιόποινης πράξεως και κατέστη δυνατή η άσκηση ποινικής διώξεως εις βάρος του. Ο κίνδυνος επελεύσεως τέτοιας ζημίας δεν υφίσταται κατά μείζονα λόγο αν ληφθεί υπόψη ότι η κατόπιν της άρσεως ασυλίας ποινική διαδικασία δεν διεξάγεται ενώπιον του πειθαρχικού τμήματος, αλλά ενώπιον του ποινικού.
- 140 Εντούτοις, αρκεί συναφώς να επισημανθεί ότι, όπως προκύπτει από τις εκτιμήσεις που παρατίθενται στις σκέψεις 121 έως 125 της παρούσας διατάξεως, ο κίνδυνος επελεύσεως σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας δεν οφείλεται στο ότι κατά των δικαστών του πολωνικού δικαστικού συστήματος μπορεί να εκδοθεί απόφαση περί άρσεως της ασυλίας τους προς τον σκοπό της ασκήσεως ποινικής διώξεως κατά αυτών, αλλά στο ότι οι αποφάσεις αυτές εκδίδονται από όργανο του οποίου η ανεξαρτησία ενδέχεται να μη διασφαλίζεται. Ως εκ τούτου, το γεγονός ότι η κατόπιν της άρσεως ασυλίας ποινική διαδικασία δεν διεξάγεται ενώπιον του πειθαρχικού τμήματος δεν καθιστά δυνατή την αποτροπή του συγκεκριμένου κινδύνου.
- 141 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, πρέπει να γίνει δεκτό ότι πληρούται η προϋπόθεση περί επείγοντος χαρακτήρα όσον αφορά τη λήψη των προσωρινών μέτρων που μνημονεύονται στη σκέψη 38, πρώτη περίπτωση, στοιχεία α' και β', της παρούσας διατάξεως.

– *Επί της σταθμίσεως των συμφερόντων*

- 142 Στην πλειονότητα των διαδικασιών ασφαλιστικών μέτρων, τόσο η παροχή όσο και η απόρριψη του αιτήματος αναστολής εκτελέσεως δύνανται να παραγάγουν, σε ορισμένο βαθμό, ορισμένα αποτελέσματα οριστικού χαρακτήρα, απόκειται δε στον δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων, ο οποίος έχει επιληφθεί αιτήματος αναστολής, να σταθμίσει τους κινδύνους που ενέχει καθεμιά από τις πιθανές λύσεις. Συγκεκριμένα, τούτο προϋποθέτει ιδίως την εξέταση του ζητήματος αν το συμφέρον του αιτούντος τη λήψη των προσωρινών μέτρων να τύχει της αναστολής εκτελέσεως των εθνικών διατάξεων κατισχύει ή όχι του συμφέροντος στην άμεση εφαρμογή των

- διατάξεων αυτών. Κατά την οικεία εξέταση πρέπει να κριθεί αν ενδεχόμενη κατάργηση των διατάξεων αυτών, αφού το Δικαστήριο δεχθεί την κύρια προσφυγή, θα καθιστούσε δυνατό να αρθεί η κατάσταση που θα προκληθεί από την άμεση εκτέλεσή τους και, αντιστρόφως, σε ποιο βαθμό η αναστολή ενδέχεται να παρακωλύσει την επίτευξη των σκοπών που επιδιώκονται με τις εν λόγω διατάξεις σε περίπτωση απορρίψεως της κύριας προσφυγής (διάταξη της 8ης Απριλίου 2020, Επιτροπή κατά Πολωνίας, C-791/19 R, EU:C:2020:277, σκέψη 104 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 143 Εν προκειμένω, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, εάν το Δικαστήριο δεχθεί την τέταρτη αιτίαση της κύριας προσφυγής, έχοντας προηγουμένως απορρίψει το αίτημα λήψεως των προσωρινών μέτρων που μνημονεύονται στη σκέψη 38, πρώτη περίπτωση, στοιχεία α' και β', της παρούσας διατάξεως, τότε θα θιγεί κατά τρόπο συστημικό η εύρυθμη λειτουργία της έννομης τάξεως της Ένωσης και θα θιγούν ανεπανόρθωτα τα δικαιώματα που παρέχονται στους ιδιώτες βάσει του δικαίου της Ένωσης και οι κατά το άρθρο 2 ΣΕΕ αξίες του κράτους δικαίου, ενώ, αν το Δικαστήριο διατάξει τη λήψη των ζητούμενων προσωρινών μέτρων και εν συνεχεία απορρίψει την αιτίαση αυτή, η μοναδική συνέπεια θα συνίσταται, αφενός, στην προσωρινή αναστολή των δραστηριοτήτων που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του πειθαρχικού τμήματος βάσει του άρθρου 27, παράγραφος 1, σημεία 1α, 2 και 3, του τροποποιηθέντος νόμου περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου και, αφετέρου, στη μη εκτέλεση των αποφάσεων του πειθαρχικού τμήματος περί ασυλίας των δικαστών.
- 144 Η Δημοκρατία της Πολωνίας, όσον αφορά, κατά πρώτον, τη λήψη των προσωρινών μέτρων που μνημονεύονται στη σκέψη 38, πρώτη περίπτωση, στοιχείο α', της παρούσας διατάξεως, υποστηρίζει, πρώτον, ότι η αναστολή της εφαρμογής του άρθρου 27, παράγραφος 1, σημείο 1α, του τροποποιηθέντος νόμου περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου θα παραβίαζε όχι μόνον την αρχή της επικουρικότητας και τις θεμελιώδεις αρχές της έννομης τάξεως της Ένωσης, αλλά και τις θεμελιώδεις αρχές του δημοκρατικού συστήματος κράτους δικαίου, οι οποίες προστατεύονται από το Σύνταγμα της Δημοκρατίας της Πολωνίας, ενδεχόμενο που θα προκαλούσε σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία στο εν λόγω κράτος μέλος και στον πληθυσμό του.
- 145 Αρκεί συναφώς η επισήμανση ότι, όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 50 της παρούσας διατάξεως, μολοντί η οργάνωση της δικαιοσύνης εντός των κρατών μελών εμπίπτει στην αρμοδιότητά τους, εντούτοις, κατά την άσκηση της αρμοδιότητας αυτής, τα κράτη μέλη οφείλουν να τηρούν τις υποχρεώσεις που υπέχουν από το δίκαιο της Ένωσης και, ειδικότερα, από το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ.
- 146 Δεύτερον, η Δημοκρατία της Πολωνίας υποστηρίζει ότι η αναστολή των αποτελεσμάτων όλων των αποφάσεων βάσει των οποίων επιτρέπεται η άσκηση ποινικής δίωξης κατά των δικαστών συνεπάγεται την παραγραφή μέρους των διαπραχθέντων αδικημάτων. Εξάλλου, στην περίπτωση εκκρεμών διαδικασιών, αυτές θα πρέπει να επαναληφθούν από την αρχή με την υποβολή νέου κατηγορητηρίου, με συνέπεια, επίσης, μέρος των αυτουργών αξιόποινων πράξεων να έχει τη δυνατότητα να απεκδυθεί της ευθύνης του, λόγω της παρελεύσεως χρονικού διαστήματος. Τέλος, η αναστολή των αποτελεσμάτων όλων των αποφάσεων του πειθαρχικού τμήματος συνεπάγεται την κατάπτωση των μέτρων που διέταξαν τα δικαστήρια για την προστασία των θυμάτων αδικημάτων όπως είναι ο βιασμός ή η ενδοοικογενειακή βία. Επομένως, η λήψη του προσωρινού μέτρου που ζητεί η Επιτροπή θα έθιγε τα συμφέροντα των θυμάτων των αδικημάτων που διέπραξαν οι δικαστές τους οποίους αφορούν οι συγκεκριμένες αποφάσεις.

- 147 Ωστόσο, χωρίς να προδικάζεται το βάσιμο του ισχυρισμού της Δημοκρατίας της Πολωνίας ότι η αναστολή των αποτελεσμάτων των αποφάσεων του πειθαρχικού τμήματος σχετικά με την άρση της ασυλίας των δικαστών δύναται να επιφέρει την παραγραφή των αδικημάτων που αυτοί τέλεσαν, διαπιστώνεται ότι η Δημοκρατία της Πολωνίας δεν παρέχει την παραμικρή ένδειξη ως προς τον αριθμό των αποφάσεων των οποίων η αναστολή αποτελεσμάτων δύναται, λαμβανομένων υπόψη των ιδιαίτερων περιστάσεων που περιβάλλουν τις αποφάσεις αυτές, να επιφέρει τέτοια συνέπεια. Ομοίως, το εν λόγω κράτος μέλος δεν προσκομίζει κανένα συγκεκριμένο στοιχείο δυνάμενο να καταδείξει την ύπαρξη αποφάσεων περί άρσεως της ασυλίας δικαστή, προς τον σκοπό της ασκήσεως ποινικής δίωξης εις βάρος του λόγω βιασμού ή ενδοοικογενειακής βίας, η οποία είχε ως αποτέλεσμα τη λήψη μέτρων για την προστασία των θυμάτων των αδικημάτων αυτών. Επομένως, η Δημοκρατία της Πολωνίας δεν απέδειξε την ύπαρξη κινδύνου επελεύσεως της προβαλλόμενης ζημίας.
- 148 Τρίτον, η Δημοκρατία της Πολωνίας υποστηρίζει ότι η εκ νέου άσκηση δικαιοδοτικών καθηκόντων εκ μέρους των δικαστών εις βάρος των οποίων έχουν απαγγελθεί ποινικές κατηγορίες θα προκαλούσε, αφενός, πραγματικό κίνδυνο για την ασφάλεια της απονομής της δικαιοσύνης, καθόσον οι συγκεκριμένοι δικαστές θα μπορούσαν να επωφεληθούν της επανόδου τους προκειμένου, ιδίως, να ευνοήσουν τα προσωπικά συμφέροντά τους, και, αφετέρου, θα είχε ως συνέπεια να μη δίδεται η εντύπωση περί ανεξαρτησίας των οικείων δικαστών, ενδεχόμενο που θα προκαλούσε ανεπανόρθωτη ζημία στην πολωνική δικαιοσύνη και στον τρόπο με τον οποίο την εκλαμβάνουν οι πολίτες. Συγκεκριμένα, δυσχερώς χωρεί επίκληση της εντυπώσεως περί ανεξαρτησίας δικαστή οσάκις αυτός βαρύνεται με κατηγορίες περί διαφθοράς.
- 149 Συναφώς, αφενός, επισημαίνεται ότι κατά δικαστή ο οποίος επωφελείται της επανόδου του στην άσκηση του δικαστικού λειτουργήματος προκειμένου να ευνοήσει τα προσωπικά συμφέροντά του κατά την άσκηση των δικαστικών καθηκόντων του θα μπορούσαν να ληφθούν τα προβλεπόμενα από το εθνικό δίκαιο μέτρα για να τεθεί τέρμα στη συμπεριφορά αυτή, περιλαμβανομένων, εφόσον τούτο απαιτείται, ποινικών μέτρων, υπό την προϋπόθεση, στην τελευταία αυτή περίπτωση, ότι η απόφαση περί άρσεως της ασυλίας του συγκεκριμένου δικαστή εκδίδεται από ανεξάρτητο δικαιοδοτικό όργανο που πληροί τις απαιτήσεις οι οποίες διατυπώθηκαν με την απόφαση Α. Κ.
- 150 Αφετέρου, μολοντί, βεβαίως, λαμβανομένων υπόψη των καθηκόντων που καλούνται να ασκήσουν οι δικαστές, η επάνοδος στην άσκηση του δικαστικού λειτουργήματος δικαστή κατηγορούμενου για αδικήματα τα οποία, ως εκ της φύσεώς τους, ενέχουν το ενδεχόμενο επηρεασμού από εξωτερικά στοιχεία, όπως τα σχετικά με τη διαφθορά αδικήματα, θα μπορούσε να προκαλέσει αμφιβολίες ως προς την ανεξαρτησία του δικαστή αυτού, εντούτοις η Δημοκρατία της Πολωνίας δεν παρέσχε καμία ένδειξη ως προς το ποσοστό, επί του συνόλου των αποφάσεων περί άρσεως ασυλίας τις οποίες εξέδωσε το πειθαρχικό τμήμα κατά το χρονικό διάστημα από τη θέση σε ισχύ του τροποποιητικού νόμου, στις 14 Φεβρουαρίου 2020, έως την άσκηση, στις 31 Μαρτίου 2021, της προσφυγής λόγω παραβάσεως, των αποφάσεων εκείνων που εκδόθηκαν εις βάρος δικαστών οι οποίοι κατηγορούνται ως αυτουργοί αδικημάτων του συγκεκριμένου είδους, μολοντί μια τέτοια ένδειξη θα καθιστούσε δυνατό να εκτιμηθεί η ύπαρξη και η σοβαρότητα της προβαλλόμενης ζημίας.
- 151 Όσον αφορά, κατά δεύτερον, τη λήψη των προσωρινών μέτρων που μνημονεύονται στη σκέψη 38, πρώτη περίπτωση, στοιχείο β', της παρούσας διατάξεως, η Δημοκρατία της Πολωνίας εμμένει στην άποψη ότι η εφαρμογή του άρθρου 27, παράγραφος 1, σημεία 2 και 3, του τροποποιηθέντος νόμου περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου δεν συνεπάγεται καμία ζημία, δεδομένου ότι, σύμφωνα με την απόφαση Α. Κ., είναι δυνατή, σε περίπτωση κατά την οποία υφίσταται πράγματι κίνδυνος

προσβολής δικαιώματος διαδίκου, η παραπομπή των υποθέσεων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της συγκεκριμένης διατάξεως σε δικαστήριο που διασφαλίζει το δικαίωμα σε ανεξάρτητο δικαστήριο. Αντιθέτως, κατά την καθής, σε περίπτωση αναστολής της εφαρμογής της εν λόγω διατάξεως, το πειθαρχικό τμήμα δεν θα είχε τη δυνατότητα να επιληφθεί υποθέσεων στο πλαίσιο των οποίων δεν προβάλλεται καμία αιτίαση σχετικά με την εκ μέρους του εν λόγω τμήματος διασφάλιση του δικαιώματος σε ανεξάρτητο δικαστήριο.

- 152 Εντούτοις, για τους λόγους που εκτίθενται στη σκέψη 138 της παρούσας διατάξεως, δεν είναι δυνατό να αποδειχθεί η αποτελεσματικότητα της απόφασης Α. Κ ως στοιχείο δυνάμενο να εξαλείψει τον κίνδυνο επελεύσεως σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας ως προς την έννομη τάξη της Ένωσης λόγω της εφαρμογής του άρθρου 27, παράγραφος 1, σημεία 2 και 3, του τροποποιηθέντος νόμου περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου.
- 153 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η στάθμιση των εμπλεκόμενων συμφερόντων συνηγορεί υπέρ της λήψεως των προσωρινών μέτρων που μνημονεύονται στη σκέψη 38, πρώτη περίπτωση, στοιχεία α' και β', της παρούσας διατάξεως.

Επί των προσωρινών μέτρων που μνημονεύονται στη σκέψη 38, πρώτη περίπτωση, στοιχείο δ', της παρούσας διατάξεως

– *Επί του *fumus boni juris**

- 154 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η πρώτη αιτίαση της κύριας προσφυγής, με την οποία βάλλει κατά των εθνικών διατάξεων που αποτελούν το αντικείμενο των προσωρινών μέτρων τα οποία μνημονεύονται στη σκέψη 38, πρώτη περίπτωση, στοιχείο δ', της παρούσας διατάξεως, δεν στερείται, εκ πρώτης όψεως, σοβαρού ερείσματος, δεδομένου ότι η αιτίαση αυτή αντλείται συγκεκριμένα από το ότι η Δημοκρατία της Πολωνίας, απαγορεύοντας σε κάθε εθνικό δικαστήριο να διακριβώνει την τήρηση των απαιτήσεων της Ένωσης περί ανεξάρτητου και αμερόληπτου δικαστηρίου που έχει προηγουμένως συσταθεί νομίμως, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις συνδυασμένες διατάξεις του άρθρου 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ και του άρθρου 47 του Χάρτη, ερμηνευόμενες υπό το πρίσμα της νομολογίας του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου όσον αφορά το άρθρο 6, παράγραφος 1, της ΕΣΔΑ, καθώς και από το άρθρο 267 ΣΛΕΕ και την αρχή της υπεροχής του δικαίου της Ένωσης.
- 155 Συναφώς, η Επιτροπή, στηριζόμενη, μεταξύ άλλων, στις νομικές αρχές που διατυπώθηκαν με την απόφαση της 26ης Μαρτίου 2020, Επανεξέταση Simpson κατά Συμβουλίου και ΗG κατά Επιτροπής (C-542/18 RX-II και C-543/18 RX-II, EU:C:2020:232), και, ειδικότερα, στις σκέψεις 55 έως 57 και 73 έως 75 της εν λόγω απόφασης, από τις οποίες προκύπτει ότι ο δικαστικός έλεγχος της νομιμότητας του διορισμού των δικαστών και της νομιμότητας των δικαστικών οργάνων, ιδίως όσον αφορά τις πλημμέλειες κατά τη διαδικασία διορισμού σε θέση δικαστή, είναι αναγκαίος για τη διασφάλιση του θεμελιώδους δικαιώματος πραγματικής προσφυγής των πολιτών στους τομείς που διέπονται από το δίκαιο της Ένωσης, υποστηρίζει ότι οι διατάξεις κατά των οποίων βάλλει με την πρώτη αιτίαση της κύριας προσφυγής, καθόσον απαγορεύουν στα πολωνικά δικαστήρια να προβαίνουν σε τέτοιον έλεγχο, αντιβαίνουν στο άρθρο 19, παράγραφος 1, ΣΕΕ, ερμηνευόμενο σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη.

- 156 Εξάλλου, η απαγόρευση του ελέγχου αυτού εμποδίζει τα εθνικά δικαστήρια να υποβάλλουν στο Δικαστήριο, δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, προδικαστικά ερωτήματα ως προς την ερμηνεία των απαιτήσεων της Ένωσης περί ανεξάρτητου και αμερόληπτου δικαστηρίου, το οποίο έχει προηγουμένως συσταθεί νομίμως.
- 157 Τέλος, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το γεγονός ότι ο προβαλλόμενος ως συστημικός χαρακτήρας της πράξεως διορισμού σε θέση δικαστή στην Πολωνία δεν μπορεί να αμφισβητηθεί σύμφωνα με το Σύνταγμα της Δημοκρατίας της Πολωνίας δεν δικαιολογεί τον αποκλεισμό του δικαστικού ελέγχου με σκοπό τη διακρίβωση της τηρήσεως της απαιτήσεως του δικαίου της Ένωσης σχετικά με ανεξάρτητο και αμερόληπτο δικαστήριο που έχει προηγουμένως συσταθεί νομίμως, προκειμένου να διασφαλίζεται το θεμελιώδες δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας στους τομείς που διέπονται από το δίκαιο της Ένωσης. Η Επιτροπή επισημαίνει επίσης ότι, σε περίπτωση αποδεδειγμένης προσβολής του θεμελιώδους αυτού δικαιώματος, η αρχή της αποτελεσματικότητας και η αρχή της υπεροχής, όπως προκύπτουν από τις συνδυασμένες διατάξεις του άρθρου 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ και του άρθρου 47 του Χάρτη, επιτάσσουν, οσάκις τούτο επιβάλλεται από τη στάθμιση της αρχής της ασφάλειας δικαίου με την τήρηση του εφαρμοστέου δικαίου και από την ιδιαίτερη αποστολή που πρέπει να επιτελεί η δικαστική εξουσία στο πλαίσιο μιας δημοκρατικής κοινωνίας, να μην τυγχάνουν εφαρμογής οι εθνικοί κανόνες, περιλαμβανομένων των συνταγματικών, όπως προκύπτει από τη σκέψη 151 της αποφάσεως Α. Β.
- 158 Η Δημοκρατία της Πολωνίας ισχυρίζεται ότι οι εθνικές διατάξεις κατά των οποίων βάλλει η Επιτροπή στο πλαίσιο της πρώτης αιτιάσεως της κύριας προσφυγής και οι οποίες προβλέπουν την απαγόρευση αμφισβήτησεως της υπάρξεως σχέσεως εργασίας ή της θητείας των δικαστών, κατά παράβαση των συνταγματικών διατάξεων, ουδόλως εμποδίζουν τα εθνικά δικαστήρια να διακριβώνουν την τήρηση των απαιτήσεων που θέτει το δίκαιο της Ένωσης περί ανεξάρτητου και αμερόληπτου δικαστηρίου που έχει προηγουμένως συσταθεί νομίμως, κατά την έννοια των συνδυασμένων διατάξεων του άρθρου 19, παράγραφος 1, ΣΕΕ και του άρθρου 47 του Χάρτη, δεδομένου ότι τυχόν νομική απαγόρευση σχετική με αδύνατες πράξεις θα στερούνταν πλήρως νομικής ισχύος.
- 159 Συγκεκριμένα, κατά τη Δημοκρατία της Πολωνίας, το δικαίωμα σε ανεξάρτητο και αμερόληπτο δικαστήριο που έχει προηγουμένως συσταθεί νομίμως, το οποίο κατοχυρώνεται με το άρθρο 47 του Χάρτη, δεν περιλαμβάνει το δικαίωμα ιδιώτη να αμφισβητήσει τη νομιμοποίηση δικαστή ο οποίος εξέτασε ή θα εξετάσει την υπόθεση που τον αφορά.
- 160 Συναφώς, προκειμένου να εξεταστεί αν πληρούται η προϋπόθεση περί *fumus boni juris* όσον αφορά τη λήψη των προσωρινών μέτρων που μνημονεύονται στη σκέψη 38, πρώτη περίπτωση, στοιχείο δ', της παρούσας διατάξεως, διαπιστώνεται, κατά πρώτον, λαμβανομένων υπόψη των παρατηρήσεων της Δημοκρατίας της Πολωνίας, ότι οι εθνικές διατάξεις τις οποίες αφορά η πρώτη αιτίαση της κύριας προσφυγής επί της ουσίας φέρονται να απαγορεύουν στο *Sąd Najwyższy* (Ανώτατο Δικαστήριο), στα τακτικά δικαστήρια και στα διοικητικά δικαστήρια να ελέγχουν τη νομιμότητα της διαδικασίας διορισμού των δικαστών που μετέχουν στους δικαστικούς σχηματισμούς και να διαπιστώνουν, κατά περίπτωση, την έλλειψη νομιμότητας της διαδικασίας αυτής.
- 161 Συγκεκριμένα, από τους ισχυρισμούς της Δημοκρατίας της Πολωνίας, όπως εκτέθηκαν στις σκέψεις 158 και 159 της παρούσας διατάξεως, προκύπτει ότι το εν λόγω κράτος μέλος δεν αμφισβητεί το γεγονός ότι οι επίμαχες εθνικές διατάξεις απαγορεύουν στα εθνικά δικαστήρια να προβαίνουν στον έλεγχο αυτόν, αλλά το γεγονός ότι μια τέτοια απαγόρευση, η οποία συνάδει με

- τις πολωνικές συνταγματικές διατάξεις, μπορεί να θεωρηθεί παράβαση των υποχρεώσεων που υπέχει το συγκεκριμένο κράτος μέλος από το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ να διασφαλίζει το δικαίωμα σε ανεξάρτητο και αμερόληπτο δικαστήριο που έχει προηγουμένως συσταθεί νομίμως.
- 162 Επομένως, η πρώτη αιτίαση της κύριας προσφυγής εγείρει το ζήτημα αν τα κράτη μέλη, προκειμένου να τηρούν την υποχρέωση που υπέχουν από το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη, να διασφαλίζουν ότι τα εθνικά δικαστήρια που εντάσσονται στο σύστημά τους ενδίκων βοηθημάτων στους τομείς που διέπονται από το δίκαιο της Ένωσης πληρούν τις απαιτήσεις που είναι συμφυείς με την αποτελεσματική δικαστική προστασία, μεταξύ των οποίων καταλέγονται και αυτές της ανεξαρτησίας, οφείλουν να διασφαλίζουν ότι τα δικαστήρια αυτά δύνανται να ελέγχουν τη νομιμότητα της διαδικασίας διορισμού των δικαστών που μετέχουν σε δικαστικό σχηματισμό.
- 163 Επισημαίνεται συναφώς ότι, όπως έχει διαπιστώσει το Δικαστήριο, από το θεμελιώδες δικαίωμα πραγματικής προσφυγής ενώπιον ανεξάρτητου, αμερόληπτου και προηγουμένως νομίμως συσταθέντος δικαστηρίου, το οποίο κατοχυρώνεται στο άρθρο 47 του Χάρτη, προκύπτει ότι κάθε υποκείμενο δικαίου πρέπει, κατ' αρχήν, να έχει τη δυνατότητα να προβάλει προσβολή του δικαιώματός αυτού. Επομένως, ο δικαστής της Ένωσης πρέπει να μπορεί να εξακριβώσει αν πλημμέλεια την οποία ενείχε η επίμαχη διαδικασία διορισμού ήταν δυνατόν να είχε ως αποτέλεσμα προσβολή του εν λόγω θεμελιώδους δικαιώματος (απόφαση της 26ης Μαρτίου 2020, Επανεξέταση Simpson κατά Συμβουλίου και ΗG κατά Επιτροπής, C-542/18 RX-II και C-543/18 RX-II, EU:C:2020:232, σκέψη 55).
- 164 Οι εγγυήσεις περί προσβάσεως σε ανεξάρτητο, αμερόληπτο και προηγουμένως νομίμως συσταθέν δικαστήριο, ιδίως δε εκείνες που καθορίζουν την έννοια του δικαστηρίου όπως και τη σύνθεσή του, αποτελούν τον ακρογωνιαίο λίθο του δικαιώματος σε δίκαιη δίκη. Το δικαίωμα αυτό συνεπάγεται ότι κάθε δικαστήριο οφείλει να εξετάζει αν, με την εκάστοτε σύνθεσή του, συνιστά τέτοιο δικαστήριο όταν ανακύπτει επί του ζητήματος αυτού σοβαρή αμφιβολία. Η εξέταση του ζητήματος αυτού είναι αναγκαία για την εμπιστοσύνη την οποία πρέπει να εμπνέουν στους πολίτες τα δικαστήρια μιας δημοκρατικής κοινωνίας. Υπό την έννοια αυτή, ο συγκεκριμένος έλεγχος συνιστά ουσιώδη τύπο, η τήρηση του οποίου αποτελεί ζήτημα δημοσίας τάξεως και πρέπει να εξετάζεται αυτεπαγγέλτως (απόφαση της 26ης Μαρτίου 2020, Επανεξέταση Simpson κατά Συμβουλίου και ΗG κατά Επιτροπής, C-542/18 RX-II και C-543/18 RX-II, EU:C:2020:232, σκέψη 57 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 165 Εξάλλου, κατά πάγια νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, με την προσθήκη της φράσεως «νομίμως λειτουργούντος» στο άρθρο 6, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, της ΕΣΔΑ, το οποίο αντιστοιχεί στο άρθρο 47, δεύτερο εδάφιο, πρώτη περίοδος, του Χάρτη, επιδιώκεται να αποτραπεί το ενδεχόμενο να αφηθεί η οργάνωση του δικαστικού συστήματος στη διακριτική ευχέρεια της εκτελεστικής εξουσίας και να διασφαλισθεί ότι ο τομέας αυτός θα διέπεται από νόμο θεσπιζόμενο από τη νομοθετική εξουσία κατά τρόπο σύμφωνο προς τους κανόνες που διέπουν την άσκηση της αρμοδιότητάς της. Το Δικαστήριο έχει διευκρινίσει ότι η φράση αυτή απηχεί, μεταξύ άλλων, την αρχή του κράτους δικαίου και αφορά όχι μόνον τη νομική βάση της ίδιας της υπάρξεως του δικαστηρίου, αλλά και τη σύνθεση της έδρας σε κάθε υπόθεση, καθώς και κάθε άλλη διάταξη του εσωτερικού δικαίου της οποίας η μη τήρηση καθιστά μη νόμιμη τη συμμετοχή ενός ή περισσότερων δικαστών στην εξέταση της υποθέσεως, διατάξεις στις οποίες καταλέγονται, ειδικότερα, οι σχετικές με την ανεξαρτησία και την αμεροληψία των

- μελών του οικείου δικαστηρίου (απόφαση της 26ης Μαρτίου 2020, Επανεξέταση Simpson κατά Συμβουλίου και HG κατά Επιτροπής, C-542/18 RX-II και C-543/18 RX-II, EU:C:2020:232, σκέψη 73 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 166 Ομοίως, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου έχει επισημάνει ότι το δικαίωμα κάθε προσώπου να εκδικάζεται η υπόθεσή του από «νομίμως [λειτουργούν]» δικαστήριο, υπό την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 1, ΕΣΔΑ, περιλαμβάνει, ως εκ της φύσεώς του, τη διαδικασία διορισμού των δικαστών (απόφαση της 26ης Μαρτίου 2020, Επανεξέταση Simpson κατά Συμβουλίου και HG κατά Επιτροπής, C-542/18 RX-II και C-543/18 RX-II, EU:C:2020:232, σκέψη 74 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 167 Επομένως, τυχόν πλημμέλεια κατά τον διορισμό των δικαστών εντός του οικείου δικαστικού συστήματος συνιστά παράβαση του άρθρου 47, δεύτερο εδάφιο, πρώτη περίοδος, του Χάρτη, ιδίως όταν η πλημμέλεια αυτή είναι τέτοιας φύσεως και σοβαρότητας ώστε να δημιουργείται πραγματικός κίνδυνος να μπορούν άλλες εξουσίες, ιδίως δε η εκτελεστική, να ασκήσουν αδικαιολόγητη διακριτική εξουσία, θέτοντας σε κίνδυνο την ακεραιότητα του αποτελέσματος στο οποίο οδηγεί η διαδικασία διορισμού και προκαλώντας με τον τρόπο αυτό εύλογη αμφιβολία στους πολίτες ως προς την ανεξαρτησία και την αμεροληψία του ή των οικείων δικαστών, όπερ συμβαίνει οσάκις πρόκειται για θεμελιώδεις κανόνες που αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της θεσπίσεως και της λειτουργίας του εν λόγω δικαιοδοτικού συστήματος (απόφαση της 26ης Μαρτίου 2020, Επανεξέταση Simpson κατά Συμβουλίου και HG κατά Επιτροπής, C-542/18 RX-II και C-543/18 RX-II, EU:C:2020:232, σκέψη 75).
- 168 Τέλος, στη σκέψη 171 της αποφάσεως A. K., το Δικαστήριο έκρινε ότι, βάσει του δικαίου της Ένωσης, δεν επιτρέπεται διαφορές σχετικές με την εφαρμογή του δικαίου αυτού να εμπίπτουν στην αποκλειστική αρμοδιότητα οργάνου που δεν αποτελεί ανεξάρτητο και αμερόληπτο δικαστήριο, κατά το άρθρο 47 του Χάρτη. Το Δικαστήριο συνήγαγε εξ αυτού ότι απέκειτο στο αιτούν δικαστήριο να καθορίσει, με γνώμονα τα ερμηνευτικά στοιχεία τα οποία του παρέσχε, εάν τούτο συνέβαινε στην περίπτωση του οργάνου που ήταν αρμόδιο να επιληφθεί των διαφορών των κύριων δικών, συγκεκριμένα δε του πειθαρχικού τμήματος, και ότι σε τέτοια περίπτωση η αρχή της υπεροχής του δικαίου της Ένωσης επέβαλλε στο αιτούν δικαστήριο να μην εφαρμόσει τις εθνικές διατάξεις που καθιστούσαν αρμόδιο το όργανο αυτό.
- 169 Όπως, όμως, επισημάνθηκε στη σκέψη 108 της παρούσας διατάξεως, τα ερμηνευτικά στοιχεία που παρέσχε το Δικαστήριο στο αιτούν δικαστήριο προκειμένου να εκτιμήσει αν το πειθαρχικό τμήμα συνιστά ανεξάρτητο και αμερόληπτο δικαστήριο, κατά την έννοια του δικαίου της Ένωσης, αφορούν, μεταξύ άλλων, τις συνθήκες και τη διαδικασία διορισμού των μελών του δικαστηρίου αυτού.
- 170 Επομένως, προκειμένου να τηρούν τις υποχρεώσεις που υπέχουν από το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ, τα κράτη μέλη οφείλουν να διασφαλίζουν τη δυνατότητα δικαστικού ελέγχου της τηρήσεως, από τα εθνικά δικαστήρια τα οποία εντάσσονται στο σύστημά τους ενδίκων βοηθημάτων στους τομείς που διέπονται από το δίκαιο της Ένωσης και από τους δικαστές των δικαστηρίων αυτών, των απαιτήσεων που είναι συμφυείς με την αποτελεσματική δικαστική προστασία, ο δε έλεγχος αυτός περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, τον έλεγχο της νομιμότητας της διαδικασίας διορισμού των δικαστών των εν λόγω δικαστηρίων.
- 171 Ως εκ τούτου, δεν μπορεί, εκ πρώτης όψεως, να αποκλειστεί το ενδεχόμενο οι εθνικές διατάξεις τις οποίες αφορά η πρώτη αιτίαση της προσφυγής λόγω παραβάσεως, καθόσον απαγορεύουν στα εθνικά δικαστήρια να ελέγχουν τη νομιμότητα της διαδικασίας διορισμού δικαστή ή τη

- νομιμότητα δικαστηρίου, να αντιβαίνουν στην υποχρέωση που υπέχει η Δημοκρατία της Πολωνίας από το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ και το άρθρο 47 του Χάρτη, ερμηνευόμενα υπό το πρίσμα της νομολογίας του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου όσον αφορά το άρθρο 6, παράγραφος 1, της ΕΣΔΑ, να διασφαλίζει ότι τα εθνικά δικαστήρια τα οποία εντάσσονται στο σύστημά της ενδίκων βοηθημάτων και μέσων στους τομείς που διέπονται από το δίκαιο της Ένωσης πληρούν τις συμφυείς με το δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας εγγυήσεις.
- 172 Κατά δεύτερον, από πάγια νομολογία προκύπτει ότι κάθε εθνικό δικαστήριο, επιληφθέν αρμοδίως υποθέσεως, έχει την υποχρέωση, ως όργανο κράτους μέλους, κατ' εφαρμογήν της αρχής της συνεργασίας που διατυπώνεται στο άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ, να εφαρμόζει στο ακέραιο το έχον άμεση εφαρμογή δίκαιο της Ένωσης και να προστατεύει τα δικαιώματα που αυτό απονέμει στους ιδιώτες, αφήνοντας ανεφάρμοστη κάθε ενδεχομένως αντίθετη διάταξη του εθνικού δικαίου, είτε προγενέστερη είτε μεταγενέστερη του κανόνα του δικαίου της Ένωσης (αποφάσεις της 8ης Σεπτεμβρίου 2010, *Winner Wetten*, C-409/06, EU:C:2010:503, σκέψη 55 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 21ης Ιανουαρίου 2021, *Whiteland Import Export*, C-308/19, EU:C:2021:47, σκέψη 31).
- 173 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι δεν είναι συμβατή με τις επιταγές που είναι συμφυείς με τον ίδιο τον χαρακτήρα του δικαίου της Ένωσης οποιαδήποτε διάταξη εθνικού δικαίου και οποιαδήποτε νομοθετική, διοικητική ή δικαστική πρακτική που έχει ως αποτέλεσμα τον περιορισμό της πρακτικής αποτελεσματικότητας του δικαίου της Ένωσης λόγω της μη αναγνώρισεως στο αρμόδιο για την εφαρμογή του δικαίου αυτού δικαστήριο της εξουσίας να πράττει, ακριβώς κατά τον χρόνο της εφαρμογής αυτής, οτιδήποτε είναι αναγκαίο ώστε να αποκλείεται η εφαρμογή των εθνικών νομοθετικών διατάξεων που παρακωλύουν ενδεχομένως την πλήρη αποτελεσματικότητα των εχόντων άμεση εφαρμογή κανόνων δικαίου της Ένωσης (αποφάσεις της 8ης Σεπτεμβρίου 2010, *Winner Wetten*, C-409/06, EU:C:2010:503, σκέψη 56 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 4ης Δεκεμβρίου 2018, *Minister for Justice and Equality και Commissioner of An Garda Síochána*, C-378/17, EU:C:2018:979, σκέψη 36).
- 174 Ως εκ τούτου, εθνική διάταξη η οποία εμποδίζει εθνικό δικαστήριο, το οποίο έχει αρμοδίως επιληφθεί υποθέσεως, να εφαρμόσει τις συνδυασμένες διατάξεις του άρθρου 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ και του άρθρου 47 του Χάρτη, καθώς και να μην εφαρμόσει οποιαδήποτε εθνική διάταξη αντιβαίνει στις διατάξεις αυτές του δικαίου της Ένωσης παραβιάζει την αρχή της υπεροχής του δικαίου της Ένωσης.
- 175 Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν μπορεί, εκ πρώτης όψεως, να αποκλειστεί το ενδεχόμενο οι εθνικές διατάξεις τις οποίες αφορά η πρώτη αιτίαση της κύριας προσφυγής να αντιβαίνουν και στις υποχρεώσεις που υπέχει το εν λόγω κράτος μέλος από την αρχή της υπεροχής η οποία απορρέει από τις συνδυασμένες διατάξεις του άρθρου 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ και του άρθρου 47 του Χάρτη.
- 176 Ως εκ τούτου, χωρίς να κρίνεται στο παρόν στάδιο το βάσιμο των επιχειρημάτων που προβάλλουν οι διάδικοι στο πλαίσιο της πρώτης αιτιάσεως της κύριας προσφυγής, κάτι που εμπίπτει στην αποκλειστική αρμοδιότητα του δικαστή της κύριας προσφυγής, διαπιστώνεται ότι, λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων που παρέθεσε η Επιτροπή και της νομολογίας που μνημονεύθηκε στις σκέψεις 163 έως 168, καθώς και 172 και 173 της παρούσας διατάξεως, τα επιχειρήματα που προβάλλει το θεσμικό αυτό όργανο στο πλαίσιο της υπό κρίση αιτιάσεως δεν στερούνται, εκ πρώτης όψεως, σοβαρού ερείσματος, κατά την έννοια της μνημονευόμενης στη σκέψη 79 της παρούσας διατάξεως νομολογίας.

177 Κατά συνέπεια, διαπιστώνεται ότι η προϋπόθεση περί *fumus boni juris* πληρούται όσον αφορά τη λήψη των προσωρινών μέτρων που μνημονεύονται στη σκέψη 38, πρώτη περίπτωση, στοιχείο δ', της παρούσας διατάξεως, χωρίς να απαιτείται να εκτιμηθεί, εκ πρώτης όψεως, το βάσιμο του επιχειρήματος ότι οι εθνικές διατάξεις τις οποίες αφορά η πρώτη αιτίαση της κύριας προσφυγής αντιβαίνουν στο άρθρο 267 ΣΛΕΕ, όπως προκύπτει από τη νομολογία που μνημονεύεται στη σκέψη 79 της παρούσας διατάξεως.

– *Επί του επείγοντος χαρακτήρα*

178 Κατά τη νομολογία που μνημονεύεται στη σκέψη 116 της παρούσας διατάξεως, το Δικαστήριο πρέπει, προς εκτίμηση του επείγοντος χαρακτήρα, να εξετάσει αν οι εθνικές διατάξεις τις οποίες αφορά η πρώτη αιτίαση της κύριας προσφυγής, καθόσον απαγορεύουν στους δικαστές του *Sąd Najwyższy* (Ανωτάτου Δικαστηρίου), των τακτικών δικαστηρίων και των διοικητικών δικαστηρίων να ελέγχουν τη νομιμότητα της διαδικασίας διορισμού των δικαστών και να διαπιστώνουν, εφόσον τούτο συμβαίνει, την έλλειψη νομιμότητας της διαδικασίας αυτής, ενδέχεται να αντιβαίνουν στην υποχρέωση που υπέχει η Δημοκρατία της Πολωνίας από το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ, ερμηνευόμενο σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη, να διασφαλίζει ότι τα εθνικά δικαστήρια τα οποία εντάσσονται στο σύστημά της ενδίκων βοηθημάτων και μέσω των οποίων διατίθενται από το δίκαιο της Ένωσης πληρούν τις εγγυήσεις οι οποίες είναι συμφυείς με την αποτελεσματική δικαστική προστασία. Πρέπει επίσης να εξεταστεί αν οι εθνικές διατάξεις αυτές δύνανται να εμποδίζουν τα εθνικά δικαστήρια, οσάκις αυτά επιλαμβάνονται αρμοδίως υποθέσεως, να εφαρμόζουν τις συνδυασμένες διατάξεις του άρθρου 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ και του άρθρου 47 του Χάρτη και να μην εφαρμόζουν τις εθνικές διατάξεις που αντιβαίνουν στις διατάξεις αυτές του δικαίου της Ένωσης και αν, επομένως, ενδέχεται να παραβιάζουν την αρχή της υπεροχής του δικαίου της Ένωσης.

179 Επισημαίνεται ότι το γεγονός ότι, λόγω της εφαρμογής των εθνικών διατάξεων τις οποίες αφορά η πρώτη αιτίαση της κύριας προσφυγής, τα πολωνικά δικαστήρια ενδέχεται να παρακωλύονται, μέχρι την έκδοση της οριστικής αποφάσεως, να ελέγχουν την εκ μέρους δικαστή ή δικαστηρίου τήρηση των εγγυήσεων που είναι συμφυείς με την αποτελεσματική δικαστική προστασία μπορεί να θέσει σε κίνδυνο, κατά το χρονικό διάστημα αυτό, την ανεξαρτησία των εν λόγω πολωνικών δικαστηρίων και, κατά συνέπεια, σύμφωνα με τη νομολογία που μνημονεύεται στη σκέψη 124 της παρούσας διατάξεως, να προκαλέσει σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία ως προς την έννομη τάξη της Ένωσης και, ως εκ τούτου, ως προς τα δικαιώματα που παρέχονται στους ιδιώτες βάσει του δικαίου της Ένωσης, καθώς και ως προς τις αξίες, κατά το άρθρο 2 ΣΕΕ, στις οποίες βασίζεται η Ένωση αυτή, ιδίως δε εκείνη του κράτους δικαίου.

180 Επιπλέον, τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του νομικού πλαισίου στο οποίο εντάσσονται οι διατάξεις αυτές καθιστούν ακόμη πιθανότερο τον κίνδυνο επελεύσεως τέτοιας σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας.

181 Πράγματι, πρέπει να υπομνησθεί ότι ο τροποποιητικός νόμος αποτελεί το τελευταίο στοιχείο μιας σειράς νομοθετικών μεταρρυθμίσεων σχετικά με την οργάνωση της πολωνικής δικαστικής εξουσίας, τις οποίες θέσπισε η Δημοκρατία της Πολωνίας από τα τέλη του 2015. Η μεταρρύθμιση που συνετελέσθη κατά τη διάρκεια του 2017, όμως, επικρίθηκε ιδιαίτερα λόγω ακριβώς των συστημικού χαρακτήρα των πλημμελειών τις οποίες συνεπαγόταν όσον αφορά την ανεξαρτησία των πολωνικών δικαστηρίων, ιδίως ως προς τις προϋποθέσεις διορισμού των δικαστών του *Sąd Najwyższy* (Ανωτάτου Δικαστηρίου), και προκάλεσε, εξάλλου, την άσκηση πλειόνων προσφυγών λόγω παραβάσεως και την υποβολή πολλών αιτήσεων προδικαστικής αποφάσεως, καθώς και, στις 20 Δεκεμβρίου 2017, την εκ μέρους της Επιτροπής έκδοση,

- σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 1, ΣΕΕ, της προτάσεως αποφάσεως του Συμβουλίου σχετικά με τη διαπίστωση σαφούς κινδύνου σοβαρής παραβιάσεως, από τη Δημοκρατία της Πολωνίας, της αρχής του κράτους δικαίου [COM(2017) 835 τελικό].
- 182 Σε πλαίσιο, όμως, εντός του οποίου αμφισβητείται σε μεγάλο βαθμό η ανεξαρτησία των πολωνικών δικαστηρίων λόγω των μνημονευθεισών στην προηγούμενη σκέψη νομοθετικών μεταρρυθμίσεων, η εφαρμογή εθνικών διατάξεων που υποστηρίζεται ότι εμποδίζουν τα εθνικά δικαστήρια να ελέγχουν την εκ μέρους δικαστή ή δικαστηρίου τήρηση των απαιτήσεων περί ανεξαρτησίας των δικαστών είναι προφανές ότι αυξάνει τις υφιστάμενες αμφιβολίες ως προς την ανεξαρτησία των δικαστηρίων αυτών, ενισχύει την εντύπωση ελλείψεως ανεξαρτησίας που δίδει η πολωνική δικαστική εξουσία και επιδεινώνει την απώλεια της εμπιστοσύνης των πολιτών και των λοιπών κρατών μελών στο δικαστικό σύστημα της Δημοκρατίας της Πολωνίας.
- 183 Η Δημοκρατία της Πολωνίας υποστηρίζει ότι η υποχρέωση των εθνικών δικαστηρίων να τηρούν την αρχή της υπεροχής του δικαίου της Ένωσης έχει ως αποτέλεσμα να εξαλείφει τον κίνδυνο επελεύσεως σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας λόγω της εφαρμογής των επίμαχων εθνικών διατάξεων τις οποίες αφορά η πρώτη αιτίαση της κύριας προσφυγής.
- 184 Εντούτοις, το επιχείρημα αυτό δεν μπορεί να γίνει δεκτό, δεδομένου ότι, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 178 της παρούσας διατάξεως, προκειμένου να εκτιμηθεί ο επείγον χαρακτήρας, πρέπει να εξεταστεί αν οι διατάξεις αυτές δύναται να εμποδίζουν τα εθνικά δικαστήρια να εφαρμόζουν τις συνδυασμένες διατάξεις του άρθρου 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ και του άρθρου 47 του Χάρτη και να μην εφαρμόζουν τις εθνικές διατάξεις που υποστηρίζεται ότι αντιβαίνουν στις εν λόγω διατάξεις του δικαίου της Ένωσης, με αποτέλεσμα την εκ μέρους των συγκεκριμένων δικαστηρίων παραβίαση της αρχής της υπεροχής του δικαίου της Ένωσης.
- 185 Επιπλέον, πρέπει να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι η εκ μέρους εθνικού δικαστηρίου τήρηση των υποχρεώσεων που υπέχει από την αρχή της υπεροχής του δικαίου της Ένωσης θα συνεπαγόταν την εκ μέρους του παράβαση των επίμαχων εθνικών διατάξεων, ενδεχόμενο δυνάμενο να συνιστά πειθαρχικό παράπτωμα. Επισημαίνεται συναφώς ότι, με τις παρατηρήσεις της σχετικά με τα προσωρινά μέτρα που μνημονεύονται στη σκέψη 38, πρώτη περίπτωση, στοιχείο γ', της παρούσας διατάξεως, η Δημοκρατία της Πολωνίας δέχθηκε ότι ο εκ μέρους δικαστή έλεγχος της νομιμότητας του διορισμού δικαστή μπορεί να συνιστά την αξιόποινη πράξη που προβλέπεται στο άρθρο 107, παράγραφος 1, σημείο 3, του τροποποιηθέντος νόμου περί των τακτικών δικαστηρίων, καθώς και στο άρθρο 72, παράγραφος 1, σημείο 3, του τροποποιηθέντος νόμου περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου.
- 186 Όπως, όμως, επισήμανε η Επιτροπή, απλώς και μόνον το ενδεχόμενο ασκήσεως πειθαρχικής διώξεως κατά δικαστών στην περίπτωση που συμμορφωθούν προς τις υποχρεώσεις τις οποίες υπέχουν από την αρχή της υπεροχής του δικαίου της Ένωσης δύναται να αποτρέψει τους εθνικούς δικαστές από την τήρηση της αρχής αυτής.
- 187 Τέλος, η Δημοκρατία της Πολωνίας δεν μπορεί να επικαλεστεί βασίμως, προκειμένου να αποδείξει την έλλειψη επείγοντος χαρακτήρα, την ύπαρξη συστήματος προσφυγών κατά των αποφάσεων που εκδίδουν τα εθνικά δικαστήρια, καθώς το εν λόγω κράτος μέλος δεν προβάλλει κανένα στοιχείο δυνάμενο να καταδείξει ότι το σύστημα αυτό έχει τέτοια μορφή ώστε, σε πλαίσιο όπως το περιγραφόμενο στις σκέψεις 181 και 182 της παρούσας διατάξεως, να καθιστά δυνατή την εξάλειψη του κινδύνου επελεύσεως σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας ως προς την έννομη τάξη της Ένωσης οφειλομένης στην εφαρμογή των επίμαχων εθνικών διατάξεων.

188 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η συνδρομή της προϋποθέσεως περί επείγοντος χαρακτήρα έχει αποδειχθεί όσον αφορά τη λήψη των προσωρινών μέτρων που μνημονεύονται στη σκέψη 38, πρώτη περίπτωση, στοιχείο δ', της παρούσας διατάξεως.

– *Επί της σταθμίσεως των συμφερόντων*

189 Η Επιτροπή παρατηρεί ότι, εάν το Δικαστήριο δεχθεί την πρώτη αιτίαση της κύριας προσφυγής, έχοντας προηγουμένως απορρίψει το αίτημα λήψεως των προσωρινών μέτρων που μνημονεύονται στη σκέψη 38, πρώτη περίπτωση, στοιχείο δ', της παρούσας διατάξεως, τότε θα προκληθεί σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία ως προς την έννομη τάξη της Ένωσης και τα δικαιώματα που παρέχονται στους ιδιώτες βάσει του δικαίου της Ένωσης, ενώ, αν το Δικαστήριο διατάξει τη λήψη του εν λόγω μέτρου και εν συνεχεία απορρίψει την αιτίαση αυτή, η μοναδική συνέπεια θα συνίσταται στην προσωρινή αναστολή της εφαρμογής των διατάξεων τις οποίες αφορά η υπό κρίση αιτίαση.

190 Η Δημοκρατία της Πολωνίας ισχυρίζεται ότι η αναστολή της ισχύος των επίμαχων εθνικών διατάξεων αντιβαίνει στις θεμελιώδεις αρχές που απορρέουν, μεταξύ άλλων, από το Σύνταγμα της Δημοκρατίας της Πολωνίας, με αποτέλεσμα η αναστολή αυτή να μη συνεπάγεται ότι τα δικαστήρια θα μπορούν να παύουν δικαστές υπό προϋποθέσεις διαφορετικές των προβλεπομένων στο άρθρο 180 του εν λόγω Συντάγματος. Τέλος, τα αποτελέσματα της αναστολής αυτά είναι σαφώς επιζήμια για τα συμφέροντα της δικαιοσύνης.

191 Υπενθυμίζεται συναφώς ότι, λαμβανομένων υπόψη των αποτελεσμάτων που απορρέουν από την αρχή της υπεροχής του δικαίου της Ένωσης, η Δημοκρατία της Πολωνίας δεν μπορεί να προβάλει βασιμώς την αντίθεση μεταξύ των διατάξεων του εσωτερικού δικαίου, περιλαμβανομένων των συνταγματικών διατάξεων, και των αποτελεσμάτων που συνεπάγεται η εφαρμογή προσωρινού μέτρου διατασσομένου από το Δικαστήριο, όπως είναι η αναστολή ισχύος των εθνικών διατάξεων τις οποίες αφορά η πρώτη αιτίαση της κύριας προσφυγής, ούτε τη ζημία των συμφερόντων του εν λόγω κράτους μέλους, η οποία, λόγω της αντιθέσεως αυτής, οφείλεται στην εκτέλεση ενός τέτοιου μέτρου. Εν πάση περιπτώσει, η ζημία αυτή, ακόμη και αν θεωρηθεί αποδεδειγμένη, δεν δύναται να κατισχύσει του γενικού συμφέροντος της Ένωσης ως προς την εύρυθμη λειτουργία της έννομης τάξεώς της.

192 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η στάθμιση των εμπλεκομένων συμφερόντων συνηγορεί υπέρ της λήψεως των προσωρινών μέτρων που μνημονεύονται στη σκέψη 38, πρώτη περίπτωση, στοιχείο δ', της παρούσας διατάξεως.

Επί των προσωρινών μέτρων τα οποία μνημονεύονται στη σκέψη 38, πρώτη περίπτωση, στοιχείο ε', της παρούσας διατάξεως

– *Επί του *fumus boni juris**

193 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η δεύτερη αιτίαση της κύριας προσφυγής, η οποία αφορά τις εθνικές διατάξεις που αποτελούν το αντικείμενο των προσωρινών μέτρων που μνημονεύονται στη σκέψη 38, πρώτη περίπτωση, στοιχείο ε', της παρούσας διατάξεως, δεν στερείται, εκ πρώτης όψεως, σοβαρού ερείσματος, δεδομένου ότι με τη συγκεκριμένη αιτίαση υποστηρίζεται, ειδικότερα, ότι η Δημοκρατία της Πολωνίας, αναθέτοντας στο τμήμα εκτάκτου ελέγχου και δημοσίων υποθέσεων την αποκλειστική αρμοδιότητα να εξετάζει τις αιτιάσεις και τα νομικά

ζητήματα όσον αφορά την έλλειψη ανεξαρτησίας ορισμένου δικαστηρίου ή δικαστή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις συνδυασμένες διατάξεις του άρθρου 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ και του άρθρου 47 του Χάρτη, καθώς και από το άρθρο 267 ΣΛΕΕ και την αρχή της υπεροχής του δικαίου της Ένωσης.

- 194 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, βάσει των εν λόγω εθνικών διατάξεων, κανένα εθνικό δικαστήριο πλην του τμήματος εκτάκτου ελέγχου και δημοσίων υποθέσεων δεν μπορεί να προβεί σε εκτίμηση περί της ανεξαρτησίας δικαστή ή δικαστηρίου, κατά την έννοια των συνδυασμένων διατάξεων του άρθρου 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ και του άρθρου 47 του Χάρτη, ούτε να υποβάλει στο Δικαστήριο προδικαστικό ερώτημα επί των ζητημάτων αυτών δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ.
- 195 Η Επιτροπή υπενθυμίζει, μεταξύ άλλων, ότι από την απόφαση Α. Κ. προκύπτει ότι κάθε εθνικό δικαστήριο που τελεί σε κατάσταση παρεμφερή εκείνης του αιτούντος δικαστηρίου στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις επί των οποίων εκδόθηκε η εν λόγω απόφαση οφείλει να ελέγχει αν το οικείο δικαστήριο είναι ανεξάρτητο βάσει των στοιχείων που απαριθμούνται στη σκέψη 171 της ίδιας αποφάσεως και, εάν από τον έλεγχο αυτό προκύπτει ότι δεν συντρέχει τέτοια περίπτωση, να μην εφαρμόσει, βάσει της αρχής της υπεροχής του δικαίου της Ένωσης, τις αντίθετες προς το άρθρο 19, παράγραφος 1, ΣΕΕ και το άρθρο 47 του Χάρτη εθνικές διατάξεις.
- 196 Η Δημοκρατία της Πολωνίας αμφισβητεί ότι η ανάθεση των σχετικών με την ανεξαρτησία δικαστή ή δικαστηρίου ζητημάτων σε ειδικό σχηματισμό, συγκεκριμένα δε στο τμήμα εκτάκτου ελέγχου και δημοσίων υποθέσεων, μπορεί να συνιστά παράβαση του άρθρου 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ και του άρθρου 47 του Χάρτη. Το εν λόγω κράτος μέλος διευκρινίζει συναφώς ότι η ανάθεση αυτή αιτιολογείται από την ανάγκη να διασφαλίζεται εξειδίκευση ως προς τα ουσιώδη αυτά ζητήματα συνταγματικής φύσεως και να εξαλείφονται οι κίνδυνοι αποκλίσεων στη νομολογία σε τομείς που αφορούν την ανεξαρτησία της δικαιοσύνης.
- 197 Προκειμένου να διακριβωθεί αν πληρούνται η προϋπόθεση περί *fumus boni juris* όσον αφορά τη λήψη των προσωρινών μέτρων που μνημονεύονται στη σκέψη 38, πρώτη περίπτωση, στοιχείο ε', της παρούσας διατάξεως, επισημαίνεται, κατά πρώτον, ότι, όπως προκύπτει από τα επιχειρήματα των διαδίκων, η δεύτερη αιτίαση εγείρει, μεταξύ άλλων, το ζήτημα αν το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη, επιτρέπει να ανατίθεται η εξέταση των ζητημάτων που αφορούν την ανεξαρτησία των δικαστών αποκλειστικώς σε εξειδικευμένο δικαστήριο και, σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, ποιες προϋποθέσεις πρέπει να πληρούνται προκειμένου να διασφαλίζεται το δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας των πολιτών. Πρόκειται για σύνθετο νομικό ζήτημα, του οποίου η επίλυση δεν είναι προφανής, αλλά απαιτεί ενδελεχή εξέταση στην οποία δεν μπορεί να προβεί ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων.
- 198 Κατά δεύτερον, διαπιστώνεται ότι, όπως υποστήριξε η Επιτροπή, χωρίς να αντικρουσθεί από τη Δημοκρατία της Πολωνίας, βάσει των εθνικών διατάξεων τις οποίες αφορά η δεύτερη αιτίαση της κύριας προσφυγής, πρώτον, μόνον το τμήμα εκτάκτου ελέγχου και δημοσίων υποθέσεων είναι αρμόδιο να αποφαινεται επί νομικών ζητημάτων που αφορούν την ανεξαρτησία δικαστή ή δικαστηρίου, με συνέπεια τα εθνικά δικαστήρια να υποχρεούνται να υποβάλλουν στο συγκεκριμένο τμήμα κάθε τέτοιο ζήτημα που ανακύπτει στο πλαίσιο των υποθέσεων των οποίων έχουν επιληφθεί. Δεύτερον, οι εκτιμήσεις του τμήματος αυτού όσον αφορά την ανεξαρτησία δικαστή ή δικαστηρίου είναι δεσμευτικές για τα εθνικά δικαστήρια. Τρίτον, το εν λόγω τμήμα είναι αποκλειστικώς αρμόδιο να αποφαινεται επί προσφυγών με τις οποίες ζητείται να διαπιστωθεί η έλλειψη νομιμότητας οριστικών και άλλων αποφάσεων του *Sąd Najwyższy*

(Ανωτάτου Δικαστηρίου), των τακτικών δικαστηρίων και των διοικητικών δικαστηρίων, σε περίπτωση κατά την οποία η προβαλλόμενη έλλειψη νομιμότητας σχετίζεται με τη δικαστική ιδιότητα του προσώπου που αποφάνθηκε επί της υποθέσεως.

- 199 Λαμβανομένης, όμως, υπόψη της νομολογίας που μνημονεύεται στις σκέψεις 163 έως 168 της παρούσας διατάξεως, δεν μπορεί, εκ πρώτης όψεως, να αποκλεισθεί ότι οι εθνικές διατάξεις τις οποίες αφορά η πρώτη αιτίαση της κύριας προσφυγής, καθόσον εμποδίζουν τα τμήματα του *Sąd Najwyższy* (Ανωτάτου Δικαστηρίου), πλην του τμήματος εκτάκτου ελέγχου και δημοσίων υποθέσεων, τα τακτικά δικαστήρια και τα διοικητικά δικαστήρια να ελέγχουν την εκ μέρους δικαστή ή δικαστηρίου τήρηση των απαιτήσεων περί ανεξαρτησίας των δικαστών, αντιβαίνουν στην υποχρέωση που υπέχει η Δημοκρατία της Πολωνίας από το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ, ερμηνευόμενο σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη, να διασφαλίζει ότι τα εθνικά δικαστήρια τα οποία εντάσσονται στο σύστημά της ενδίκων βοηθημάτων και μέσω των οποίων διεπονται από το δίκαιο της Ένωσης πληρούν τις συμφυείς με την αποτελεσματική δικαστική προστασία απαιτήσεις.
- 200 Κατά τρίτον, όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 173 της παρούσας διατάξεως, δεν είναι συμβατή με τις επιταγές που είναι συμφυείς με τον ίδιο τον χαρακτήρα του δικαίου της Ένωσης οποιαδήποτε διάταξη εθνικού δικαίου και οποιαδήποτε νομοθετική, διοικητική ή δικαστική πρακτική που έχει ως αποτέλεσμα τον περιορισμό της πρακτικής αποτελεσματικότητας του δικαίου της Ένωσης λόγω της μη αναγνώρισεως στο αρμόδιο για την εφαρμογή του δικαίου αυτού δικαστήριο της εξουσίας να πράττει, ακριβώς κατά τον χρόνο της εφαρμογής αυτής, οτιδήποτε είναι αναγκαίο ώστε να αποκλείεται η εφαρμογή των εθνικών νομοθετικών διατάξεων που παρακωλύουν ενδεχομένως την πλήρη αποτελεσματικότητα των εχόντων άμεση εφαρμογή κανόνων δικαίου της Ένωσης (απόφαση της 8ης Σεπτεμβρίου 2010, *Winner Wetten*, C-409/06, EU:C:2010:503, σκέψη 56 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 201 Το Δικαστήριο έχει διευκρινίσει ότι τούτο θα συνέβαινε ιδίως αν, σε περίπτωση συγκρούσεως μεταξύ διατάξεως του δικαίου της Ένωσης και μεταγενεστέρου εθνικού νόμου, η επίλυση της συγκρούσεως αυτής επαφίετο σε αρχή άλλη από το δικαστήριο στο οποίο έχει ανατεθεί το καθήκον της εφαρμογής του δικαίου της Ένωσης, και η οποία διαθέτει ίδια εξουσία εκτιμήσεως, έστω και αν ένα τέτοιο κώλυμα για την πλήρη αποτελεσματικότητα του δικαίου της Ένωσης ήταν απλώς προσωρινό (απόφαση της 8ης Σεπτεμβρίου 2010, *Winner Wetten*, C-409/06, EU:C:2010:503, σκέψη 57 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 202 Τέλος, το Δικαστήριο έχει επίσης διευκρινίσει ότι, εφόσον προκύπτει ότι οι εκτιμήσεις εθνικού δικαστηρίου δεν είναι σύμφωνες προς το δίκαιο της Ένωσης, το δίκαιο αυτό ορίζει ότι ένα διαφορετικό εθνικό δικαστήριο, το οποίο, σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο, δεσμεύεται απολύτως από την εκ μέρους του πρώτου ως άνω δικαστηρίου ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης, οφείλει αυτεπαγγέλτως να μην εφαρμόσει τον κανόνα εσωτερικού δικαίου που του επιβάλλει να συμμορφωθεί προς την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης την οποία δέχθηκε το πρώτο ως άνω δικαστήριο, και ότι τούτο συμβαίνει ιδίως όταν εθνικό δικαστήριο, λόγω ενός τέτοιου κανόνα εσωτερικού δικαίου που το δεσμεύει, εμποδίζεται να λάβει δεόντως υπόψη, κατά την εκδίκαση εκκρεμών ενώπιόν του υποθέσεων, το γεγονός ότι από απόφαση του Δικαστηρίου απορρέει ότι μια διάταξη του εθνικού δικαίου πρέπει να λογίζεται ως αντίθετη προς το δίκαιο της Ένωσης, καθώς και να διασφαλίσει δεόντως την υπεροχή του δικαίου αυτού, λαμβάνοντας κάθε αναγκαίο προς τούτο μέτρο (διάταξη της 7ης Ιουνίου 2018, *Filippi κ.λπ.*, C-589/16, EU:C:2018:417, σκέψεις 35 και 36 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

- 203 Λαμβανομένης υπόψη της νομολογίας που μνημονεύεται στις σκέψεις 200 έως 202 της παρούσας διατάξεως, δεν μπορεί, εκ πρώτης όψεως, να αποκλειστεί ούτε το ενδεχόμενο οι εθνικές διατάξεις τις οποίες αφορά η δεύτερη αιτίαση της κύριας προσφυγής να αντιβαίνουν στις υποχρεώσεις που υπέχει το εν λόγω κράτος μέλος από την αρχή της υπεροχής η οποία απορρέει από τις συνδυασμένες διατάξεις του άρθρου 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ και του άρθρου 47 του Χάρτη.
- 204 Ως εκ τούτου, χωρίς να κρίνεται στο παρόν στάδιο το βάσιμο των επιχειρημάτων που προβάλλουν οι διάδικοι στο πλαίσιο της δεύτερης αιτιάσεως της κύριας προσφυγής, κάτι που εμπίπτει στην αποκλειστική αρμοδιότητα του δικαστή της κύριας προσφυγής, διαπιστώνεται ότι, λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων που παρέθεσε η Επιτροπή και της νομολογίας που μνημονεύθηκε στις σκέψεις 163 έως 168 και 200 έως 202 της παρούσας διατάξεως, τα επιχειρήματα που προβάλλει το θεσμικό αυτό όργανο στο πλαίσιο της υπό κρίση αιτιάσεως δεν στερούνται, εκ πρώτης όψεως, σοβαρού ερείσματος, κατά την έννοια της μνημονευόμενης στη σκέψη 79 της ίδιας διατάξεως νομολογίας.
- 205 Κατά συνέπεια, διαπιστώνεται ότι η προϋπόθεση περί *fumus boni juris* πληρούται όσον αφορά τη λήψη των προσωρινών μέτρων που μνημονεύονται στη σκέψη 38, πρώτη περίπτωση, στοιχείο ε', της παρούσας διατάξεως, χωρίς να απαιτείται να εκτιμηθεί, εκ πρώτης όψεως, το βάσιμο του επιχειρήματος ότι οι εθνικές διατάξεις τις οποίες αφορά η δεύτερη αιτίαση της κύριας προσφυγής αντιβαίνουν στο άρθρο 267 ΣΛΕΕ, όπως προκύπτει από τη νομολογία που μνημονεύεται στη σκέψη 79 της παρούσας διατάξεως.

– *Επί του επείγοντος χαρακτήρα*

- 206 Κατά τη νομολογία που μνημονεύεται στη σκέψη 116 της παρούσας διατάξεως, το Δικαστήριο πρέπει, προς εκτίμηση του επείγοντος χαρακτήρα, να εξετάσει αν οι εθνικές διατάξεις τις οποίες αφορά η δεύτερη αιτίαση της κύριας προσφυγής, καθόσον αναθέτουν στο τμήμα εκτάκτου ελέγχου και δημοσίων υποθέσεων αποκλειστική αρμοδιότητα να αποφαινεται επί ζητημάτων σχετικών με την ανεξαρτησία δικαστή ή δικαστηρίου και, κατά συνέπεια, εμποδίζουν τους δικαστές του *Sąd Najwyższy* (Ανωτάτου Δικαστηρίου), των τακτικών δικαστηρίων και των διοικητικών δικαστηρίων να ελέγχουν την εκ μέρους δικαστή ή δικαστηρίου τήρηση της απαιτήσεως περί ανεξαρτησίας των δικαστών, ενδέχεται να αντιβαίνουν στις υποχρεώσεις που υπέχει η Δημοκρατία της Πολωνίας από το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ, ερμηνευόμενο σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη, να διασφαλίζει ότι τα δικαστήρια πληρούν τις εγγυήσεις οι οποίες είναι συμφυείς με την αποτελεσματική δικαστική προστασία. Πρέπει επίσης να εξετασθεί αν οι εθνικές διατάξεις αυτές δύνανται να εμποδίζουν τα εθνικά δικαστήρια, οσάκις αυτά επιλαμβάνονται αρμοδίως υποθέσεως, να εφαρμόζουν το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ, ερμηνευόμενο σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη, και να μην εφαρμόζουν τις εθνικές διατάξεις που αντιβαίνουν στις διατάξεις αυτές του δικαίου της Ένωσης και αν, επομένως, ενδέχεται να παραβιάζουν την αρχή της υπεροχής του δικαίου της Ένωσης.
- 207 Επισημαίνεται ότι το γεγονός ότι, λόγω της εφαρμογής των εθνικών διατάξεων τις οποίες αφορά η δεύτερη αιτίαση της κύριας προσφυγής, τα εθνικά δικαστήρια, πλην του τμήματος εκτάκτου ελέγχου και δημοσίων υποθέσεων, παρακωλύονται, μέχρι την έκδοση της οριστικής αποφάσεως, να εξετάζουν ζητήματα σχετικά με την ανεξαρτησία δικαστή ή δικαστηρίου και να ελέγχουν, ως εκ τούτου, την εκ μέρους δικαστή ή δικαστηρίου τήρηση των απαιτήσεων που είναι συμφυείς με την αποτελεσματική δικαστική προστασία, μπορεί να θέσει σε κίνδυνο, κατά το χρονικό αυτό διάστημα, την ανεξαρτησία των πολωνικών δικαστηρίων και, κατά συνέπεια, σύμφωνα με τη

- νομολογία που μνημονεύεται στη σκέψη 124 της παρούσας διατάξεως, να προκαλέσει σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία ως προς την έννομη τάξη της Ένωσης και, ως εκ τούτου, ως προς τα δικαιώματα που παρέχονται στους ιδιώτες βάσει του δικαίου της Ένωσης, καθώς και ως προς τις αξίες, κατά το άρθρο 2 ΣΕΕ, στις οποίες βασίζεται η Ένωση, ιδίως δε εκείνη του κράτους δικαίου.
- 208 Επιπλέον, τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του νομικού πλαισίου στο οποίο εντάσσονται οι επίμαχες διατάξεις, όπως αυτό εκτέθηκε στις σκέψεις 181 και 182 της παρούσας διατάξεως, καθιστούν ακόμη πιθανότερο τον κίνδυνο επελεύσεως τέτοιας σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας.
- 209 Η Δημοκρατία της Πολωνίας αμφισβητεί ότι υφίσταται κίνδυνος επελεύσεως τέτοιας ζημίας, δεδομένου ότι, μέχρι την έκδοση της οριστικής αποφάσεως, οι αιτιάσεις που αφορούν την ανεξαρτησία δικαστή ή δικαστηρίου θα εξετάζονται από το τμήμα εκτάκτου ελέγχου και δημοσίων υποθέσεων, του οποίου η ανεξαρτησία δεν εγείρει καμία αμφιβολία.
- 210 Ωστόσο, πρέπει να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι, αφενός, όπως και το πειθαρχικό τμήμα, το τμήμα εκτάκτου ελέγχου και δημοσίων υποθέσεων συστάθηκε βάσει του νόμου περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου και ότι, όπως προκύπτει από τις παρατηρήσεις της Δημοκρατίας της Πολωνίας, τα μέλη του τμήματος αυτού διορίζονται κατά το πέρας διαδικασίας στο πλαίσιο της οποίας παρεμβαίνει, όπως και στην περίπτωση των μελών του πειθαρχικού τμήματος, το KRS. Λαμβανομένων, όμως, υπόψη των ερμηνευτικών στοιχείων που παρατίθενται στην απόφαση Α. Κ., δεν μπορεί να υποστηριχθεί, όπως διατείνεται το εν λόγω κράτος μέλος, ότι η ανεξαρτησία του τμήματος εκτάκτου ελέγχου και δημοσίων υποθέσεων δεν εγείρει καμία αμφιβολία.
- 211 Αφετέρου, πρέπει να επισημανθεί ότι, κατά το άρθρο 26 παράγραφος 3, του τροποποιηθέντος νόμου περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου, τα αιτήματα που αφορούν τη διαπίστωση ή την εκτίμηση της νομιμότητας του διορισμού δικαστή ή τη νομιμοποίησή για την άσκηση δικαιοδοτικών καθηκόντων δεν εξετάζονται από το τμήμα εκτάκτου ελέγχου και δημοσίων υποθέσεων.
- 212 Ως εκ τούτου, η εφαρμογή των εθνικών διατάξεων τις οποίες αφορά η δεύτερη αιτίαση της κύριας προσφυγής θα συνεπαγόταν ότι, μέχρι την έκδοση της οριστικής αποφάσεως, κανένα εθνικό δικαστήριο δεν θα μπορεί να εξετάζει τα ζητήματα αυτά, ενδεχόμενο το οποίο, όπως διαπιστώθηκε κατά την εξέταση των προσωρινών μέτρων που μνημονεύονται στη σκέψη 38, πρώτη περίπτωση, στοιχείο δ', της παρούσας διατάξεως, δύναται να προκαλέσει σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία ως προς την έννομη τάξη της Ένωσης και ως προς τα δικαιώματα πραγματικής προσφυγής των πολιτών.
- 213 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η συνδρομή της προϋποθέσεως περί επείγοντος χαρακτήρα έχει αποδειχθεί όσον αφορά τη λήψη των προσωρινών μέτρων που μνημονεύονται στη σκέψη 38, πρώτη περίπτωση, στοιχείο ε', της παρούσας διατάξεως.
- *Επί της σταθμίσεως των συμφερόντων*
- 214 Η Επιτροπή παρατηρεί ότι, εάν το Δικαστήριο δεχθεί τη δεύτερη αιτίαση της κύριας προσφυγής, έχοντας προηγουμένως απορρίψει το αίτημα λήψεως των προσωρινών μέτρων που μνημονεύονται στη σκέψη 38, πρώτη περίπτωση, στοιχείο ε', της παρούσας διατάξεως, τότε θα προκληθεί σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία ως προς την έννομη τάξη της Ένωσης και τα δικαιώματα που παρέχονται στους ιδιώτες βάσει του δικαίου της Ένωσης, ενώ, εάν το Δικαστήριο διατάξει τη λήψη του εν λόγω μέτρου και εν συνεχεία απορρίψει την αιτίαση αυτή, η μοναδική

συνέπεια θα συνίσταται στην προσωρινή αναστολή της εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 26, παράγραφοι 2 και 4 έως 6, καθώς και του άρθρου 82, παράγραφοι 2 έως 5, του τροποποιηθέντος νόμου περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου.

- 215 Η Δημοκρατία της Πολωνίας υποστηρίζει ότι, αφενός, η αναστολή εφαρμογής των εθνικών διατάξεων τις οποίες αφορά η δεύτερη αιτίαση της κύριας προσφυγής δεν συνεπάγεται ότι τα εθνικά δικαστήρια δύνανται να εξετάζουν τα ζητήματα τα οποία, βάσει των διατάξεων αυτών, εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του τμήματος εκτάκτου ελέγχου και δημοσίων υποθέσεων, οπότε η συγκεκριμένη αναστολή δεν μπορεί να συμβάλει στην επίτευξη του σκοπού που επιδιώκεται με αυτή. Αφετέρου, η εν λόγω αναστολή θα παραβίαζε το δικαίωμα σε δικαστήριο που έχει προηγουμένως συσταθεί νομίμως και την αρχή της ασφάλειας δικαίου, δεδομένου ότι καμία εθνική διάταξη δεν διέπει την καθ' ύλην αρμοδιότητα επί των νομικών ζητημάτων τα οποία, βάσει των εν λόγω διατάξεων, εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του τμήματος εκτάκτου ελέγχου και δημοσίων υποθέσεων.
- 216 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι η εκτέλεση προσωρινού μέτρου που έχει ως σκοπό την αναστολή της εφαρμογής εθνικής διατάξεως συνεπάγεται την υποχρέωση του οικείου κράτους μέλους να διασφαλίσει την επαναφορά του δικαίου που ίσχυε πριν τεθεί σε ισχύ η διάταξη αυτή, οπότε το συγκεκριμένο κράτος μέλος υποχρεούται, επομένως, εν αναμονή της οριστικής αποφάσεως, να εφαρμόζει τις διατάξεις που καταργήθηκαν, αντικαταστάθηκαν ή τροποποιήθηκαν με εκείνη της οποίας πρέπει να ανασταλεί η εφαρμογή (πρβλ. διάταξη της 17ης Δεκεμβρίου 2018, Επιτροπή κατά Πολωνίας, C-619/18 R, EU:C:2018:1021, σκέψεις 95 και 107).
- 217 Επομένως, η προσβολή του δικαιώματος σε δικαστήριο που έχει προηγουμένως συσταθεί νομίμως και η παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου η οποία, κατά τη Δημοκρατία της Πολωνίας, θα οφειλόταν στην αναστολή, μέχρι την έκδοση της οριστικής αποφάσεως, της εφαρμογής των εθνικών διατάξεων τις οποίες αφορά η δεύτερη αιτίαση της κύριας προσφυγής δεν μπορεί να αποδειχθεί.
- 218 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η στάθμιση των εμπλεκόμενων συμφερόντων συνηγορεί υπέρ της λήψεως των προσωρινών μέτρων που μνημονεύονται στη σκέψη 38, πρώτη περίπτωση, στοιχείο ε', της παρούσας διατάξεως.

Επί των προσωρινών μέτρων που μνημονεύονται στη σκέψη 38, πρώτη περίπτωση, στοιχείο γ', της παρούσας διατάξεως

– *Επί του *fumus boni juris**

- 219 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η τρίτη αιτίαση της κύριας προσφυγής, η οποία αφορά τις εθνικές διατάξεις που αποτελούν το αντικείμενο των προσωρινών μέτρων που μνημονεύονται στη σκέψη 38, πρώτη περίπτωση, στοιχείο γ', της παρούσας διατάξεως, δεν στερείται, εκ πρώτης όψεως, σοβαρού ερείσματος, δεδομένου ότι με τη συγκεκριμένη αιτίαση υποστηρίζεται, ειδικότερα, ότι η Δημοκρατία της Πολωνίας, θεσπίζοντας και διατηρώντας σε ισχύ το άρθρο 107, παράγραφος 1, σημεία 2 και 3, του τροποποιηθέντος νόμου περί των τακτικών δικαστηρίων και το άρθρο 72, παράγραφος 1, σημεία 1 έως 3, του τροποποιηθέντος νόμου περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου, βάσει των οποίων μπορεί να χαρακτηριστεί ως πειθαρχικό παράπτωμα η εξέταση της τηρήσεως των απαιτήσεων της Ένωσης περί ανεξάρτητου και αμερόληπτου δικαστηρίου που έχει προηγουμένως συσταθεί νομίμως, παρέβη την υποχρέωση να διασφαλίζει την ανεξαρτησία

- της δικαστικής εξουσίας και το δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας την οποία υπέχει από το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη, καθώς και από το άρθρο 267 ΣΛΕΕ.
- 220 Κατά πρώτον, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι τα συστατικά στοιχεία των πειθαρχικών παραπτώματων που διαλαμβάνονται στο άρθρο 107, παράγραφος 1, σημεία 2 και 3, του τροποποιηθέντος νόμου περί των τακτικών δικαστηρίων και στο άρθρο 72 παράγραφος 1, σημεία 2 και 3, του τροποποιηθέντος νόμου περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου, συγκεκριμένα δε «πράξε[ις] ή παραλείψε[ις] δυνάμεν[ε]ς να παρακωλύσουν ή να θέσουν σε σοβαρό κίνδυνο τη λειτουργία δικαστικής αρχής» ή «πράξε[ις] που θέτουν υπό αμφισβήτηση την ύπαρξη σχέσεως εργασίας δικαστή [ή] το κύρος του διορισμού δικαστή», είναι τόσο ασαφή ώστε τα παραπτώματα αυτά μπορούν να περιλαμβάνουν την περίπτωση κατά την οποία δικαστής ελέγχει την εκ μέρους δικαστηρίου τήρηση των απαιτήσεων περί ανεξαρτησίας των δικαστών, κατά την έννοια του άρθρου 19, παράγραφος 1, ΣΕΕ, ερμηνευόμενου σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη. Ειδικότερα, η εκ μέρους δικαστή διαπίστωση ότι ο δικαστικός σχηματισμός στον οποίο μετέχει ή άλλος δικαστικός σχηματισμός δεν πληροί την απαίτηση περί ανεξάρτητου και αμερόληπτου δικαστηρίου το οποίο έχει προηγουμένως συσταθεί νομίμως, κατά την έννοια των διατάξεων αυτών του δικαίου της Ένωσης, λόγω πλημμέλειας κατά τον διορισμό δικαστή που μετέχει στον εν λόγω δικαστικό σχηματισμό, μπορεί να χαρακτηριστεί ως «πράξη που θέτει υπό αμφισβήτηση την ύπαρξη σχέσεως εργασίας δικαστή ή το κύρος του διορισμού δικαστή». Τούτο καταδεικνύεται από το ότι, στις 5 Αυγούστου 2020, κινήθηκε πειθαρχική διαδικασία, για τον συγκεκριμένο λόγο, κατά δικαστή του Sąd Apelacyjny Szczecin (εφετείου Στεττίνου, Πολωνία), κατ' εφαρμογήν του άρθρου 107, παράγραφος 1, σημείο 3, του τροποποιηθέντος νόμου περί των τακτικών δικαστηρίων.
- 221 Επομένως, στηριζόμενη, μεταξύ άλλων, στις νομικές αρχές που διατυπώθηκαν στη σκέψη 32 της αποφάσεως της 27ης Φεβρουαρίου 2018, *Associação Sindical dos Juizes Portugueses* (C-64/16, EU:C:2018:117), και στις σκέψεις 55, 57, 70 και 71 της αποφάσεως της 26ης Μαρτίου 2020, *Επανεξέταση Simpson κατά Συμβουλίου και ΗG κατά Επιτροπής* (C-542/18 RX-II και C-543/18 RX-II, EU:C:2020:232), η Επιτροπή υποστηρίζει ότι οι εθνικές διατάξεις κατά των οποίων βάλλει με την τρίτη αιτίαση της κύριας προσφυγής αντιβαίνουν στο άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη.
- 222 Εξάλλου, κατά την Επιτροπή, τα πειθαρχικά αδικήματα που διαλαμβάνονται στις διατάξεις αυτές συνδέονται με το περιεχόμενο των δικαστικών αποφάσεων, κάτι που αντιβαίνει στη σκέψη 67 της αποφάσεως της 25ης Ιουλίου 2018, *Minister for Justice and Equality* (Ελλείψεις του δικαστικού συστήματος) (C-216/18 PPU, EU:C:2018:586).
- 223 Κατά δεύτερον, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το πειθαρχικό έγκλημα του άρθρου 72, παράγραφος 1, σημείο 1, του τροποποιηθέντος νόμου περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου στηρίζεται σε ασαφή έννοια, ήτοι την «πρόδηλη και κατάφωρη παράβαση των κανόνων δικαίου», η οποία μπορεί να αφορά τόσο το περιεχόμενο των δικαστικών αποφάσεων όσο και την παράβαση εθνικών διατάξεων που απαγορεύουν τον δικαστικό έλεγχο της εκ μέρους δικαστηρίου τήρησης των απαιτήσεων που αφορούν την ανεξαρτησία των δικαστών, κατά την έννοια του δικαίου της Ένωσης.
- 224 Η Δημοκρατία της Πολωνίας ισχυρίζεται ότι η πειθαρχική ευθύνη που βαρύνει τους δικαστές κατ' εφαρμογήν του άρθρου 107, παράγραφος 1, σημεία 2 και 3, του τροποποιηθέντος νόμου περί των τακτικών δικαστηρίων και του άρθρου 72 παράγραφος 1, σημεία 1 έως 3, του τροποποιηθέντος

νόμου περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου δεν καταλαμβάνει την ευθύνη λόγω του περιεχομένου των δικαστικών αποφάσεων, οπότε δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι αποτελεί στοιχείο ασκήσεως πίεσεως στους δικαστές ή επεμβάσεως στην άσκηση των δικαιοδοτικών καθηκόντων τους.

- 225 Ειδικότερα, όσον αφορά, κατά πρώτον, το παράπτωμα να καθίσταται ουσιωδώς δυσχερέστερη, ενδεχομένως δε και αδύνατη, η απονομή της δικαιοσύνης, το οποίο διαλαμβάνεται στο άρθρο 107, παράγραφος 1, σημείο 2, του τροποποιηθέντος νόμου περί των τακτικών δικαστηρίων και στο άρθρο 72, παράγραφος 1, σημείο 2, του τροποποιηθέντος νόμου περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου, η Δημοκρατία της Πολωνίας αμφισβητεί ότι η εκ μέρους δικαστηρίου εκπλήρωση των υποχρεώσεων που εκτίθενται στην απόφαση Α. Κ. μπορεί να χαρακτηριστεί ως τέτοια παράβαση, δεδομένου ότι, αφενός, είναι προφανές ότι μια απόφαση του Δικαστηρίου δεν μπορεί να περιλαμβάνει διατάξεις των οποίων η εκτέλεση καθιστά δυσχερέστερη την απονομή της δικαιοσύνης και, αφετέρου, η συγκεκριμένη απόφαση δεν απειλεί, λόγω του περιεχομένου της, τη λειτουργία του δικαστικού συστήματος. Εξάλλου, η Δημοκρατία της Πολωνίας επισημαίνει ότι ένα τέτοιο παράπτωμα έχει ιδιαίτερη σημασία στο πλαίσιο των εθνικών εννόμων τάξεων και προβλέπεται από κανόνες συνταγματικής ισχύος άλλων κρατών μελών σχετικά με τη δικαστική εξουσία. Ειδικότερα, οι διατάξεις κατά των οποίων βάλλει η Επιτροπή έχουν ως πρότυπο το γαλλικό δίκαιο, στοιχείο το οποίο δεν αμφισβήτησε η Επιτροπή.
- 226 Όσον αφορά, κατά δεύτερον, το παράπτωμα που συνίσταται στην αμφισβήτηση της υπάρξεως σχέσεως εργασίας δικαστή και του κύρους του διορισμού δικαστή, το οποίο διαλαμβάνεται στο άρθρο 107, παράγραφος 1, σημείο 3, του τροποποιηθέντος νόμου περί των τακτικών δικαστηρίων και στο άρθρο 72 παράγραφος 1, σημείο 3, του τροποποιηθέντος νόμου περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου, η Δημοκρατία της Πολωνίας προβάλλει εκ νέου τα επιχειρήματα που εκτέθηκαν στις σκέψεις 158 και 159 της παρούσας διατάξεως, στο πλαίσιο της εξετάσεως των προσωρινών μέτρων που μνημονεύονται στη σκέψη 38, πρώτη περίπτωση, στοιχείο δ', της διατάξεως αυτής. Ειδικότερα, η Δημοκρατία της Πολωνίας, η οποία δεν αμφισβητεί τους ισχυρισμούς της Επιτροπής περί πειθαρχικής διαδικασίας κατά δικαστή του Sąd Apelacyjny w Szczecinie (εφετείου Στεττίνου, Πολωνία), επισημαίνει εντούτοις ότι η απαγόρευση της δυνατότητας εκτιμήσεως της νομιμότητας του διορισμού δικαστή συνιστά, υπό το πρίσμα του συνταγματικού προτύπου διορισμού των δικαστών στην Πολωνία, διευκρίνιση του περιεχομένου του κανόνα δικαίου βάσει του οποίου ορίζεται το πειθαρχικό παράπτωμα, είναι δε απολύτως δικαιολογημένη και σκόπιμη.
- 227 Όσον αφορά, τέλος, κατά τρίτον, το παράπτωμα που συνίσταται σε πρόδηλη και κατάφωρη παράβαση των κανόνων δικαίου, το οποίο διαλαμβάνεται στο άρθρο 72 παράγραφος 1, σημείο 1, του τροποποιηθέντος νόμου περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου, η Δημοκρατία της Πολωνίας υποστηρίζει ότι το παράπτωμα αυτό ουδόλως μπορεί να εξομοιωθεί με πειθαρχική ευθύνη λόγω του περιεχομένου δικαστικής αποφάσεως ή λόγω συνήθους πλάνης στην οποία μπορεί να υποπέσει δικαστής αποφαινόμενος επί υποθέσεως. Όπως καταδεικνύει η νομολογία του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου), το παράπτωμα αυτό αφορά εξαιρετικού χαρακτήρα περιπτώσεις παραβάσεως κανόνων δικαίου, συγκεκριμένα δε περιπτώσεις κατά τις οποίες η παράβαση είναι πρόδηλη και κατάφωρη, δικαιολογεί δε την καταδίκη του αυτουργού τους.
- 228 Προκειμένου να εξακριβωθεί αν πληρούνται η προϋπόθεση περί *fumus boni juris* όσον αφορά τη λήψη των προσωρινών μέτρων που μνημονεύονται στη σκέψη 38, πρώτη περίπτωση, στοιχείο γ', της παρούσας διατάξεως, πρέπει, πρώτον, να υπομνησθεί ότι, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 171 και 199 της παρούσας διατάξεως, εθνικές διατάξεις που έχουν ως αποτέλεσμα να εμποδίζουν τα εθνικά δικαστήρια τα οποία καλούνται να ερμηνεύουν και να εφαρμόζουν το δίκαιο της Ένωσης να ελέγχουν την εκ μέρους δικαστή ή δικαστηρίου τήρηση των απαιτήσεων που είναι

- συμφυείς με την αποτελεσματική δικαστική προστασία και, ιδίως, με τη νομιμότητα της διαδικασίας διορισμού δικαστή ή ορισμού δικαστηρίου αντιβαίνουν, εκ πρώτης όψεως, στο άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ, ερμηνευόμενο σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη.
- 229 Επομένως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι και εθνικές διατάξεις, από τις οποίες προκύπτει ότι δύνανται να κινηθούν πειθαρχικές διαδικασίες εις βάρος εθνικών δικαστών που προέβησαν σε τέτοιο έλεγχο, αντιβαίνουν, εκ πρώτης όψεως, στο άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ και στο άρθρο 47 του Χάρτη.
- 230 Κατά δεύτερον, υπενθυμίζεται ότι, όπως προκύπτει από τη νομολογία που μνημονεύεται στη σκέψη 87 της παρούσας διατάξεως, η απαίτηση περί ανεξαρτησίας και αμεροληψίας η οποία απορρέει, ιδίως, από το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ επιτάσσει την αποτροπή κάθε κινδύνου χρήσεως του πειθαρχικού καθεστώτος κατά των ασκούντων δικαιοδοτικά καθήκοντα ως συστήματος πολιτικού ελέγχου του περιεχομένου των δικαστικών αποφάσεων.
- 231 Προς τούτο, είναι απαραίτητο, μεταξύ άλλων, να προβλέπονται κανόνες που να ορίζουν με σαφήνεια και ακρίβεια ποιες συμπεριφορές μπορούν να στοιχειοθετήσουν την πειθαρχική ευθύνη των δικαστών, προκειμένου να διασφαλίζεται η ανεξαρτησία η οποία είναι συμφυής με το λειτούργημά τους και να μην εκτίθενται στον κίνδυνο στοιχειοθέτησεως της πειθαρχικής ευθύνης τους αποκλειστικώς και μόνο λόγω της αποφάσεως που εξέδωσαν (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 18ης Μαΐου 2021, *Asociația «Forumul Judecătorilor Din România» κ.λπ.*, C-83/19, C-127/19, C-195/19, C-291/19, C-355/19 και C-397/19, EU:C:2021:393, σκέψη 234).
- 232 Εν προκειμένω, προκύπτει ευθύς εξ αρχής ότι, όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, το γράμμα του άρθρου 107, παράγραφος 1, σημεία 2 και 3, του τροποποιηθέντος νόμου περί των τακτικών δικαστηρίων και του άρθρου 72, παράγραφος 1, σημεία 2 και 3, του τροποποιηθέντος νόμου περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου, είναι σε τέτοιο βαθμό αόριστο και ασαφές ώστε να μην μπορεί, εκ πρώτης όψεως, να αποκλεισθεί το ενδεχόμενο στοιχειοθέτησεως της πειθαρχικής ευθύνης δικαστή απλώς και μόνον επειδή αυτός ήλεγξε την εκ μέρους δικαστή ή δικαστικού σχηματισμού τήρηση των απαιτήσεων περί ανεξαρτησίας των δικαστών και, ιδίως, διαπίστωσε την έλλειψη νομιμότητας της διαδικασίας διορισμού δικαστή.
- 233 Το αυτό ισχύει και όσον αφορά το άρθρο 72, παράγραφος 1, σημείο 1, του τροποποιηθέντος νόμου περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Πράγματι, λόγω του αόριστου και ασαφούς χαρακτήρα της φράσεως «πρόδηλη και κατάφωρη παράβαση των κανόνων δικαίου», δεν μπορεί, εκ πρώτης όψεως, να αποκλεισθεί το ενδεχόμενο στοιχειοθέτησεως της ευθύνης δικαστή λόγω του προβαλλομένου «πεπλανημένου» περιεχομένου των αποφάσεων του ή λόγω της εκ μέρους του μη τήρησης των εθνικών διατάξεων που εμποδίζουν τα εθνικά δικαστήρια να ελέγχουν την εκ μέρους δικαστή ή δικαστικού σχηματισμού τήρηση των απαιτήσεων περί ανεξαρτησίας των δικαστών.
- 234 Επομένως, λαμβανομένου υπόψη του γράμματος των εθνικών διατάξεων τις οποίες αφορά η τρίτη αιτίαση της κύριας προσφυγής, δεν μπορεί, εκ πρώτης όψεως, να αποκλεισθεί το ενδεχόμενο οι διατάξεις αυτές όχι απλώς να εμποδίζουν τα εθνικά δικαστήρια να ελέγχουν την εκ μέρους δικαστή ή δικαστηρίου τήρηση των απαιτήσεων που είναι συμφυείς με την αποτελεσματική δικαστική προστασία, αλλά να καθιστούν επίσης δυνατή τη χρήση του πειθαρχικού καθεστώτος ως συστήματος πολιτικού ελέγχου του περιεχομένου των δικαστικών αποφάσεων και, ως εκ τούτου, να αντιβαίνουν στο άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ, ερμηνευόμενο σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη.

- 235 Η εκτίμηση αυτή ισχύει κατά μείζονα λόγο όσον αφορά το άρθρο 107, παράγραφος 1, σημείο 3, του τροποποιηθέντος νόμου περί των τακτικών δικαστηρίων και το άρθρο 72, παράγραφος 1, σημείο 3, του τροποποιηθέντος νόμου περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου, δεδομένου ότι, όπως προκύπτει από τα επιχειρήματα των διαδίκων τα οποία εκτίθεται στις σκέψεις 220 και 226 της παρούσας διατάξεως, η διαπίστωση περί παρατυπίας όσον αφορά τον διορισμό δικαστή θα μπορούσε να συνιστά το διαλαμβανόμενο στις συγκεκριμένες διατάξεις παράπτωμα.
- 236 Εξάλλου, το γεγονός ότι οι αποφάσεις που εκδίδονται στο πλαίσιο των πειθαρχικών διαδικασιών κατά δικαστών ελέγχονται από όργανο, συγκεκριμένα δε από το πειθαρχικό τμήμα, του οποίου η έλλειψη ανεξαρτησίας δεν μπορεί, εκ πρώτης όψεως, να αποκλεισθεί, όπως διαπιστώθηκε στη σκέψη 97 της παρούσας διατάξεως, τείνει να ενισχύσει την εκτίμηση που εκτέθηκε στη σκέψη 234 της παρούσας διατάξεως. Το αυτό ισχύει και ως προς το, προβληθέν από την Επιτροπή, γεγονός ότι ο τροποποιητικός νόμος, βάσει του οποίου προβλέφθηκαν τα πειθαρχικά παραπτώματα των επίμαχων εθνικών διατάξεων, θεσπίστηκε ένα μήνα αφότου το Δικαστήριο εξέδωσε την απόφαση Α. Κ. και παρέσχε στο αιτούν δικαστήριο τα στοιχεία εκτιμήσεως όσον αφορά την ανεξαρτησία του εν λόγω τμήματος, στοιχεία βάσει των οποίων τα εθνικά δικαστήρια είχαν τη δυνατότητα να εκτιμήσουν την ανεξαρτησία του αρμόδιου δικαστή ή δικαστηρίου για την έκδοση των αποφάσεων επί των υποθέσεων των οποίων είχαν επιληφθεί.
- 237 Επιπλέον, όσον αφορά την νομολογία του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου), την οποία επικαλέστηκε η Δημοκρατία της Πολωνίας, σχετικά με τα συστατικά στοιχεία της έννοιας της «πρόδηλης και κατάφωρης παραβάσεως των κανόνων δικαίου», κατά το άρθρο 72, παράγραφος 1, του τροποποιηθέντος νόμου περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου, αρκεί η διαπίστωση ότι η συγκεκριμένη νομολογία είναι προγενέστερη της συστάσεως, το 2017, του πειθαρχικού τμήματος και, κατά μείζονα λόγο, της διά του τροποποιητικού νόμου θεσπίσεως, το 2019, των εθνικών διατάξεων τις οποίες αφορούν ιδίως οι δύο πρώτες αιτιάσεις της κύριας προσφυγής. Κατά συνέπεια, η νομολογία αυτή δεν δύναται να κλονίσει την εκτίμηση που παρατίθεται στη σκέψη 234 της παρούσας διατάξεως.
- 238 Τέλος, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 111 της παρούσας διατάξεως, η Δημοκρατία της Πολωνίας δεν δύναται να επικαλεστεί βασίμως την προβαλλόμενη ύπαρξη, εντός άλλων κρατών μελών, κανόνων παρεμφερών των διατάξεων αυτών προκειμένου να αποδείξει ότι δεν πληρούται εν προκειμένω η προϋπόθεση περί *fumus boni juris*.
- 239 Ως εκ τούτου, χωρίς να κρίνεται στο παρόν στάδιο το βάσιμο των επιχειρημάτων που προβάλλουν οι διάδικοι στο πλαίσιο της τρίτης αιτιάσεως της κύριας προσφυγής, κάτι που εμπίπτει στην αποκλειστική αρμοδιότητα του δικαστή της κύριας προσφυγής, διαπιστώνεται ότι, λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων που παρέθεσε η Επιτροπή και της νομολογίας που μνημονεύθηκε στις σκέψεις 163 έως 168, καθώς και 230 και 231 της παρούσας διατάξεως, τα επιχειρήματα που προβάλλει το θεσμικό αυτό όργανο στο πλαίσιο της υπό κρίση αιτιάσεως δεν στερούνται, εκ πρώτης όψεως, σοβαρού ερείσματος, κατά την έννοια της μνημονευόμενης στη σκέψη 79 της παρούσας διατάξεως νομολογίας.
- 240 Κατά συνέπεια, διαπιστώνεται ότι η προϋπόθεση περί *fumus boni juris* πληρούται όσον αφορά τη λήψη των προσωρινών μέτρων που διαλαμβάνονται στη σκέψη 38, πρώτη περίπτωση, στοιχείο γ', της παρούσας διατάξεως.

– Επί του επείγοντος χαρακτήρα

- 241 Κατά τη νομολογία που μνημονεύεται στη σκέψη 116 της παρούσας διατάξεως, το Δικαστήριο πρέπει, προς εκτίμηση του επείγοντος χαρακτήρα, να εξετάσει αν οι εθνικές διατάξεις τις οποίες αφορά η τρίτη αιτίαση της κύριας προσφυγής δύναται, αφενός, να εμποδίζουν τα εθνικά δικαστήρια να ελέγχουν την εκ μέρους δικαστή ή δικαστηρίου τήρηση των απαιτήσεων που είναι συμφυείς με την αποτελεσματική δικαστική προστασία και, αφετέρου, να καθιστούν δυνατή τη χρήση του πειθαρχικού καθεστώτος ως συστήματος πολιτικού ελέγχου του περιεχομένου των δικαστικών αποφάσεων, αντιβαίνοντας, επομένως, στο άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ, ερμηνευόμενο σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη.
- 242 Όπως υποστήριξε η Επιτροπή, το γεγονός ότι, λόγω της εφαρμογής των εθνικών διατάξεων τις οποίες αφορά η τρίτη αιτίαση της κύριας προσφυγής, αφενός, τα εθνικά δικαστήρια ενδέχεται να αδυνατούν, μέχρι την έκδοση της οριστικής απόφασεως, να ελέγχουν την εκ μέρους δικαστή ή δικαστηρίου τήρηση των απαιτήσεων που είναι συμφυείς με την αποτελεσματική δικαστική προστασία και, αφετέρου, το πειθαρχικό καθεστώς μπορεί, μέχρι την έκδοση της απόφασεως αυτής, να χρησιμοποιηθεί ως σύστημα πολιτικού ελέγχου του περιεχομένου των δικαστικών αποφάσεων δύναται να θέσει σε κίνδυνο, κατά το ίδιο χρονικό διάστημα, την ανεξαρτησία των πολωνικών δικαστηρίων και, κατά συνέπεια, κατά τη νομολογία που μνημονεύεται στη σκέψη 124 της παρούσας διατάξεως, να προκαλέσει σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία ως προς την έννομη τάξη της Ένωσης και, ως εκ τούτου, ως προς τα δικαιώματα που παρέχονται βάσει του δικαίου της Ένωσης στους ιδιώτες, καθώς και ως προς τις αξίες, κατά το άρθρο 2 ΣΕΕ, στις οποίες βασίζεται η Ένωση, ιδίως δε εκείνη του κράτους δικαίου.
- 243 Η Δημοκρατία της Πολωνίας αμφισβητεί την ύπαρξη επείγοντος, προβάλλοντας την αναστολή, κατόπιν της εκδόσεως της διατάξεως της 8ης Απριλίου 2020, Επιτροπή κατά Πολωνίας (C-791/19 R, EU:C:2020:277), των δραστηριοτήτων του πειθαρχικού τμήματος όσον αφορά τις πειθαρχικές υποθέσεις που αφορούν δικαστές. Κατά το εν λόγω κράτος μέλος, λόγω της συγκεκριμένης αναστολής, η οποία διατηρείται σε ισχύ μέχρι την έκδοση της επί της ουσίας απόφασεως στην υπόθεση C-791/19, το πειθαρχικό τμήμα δεν εφαρμόζει, εν γένει, τις διατάξεις κατά των οποίων βάλλει η Επιτροπή, οπότε η αναστολή της εφαρμογής τους δεν έχει επείγοντα χαρακτήρα, καθόσον δεν θα έχει ως αποτέλεσμα την αποτροπή της όποιας ζημίας.
- 244 Συναφώς, μολονότι, βεβαίως, η αναστολή των δραστηριοτήτων του πειθαρχικού τμήματος δύναται να αμβλύνει τον κίνδυνο επελεύσεως σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας οφειλόμενης στην εφαρμογή των επίμαχων εθνικών διατάξεων, δεν καθιστά εντούτοις δυνατή την εξάλειψη του συγκεκριμένου κινδύνου.
- 245 Πράγματι, όπως επισήμανε η Επιτροπή, απλώς και μόνον το ενδεχόμενο κινήσεως πειθαρχικών διαδικασιών κατά των Πολωνών δικαστών επειδή ήλεγξαν την εκ μέρους δικαστή ή δικαστηρίου τήρηση των απαιτήσεων που είναι συμφυείς με την αποτελεσματική δικαστική προστασία δύναται να θίγει την ανεξαρτησία τους, τούτο δε ανεξαρτήτως του δικαιοδοτικού οργάνου ενώπιον του οποίου διεξάγεται η πειθαρχική διαδικασία.
- 246 Εξάλλου, απλώς και μόνον η ύπαρξη εθνικών διατάξεων που καθιστούν δυνατή τη χρήση του πειθαρχικού καθεστώτος ως συστήματος πολιτικού ελέγχου του περιεχομένου των δικαστικών αποφάσεων δύναται να δημιουργήσει στους πολίτες και στα λοιπά κράτη μέλη αμφιβολίες ως προς την ανεξαρτησία των εθνικών δικαστηρίων, ενδεχόμενο που ενέχει τον κίνδυνο προκλήσεως σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας.

- 247 Τέλος, όσον αφορά, μεταξύ άλλων, το άρθρο 72, παράγραφος 1, σημείο 1, του τροποποιηθέντος νόμου περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου, η Δημοκρατία της Πολωνίας υποστηρίζει ότι το αίτημα αναστολής της διατάξεως αυτής υποβλήθηκε εκπρόθεσμα και είναι εντελώς ακατανόητο. Στο πλαίσιο αυτό, το εν λόγω κράτος μέλος υποστηρίζει, αφενός, ότι η Επιτροπή δεν προέβαλε καμία δικαιολογία για την αναστολή της εφαρμογής διατάξεως που συνδέεται με μακρόχρονη συνταγματική παράδοση στην Πολωνία και ότι, αφετέρου, το γεγονός ότι η Επιτροπή, στο πλαίσιο της προσφυγής λόγω παραβάσεως στην υπόθεση C-791/19, αμφισβήτησε αντίστοιχη διάταξη την οποία προβλέπει το άρθρο 107 του νόμου περί των τακτικών δικαστηρίων χωρίς, ωστόσο, να ζητήσει την αναστολή εφαρμογής της, καταδεικνύει ότι το θεσμικό αυτό όργανο θεωρεί ότι δεν υφίσταται στην πράξη κανένας κίνδυνος ζημίας οφειλόμενης στην εφαρμογή του άρθρου 72, παράγραφος 1, σημείο 1, του τροποποιηθέντος νόμου περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου.
- 248 Εντούτοις, αφενός, αντιθέτως προς τους ισχυρισμούς της Δημοκρατίας της Πολωνίας, η Επιτροπή εξέθεσε τους λόγους για τους οποίους θεωρεί ότι η εφαρμογή όλων των διατάξεων τις οποίες αφορά η τρίτη αιτίαση της κύριας προσφυγής πρέπει να ανασταλεί. Αφετέρου, όπως επισημάνθηκε στις σκέψεις 138 και 237 της παρούσας διατάξεως, με τον τροποποιητικό νόμο θεσπίστηκαν διάφορες διατάξεις, όπως αυτές τις οποίες αφορούν οι δύο πρώτες αιτιάσεις της κύριας προσφυγής, δυνάμενες να έχουν επιπτώσεις όσον αφορά το περιεχόμενο του παραπτώματος που διαλαμβάνεται στο άρθρο 72, παράγραφος 1, σημείο 1, του τροποποιηθέντος νόμου περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου και οι οποίες, ως εκ τούτου, συνιστούν νέα στοιχεία, σε σχέση με τα υφιστάμενα πριν από τη θέσπιση του συγκεκριμένου τροποποιητικού νόμου, προκειμένου να εκτιμηθεί η ύπαρξη επείγοντος χαρακτήρα.
- 249 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η προϋπόθεση περί επείγοντος χαρακτήρα πληρούται όσον αφορά τη λήψη των προσωρινών μέτρων που μνημονεύονται στη σκέψη 38, πρώτη περίπτωση, στοιχείο γ', της παρούσας διατάξεως.
- *Επί της σταθμίσεως των συμφερόντων*
- 250 Η Επιτροπή παρατηρεί ότι, εάν το Δικαστήριο δεχθεί την τρίτη αιτίαση της κύριας προσφυγής, έχοντας προηγουμένως απορρίψει το αίτημα λήψεως των προσωρινών μέτρων που μνημονεύονται στη σκέψη 38, πρώτη περίπτωση, στοιχείο γ', της παρούσας διατάξεως, τότε θα προκληθεί σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία ως προς την έννομη τάξη της Ένωσης και τα δικαιώματα που παρέχονται στους ιδιώτες βάσει του δικαίου της Ένωσης, ιδίως δε ως προς το θεμελιώδες δικαίωμά τους πραγματικής προσφυγής ενώπιον ανεξάρτητου και αμερόληπτου δικαστηρίου που έχει προηγουμένως συσταθεί νομίμως.
- 251 Αντιθέτως, εάν το Δικαστήριο διατάξει τη λήψη του εν λόγω μέτρου και εν συνεχεία απορρίψει την αιτίαση αυτή, η μοναδική συνέπεια θα συνίσταται στην προσωρινή αναστολή της εφαρμογής του άρθρου 107, παράγραφος 1, σημεία 2 και 3, του τροποποιηθέντος νόμου περί των τακτικών δικαστηρίων και του άρθρου 72, παράγραφος 1, σημεία 1 έως 3, του τροποποιηθέντος νόμου περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου, καθώς και, εν συνεχεία, στην προσωρινή αδυναμία χαρακτηρισμού ως παραπτώματος, κατ' εφαρμογήν των διατάξεων αυτών, του εκ μέρους δικαστή ελέγχου, στο πλαίσιο της δικαιοδοτικής του δραστηριότητας, της τηρήσεως των εκ του δικαίου της Ένωσης απαιτήσεων περί ανεξαρτησίας και αμεροληψίας δικαστηρίου που έχει προηγουμένως συσταθεί νομίμως, κατά την έννοια των συνδυασμένων διατάξεων του άρθρου 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ και του άρθρου 47 του Χάρτη.

- 252 Η Δημοκρατία της Πολωνίας υποστηρίζει, μεταξύ άλλων, ότι η μη εφαρμογή, μέχρι την έκδοση της οριστικής αποφάσεως, των εθνικών διατάξεων τις οποίες αφορά η τρίτη αιτίαση της κύριας προσφυγής θα έχει ως συνέπεια, καθ' όλο το χρονικό διάστημα αυτό, να επιτρέπονται, αντιθέτως, κολάσιμες συμπεριφορές που θα έπρεπε αδιαμφισβήτητα να στοιχειοθετούν την πειθαρχική ευθύνη των αυτουργών τους. Επομένως, οι δικαστές του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου) θα μπορούσαν, μεταξύ άλλων, να προχρονολογούν δικαστικές πράξεις, να αποκρύπτουν έγγραφα που έχουν σημασία για την επίλυση των υποθέσεων, να απαγγέλλουν ποινές που δεν προβλέπονται από τους νόμους ή να τροποποιούν αποφάσεις υπό όρους που δεν προβλέπονται από τις διαδικασίες, ενδεχομένως δε και να εκδίδουν αποφάσεις που δεν προβλέπονται από τις διαδικασίες αυτές. Ως εκ τούτου, η αναστολή της εφαρμογής των επίμαχων εθνικών διατάξεων θα ζημίωνε τα συμφέροντα της Δημοκρατίας της Πολωνίας.
- 253 Συναφώς, αρκεί, εντούτοις, να υπομνησθεί ότι, όπως προκύπτει από τη σκέψη 216 της παρούσας διατάξεως, η αναστολή της εφαρμογής των εθνικών διατάξεων τις οποίες αφορά η τρίτη αιτίαση της κύριας προσφυγής συνεπάγεται την υποχρέωση της Δημοκρατίας της Πολωνίας να εφαρμόζει, μέχρι την έκδοση της οριστικής αποφάσεως, τις διατάξεις που καταργήθηκαν, αντικαταστάθηκαν ή τροποποιήθηκαν με τις εθνικές διατάξεις που αφορά η υπό κρίση αιτίαση. Επομένως, η λήψη του προσωρινού μέτρου που μνημονεύεται στη σκέψη 38, πρώτη περίπτωση, στοιχείο γ', της παρούσας διατάξεως δεν μπορεί να προκαλέσει τη ζημία την οποία προβάλλει το εν λόγω κράτος μέλος.
- 254 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η στάθμιση των εμπλεκόμενων συμφερόντων συνηγορεί υπέρ της λήψεως των προσωρινών μέτρων που μνημονεύονται στη σκέψη 38, πρώτη περίπτωση, στοιχείο γ', της παρούσας διατάξεως.
- 255 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, πρέπει να γίνει δεκτή η αίτηση προσωρινών μέτρων την οποία υπέβαλε η Επιτροπή και η οποία διαλαμβάνεται στη σκέψη 1 της παρούσας διατάξεως.

Για τους λόγους αυτούς, η Αντιπρόεδρος του Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Η Δημοκρατία της Πολωνίας υποχρεούται, αμέσως και έως την έκδοση της αποφάσεως με την οποία θα περατωθεί η εκδίκαση της υποθέσεως C-204/21,
- α) να αναστείλει, αφενός, την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 27, παράγραφος 1, σημείο 1α, του *ustawa o Sądzie Najwyższym* (νόμου περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου), της 8ης Δεκεμβρίου 2017, όπως τροποποιήθηκε με τον *ustawa o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw* (νόμο περί τροποποίησης του νόμου περί οργανώσεως των τακτικών δικαστηρίων, του νόμου περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου και ορισμένων άλλων νόμων), της 20ής Δεκεμβρίου 2019, βάσει των οποίων το *Izba Dyscyplinarna* (πειθαρχικό τμήμα) του *Sąd Najwyższy* (Ανωτάτου Δικαστηρίου, Πολωνία) είναι αρμόδιο να αποφαινεται, τόσο σε πρώτο όσο και σε δεύτερο βαθμό, επί των αιτήσεων παροχής αδείας για την άσκηση ποινικής δίωξης κατά δικαστών ή βοηθών δικαστών, για την προσωρινή κράτησή τους, τη σύλληψη ή την κλήτευσή τους, καθώς και, αφετέρου, να αναστείλει τα αποτελέσματα των αποφάσεων τις οποίες έχει ήδη εκδώσει το πειθαρχικό τμήμα βάσει του εν λόγω άρθρου και βάσει των οποίων επιτρέπεται η άσκηση ποινικής δίωξης κατά δικαστή ή η σύλληψή του, ενώ υποχρεούται επίσης να μην παραπέμψει τις διαλαμβανόμενες στο ως άνω άρθρο υποθέσεις ενώπιον δικαστηρίου το οποίο δεν πληροί τις απαιτήσεις περι

- ανεξαρτησίας, όπως αυτές καθορίζονται, ιδίως, στην απόφαση της 19ης Νοεμβρίου 2019, Α. Κ. κ.λπ. (Ανεξαρτησία του πειθαρχικού τμήματος του Ανωτάτου Δικαστηρίου) (C-585/18, C-624/18 και C-625/18, EU:C:2019:982)·
- β) να αναστείλει την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 27, παράγραφος 1, σημεία 2 και 3, του νόμου περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου, όπως έχει τροποποιηθεί, βάσει των οποίων το Izba Dyscyplinarna (πειθαρχικό τμήμα) του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου) είναι αρμόδιο να αποφαινεται επί υποθέσεων σχετικών με το καθεστώς και την άσκηση καθηκόντων των δικαστών του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου), ιδίως δε επί υποθέσεων εργατικού δικαίου και δικαίου κοινωνικών ασφαλίσεων, καθώς και επί υποθέσεων που αφορούν τη συνταξιοδότηση των δικαστών αυτών, και να μην παραπέμπει τις συγκεκριμένες υποθέσεις ενώπιον δικαστηρίου το οποίο δεν πληροί τις απαιτήσεις περί ανεξαρτησίας, όπως αυτές καθορίζονται, ιδίως, στην απόφαση της 19ης Νοεμβρίου 2019, Α. Κ. κ.λπ. (Ανεξαρτησία του πειθαρχικού τμήματος του Ανωτάτου Δικαστηρίου) (C-585/18, C-624/18 και C-625/18, EU:C:2019:982)·
- γ) να αναστείλει την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 107, παράγραφος 1, σημεία 2 και 3, του ustawa – Prawo o ustroju sądów powszechnych (νόμου περί οργανώσεως των τακτικών δικαστηρίων), της 27ης Ιουλίου 2001, όπως τροποποιήθηκε με τον νόμο περί τροποποίησης του νόμου περί οργανώσεως των τακτικών δικαστηρίων, του νόμου περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου και ορισμένων άλλων νόμων, καθώς και του άρθρου 72, παράγραφος 1, σημεία 1 έως 3, του νόμου περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου, όπως έχει τροποποιηθεί, βάσει των οποίων είναι δυνατή η στοιχειοθέτηση της πειθαρχικής ευθύνης των δικαστών λόγω του ότι εξέτασαν την τήρηση των απαιτήσεων περί ανεξαρτησίας και αμεροληψίας δικαστηρίου που έχει προηγουμένως συσταθεί νομίμως, κατά την έννοια των συνδυασμένων διατάξεων του άρθρου 19, παράγραφος 1, ΣΕΕ και του άρθρου 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
- δ) να αναστείλει την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 42a, παράγραφοι 1 και 2, και του άρθρου 55, παράγραφος 4, του νόμου περί των τακτικών δικαστηρίων, όπως έχει τροποποιηθεί, του άρθρου 26, παράγραφος 3, και του άρθρου 29, παράγραφοι 2 και 3, του νόμου περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου, όπως έχει τροποποιηθεί, του άρθρου 5, παράγραφοι 1a και 1b, του ustawa – Prawo o ustroju sądów administracyjnych (νόμου περί οργανώσεως των διοικητικών δικαστηρίων), της 25ης Ιουλίου 2002, όπως τροποποιήθηκε με τον νόμο περί τροποποίησης του νόμου περί οργανώσεως των τακτικών δικαστηρίων, του νόμου περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου και ορισμένων άλλων νόμων, και του άρθρου 8 του νόμου περί τροποποίησης του νόμου περί οργανώσεως των τακτικών δικαστηρίων, του νόμου περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου και ορισμένων άλλων νόμων, καθόσον απαγορεύουν στα εθνικά δικαστήρια να ελέγχουν την τήρηση των απαιτήσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με ανεξάρτητο και αμερόληπτο δικαστήριο που έχει προηγουμένως συσταθεί νομίμως, κατά την έννοια των συνδυασμένων διατάξεων του άρθρου 19, παράγραφος 1, ΣΕΕ και του άρθρου 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων·
- ε) να αναστείλει την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 26, παράγραφοι 2 και 4 έως 6, και του άρθρου 82, παράγραφοι 2 έως 5, του νόμου περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου, όπως έχει τροποποιηθεί, καθώς και του άρθρου 10 του νόμου περί τροποποίησης του νόμου περί οργανώσεως των τακτικών δικαστηρίων, του νόμου περί του Ανωτάτου Δικαστηρίου και ορισμένων άλλων νόμων, βάσει των οποίων το Izba Kontroli Nadzyczajnej i Spraw Publicznych Sądu Najwyższego (τμήμα

εκτάκτου ελέγχου και δημοσίων υποθέσεων) του Sąd Najwyższy (Ανωτάτου Δικαστηρίου) έχει αποκλειστική αρμοδιότητα να εξετάζει τις αιτιάσεις περί ελλείψεως ανεξαρτησίας δικαστή ή δικαστηρίου, και
στ) να γνωστοποιήσει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, το αργότερο ένα μήνα μετά την κοινοποίηση της διατάξεως του Δικαστηρίου περί της λήψεως των προσωρινών μέτρων που ζητήθηκαν, όλα τα μέτρα τα οποία θα έχει λάβει προκειμένου να συμμορφωθεί πλήρως προς τη διάταξη αυτή·

2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

(υπογραφές)